

रज्यधनुः

सिकोऽयं

६१

सतिपन्ने किं इत्थं तो दात इति माधवः। यस्तु तस्तु घटादित्वा देव ते तो दातः।
 पुनस्तो तु निप्रत्ययस्येता अमस्तु दातु दातः। अभिपूर्व इत्येकादेशस्ये
 कादेशाऽदातेनो दातः। इत्येति तिङ् इति निधातः। संहितायां तो दाता दनु दात
 स्पेतीकारः स्वरितः। स्वरिता संधिता यामिति खे इत्यस्य प्रचपा प्रक्या वा एक
 भुतिः गुः शब्दोऽनो दातः। पूर्वाधत्वा राणा मित्यसि प्र सप्तस्य दातु हितश
 कापिधाओ धाओ निष्ठायां दधाते हि रिति ह्यादेशे प्रत्ययस्ये दाता नो दातः
 पुरोध्यपमिति गतिसंज्ञायां कु गतीति समासे समासा नो दातो तत्पुरु
 वेनुः शब्देति अभ्यपपूर्वपदप्रकृतिस्येता गति गतिकारकोपपदात्तक
 दितिकुडत्त एव प्रकृतिस्येता पथा दित्येव पूर्वेषामेव मदेन प्राप्ते ग
 ति गति एनन्ता इति पूर्वपदप्रकृतिस्येता गुः शब्दोकारस्य सं
 हितायां प्रचये प्राप्ते। दात स्वरित परस्य सवर्णता इत्येव दातः।

६२

कुत्सनेच सुप गोत्रो। कुत्सनेच सुपनेपो सगतिरगतिरविति ड-नु रातः। पच
 ति पूति प्रपचति पूति। पचति मिथ्या प्रपचति मिथ्या। कुत्सने किम। प्रपचति
 शोभनम। सुपिकिम। पचति श्रीशनाति। अगोत्रो हो किम। पचति गोत्रम॥
 क्रिया कुत्सने इति वाच्यम्। कर्तुः कुत्सने माभूत। पचति पूति रातः। पूति वा नु
 पन्ध इति वाच्यम्। तेनाप्यवका ए नुपन्धत्वा नो रातः। वाह्यमनु रात
 मिति वाच्यम्। पचति पूति गतिरितौ। अणु रातः अभ्युद्यति। गति किं रातः
 प्रपचति। गतो किम। आमे द्वे रिद्रहरिषा हिम पूर एमभिः। ति ड-नु रातयति॥
 गतिरनु रातः। पचप्रपचति। ति ड-ग्रहरामु रातयतः परिमारापार्थम्। अन्य
 वाहिपं प्रति स्त-अधाताकोरो रातयति स्यात् तस्य स्वप्नेन स्यात्॥ ५ रात
 यति किम। प्रपचति। इति ति ड-तस्य ए॥ ६॥ अथ वै दिक्वाको सुस
 रसंचारप्रकारः कथ्यते। अग्नौ मीले इति प्रथमा सक। तत्राग्निशब्दोप

२५५
सिकोस-

६९

पञ्चत्वारिंशत्समापन्नपदे पञ्चकस्ततः परं तिष्ठन्तं गुरुद्वयं। बोधुन्ते प्रपञ्च
पूर्वति। अत्र यत्र हिते कापमिष्यते ॥ पूजनात् पूजितमनु सातम ॥ काळादिभ्य
इति यन्त यम। पूजनेभ्यः काळादिभ्यः पूजिः पूजितवचनमु सातम। काळा
ध्यापकः। सारुणाध्यापकः। एवमाध्यापकः। इति कतिमतम्। समासा-न्तोप
धात्वात्। एतत्तथा से इष्यते। नेह। सारुमध्यापकः। मन्त्रोपश्रव्यन्त यः ॥
सारुणाध्यापकः। पूजनादियेष्वपूजितग्रहोत्तिष्ठपूजितग्रहणमनंतरपू
जितप्रभाषमि। एतदेव सापकमत्र प्रकृतोपश्रव्यमिने इति पिनाना
ध्यापकः। पूजनेभ्यः काळादिभ्यस्तिः। नां पूजि
तमनु सातम। पत्काळाप्रपचतितिः। तिः इति निघातस्य निपाते क
दितिनिये धेयापृषि रपम। सगतिग्रहणाद्गतिरपि निहन्यते
गतिग्रहणोऽपसर्गग्रहणमिष्यते ॥ नेह। पत्काळाशु-कीकरोति ॥

६९

ननु दाता नानाप्रयोगे भवेन्निवेगे नित्यपापं च त्वमहं ग्रामं गच्छ त्वमहं रथेन ग्र
 रापं गच्छ ॥ नित्यपापकर्म ॥ स्वयं प्ररथे न पाति ॥ ३५ ॥ पाध्यायं प दाति न प ति ॥ चारु
 लोप व वे स र धा रा म च ॥ अहं व त पो ले टि प्रथमा ति द्वि भक्ति नीनु दाता ॥
 देव प ग्रामं गच्छ तु ॥ राम ए वा राणं गच्छ तु ॥ ग्रामं के व ल म र राण के व लं गच्छ सि
 हाह लोपः स च के व लार्थः ॥ अ व धा रा णं किम ॥ देव के व मा न्य स ते न भू चिदित्य
 र्थः ॥ अन व ल्कृ ता वेव ॥ चारु लोपो विभाषा ॥ चारु हे धा नां लोपे प्रथमा ति ति
 भक्ति नीनु दाता च लोपे ॥ इन्द्रां जे बु ने अ व शु का श्रीरु पो भ व न्ति श्वे ता गौ
 आ ग्ना च दु हे ति ॥ चारु लोपे ॥ प्री हि मि धि पे ते ॥ वे वा ये ति छ न्द सि ॥ अहं वे दे वा ना
 सीत ॥ अ वे वा व ह त्ता आ सा त ॥ य का न्या भ्यां सम र्थि भ्याम ॥ अ पु न्त प्रथमा ति
 द्वि भक्ति नीनु दाता छ न्द सि ॥ अ ना मे कां जि न्य ति प्र जा मे कां र न्ति ॥ त पो
 र न्यः पि प्य रं स्या द्ति ॥ सम र्थि भ्यां किम ॥ य को दे वा नु पा ति छ ता एक ति सं लप्य

ज्येष्ठमः पचति गोत्रम। देवः कल्पयति॥ देवः पचति पचति। अगतेः किञ्च। २३६।
 पचति१
 सिको स्य०

चनविद्विष्ट गोत्रादित्तिहतामेरितेष्टागतेः। एषुषस्युपरतस्तिः नानानुसृतम्।
 देवः पचति चन। देवः पचति चित्तादेवः पचतीव। देवः प्रपचति चन। चादिषु च। चयासु
 हेव एषु परेषु तिः नानानुसृतम्। देवः पचति चखादिति च। अगतेः रित्येव। देवः प्रप
 चति चखादिति च। अगतेः रित्येव। देवः प्रपचति चखादिति च। प्रथमस्य चयायोगा
 इति निघातः प्रतिषिध्यते। द्वितीयेन निहन्त्यतएव। चयायोगे प्रथमा चयेत्याभ्यां
 योगे प्रथमा तिङ्-भक्तिर्नानुसृता। गाश्वचारपनि धीतोचयारपनि। इतो
 यासातिमीमहे इत एवाक्यवोरनुषजानीयसिः नापेन्तेयम्। प्राप्यमि
 तिकिम्। योगे किम्। पूर्वभूतवोरपि योगेऽनिघाताथे प्रथमा ग्रहतां द्वितीया
 देस्तिः न स्पमाभूत्॥ हतिनिपायाम। हउन्ता प्रथमा तिङ्-भक्तिर्नानु
 सृता धर्मव्यतिक्ता मे॥ स्युपहरथेन पाति३। इपाध्याये पदातिं जमपति॥
 निपासिरिति कुतः॥ अहंति विनिषो गेच॥ अहउन्ता प्रथमा तिङ्-भक्ति

न्यसे। अगत्सर्धः शोडाहसिद्धि सनेनेधसिद्धि निपमार्थोऽपमारम्भः। एहिमन्यपु
 न्ते प्रहास एव नाप्यत्र। एहिमन्यसे श्रोतृ नं भव्ये। माधपूर्वम। अविमान्पूर्व
 पञ्चातु तेन पुनर्तं तिङ् नाना नु रातम। मातुभो न्यसे। अपूर्व किमा कठ
 मातु करिष्यति। किं कतं च चिदुत एम। अविद्यमान्पूर्व चिदुत ए प किं क
 तं तेन पुनर्तं तिङ् नाना नु रातम। विभक्त नां उत एत मां तं च किमा रूपं किं
 कतम॥ कश्चि भुक्ते। कतरश्चि स कतमश्चि द्वा। चिदुत ए किं। को भुक्ते
 अपूर्व मि त्येव। रामः किं स चति। आहो ता हो वा न त एम॥ आहो उता हो द्वा
 भां पूर्वा भ्यां पुनर्तं तिङ् नाना नु रातम। आहो उता हो वा भुंक्ते। अन्त र मि न ५
 त्येव। शेषे विभासा य न्यपति। आर्या स्या मि तु ते। निपाते धे दिति हि चेति
 तस्येति च सिद्धे निपमार्थ मि एम। एते एव परम्भ ते यो गो न न्येति ति॥
 जापे स्वार्थे हि एहि ति। गत्सर्धः शोडा पुनर्तं स्य लोऽन निघातो भवति॥

श्रीदेव्ये नमः

सकोस्व-

५६

पुराविद्योतते विद्युत्। निकाशगाम्यत्र पुराशब्दः। परित्यागं किम्। नत्तेन स्मृताभिते।
चिरात्तितेऽत्र पुरा। न नि सनु सैष सापाम। न नि सनेन पुनर्तितेऽन्तानुदात्त
मनुश्रुतिनिपात्य। ननु गच्छामि भोः। अनुश्रुति हि मा गच्छ नमित्यर्थेऽन्य
तकिम्। अकार्षिः कदं ननु करोमि। पृच्छ प्रतिपन्नमेतत्। किं क्रिया प्रश्ने
उपसर्गमप्रतिषिद्धम्। क्रिया प्रश्ने वर्तमानेन किं शब्देन पुनर्तितेऽन्तानु
नुदात्तम्। किं द्विजः। पृच्छत्याहो ह्यहं हति। क्रियेति किम्। साधन प्रश्ने माभूत्
किं भक्तं पचय पूपांया। प्रश्ने किम्। नृपोऽयम्। अनुपसर्गं किम् किं प्रपच
ति। उत्तरं करोति। अप्रतिषिद्धं किम् किं द्विजो न पचति। सोपेधिभाषा। कि
मो प्रपचतेऽन्तम्या। दातुं पचत्याहो ह्यहं हति। एहि मन्त्रे प्रहासेऽहं। एहि
मन्त्रेऽपनेन पुनर्तितेऽन्तानुदात्तमस्कीपात्। एहि मन्त्रे भक्तं भोऽप
से भुक्तं चातिविधिः। प्रहासे किम्। एहि मन्त्रे प्रोदनं भोऽपसे सुखम्

५६

५२

ही पुनः साकां न संसाकां न समनेकमपि नानुदातम्। अनन्तमाहिमतो य इति पात्रम्।
 न चैने पुनाति। तिङ् न च पमपिन निहन्पते। पावच धाम्नाम। आभ्यां यो गेति
 न नानुदातम्। यथा चित्करावमातम्॥ पुजापां नानन्तरम्। पावच धाम्नां पुनः
 तिङ् न पुजापां नानुदातम्। पावच वती शोभनम्। यथा पचति शोभनम्॥
 पुजापां किम्। पावभुक्ते। अनन्तरं किम्। पावदेव इतः पचति शोभनम्॥
 पूर्वैरात्र निघातः प्रतिषिध्यते। उपसर्गिष्वपेते च। पूर्वैरात्रान्तरमिच्छुक्तम्।
 उपसर्गिष्वधाना प्यध्वनो पावप्रपत्ति शोभनम्। नुपश्य पश्यता हेः पूजापाम।
 एभिर्भुक्तं तिङ् नान निहन्पते पूजापाम। आह स्वधामनु पुनर्गर्भत्यमेनि
 रे। अहो क एतद्योगे नानुदातं पूजापाम। इत्यनेन पुनः तिङ् नानुदातं
 पूजापाम। अहो देव इतः पचति शोभनम्। शोषे विभाषा। अहो कटे करिष्य
 ति। पुण्यपरीक्षापाम। पुण्यनेन पुनः नानुदातं त्वरापाम। अधीक्षमा

रिपुर्क

मिहयजतु-
सकोस्य-

५८

तेनान्यत्रापि गोत्रादियहसोकुत्सनादीयेन कार्यं ज्ञेयम्। गोत्रादीनि किम्। पञ्चति
पाकम्। कुत्सनेति किम्। स्वनति गोत्रम्। समे सपकुपम्। तिङ्-तिङ्-ः। अतिङ्-ना
सप्तमरेतिङ्-तं निहन्वते। अत्रिमिसे। न पुट्। पुट्-तं न निहन्वते। पट्-ने स्पष्ट
हंसत्तम्। उवां पञ्चसुधा। कुविं-दं ग्रासन्। अत्रिमिश्रकृमाकञ्चीत्पूयासा
पञ्च पितरो भवंति॥ न ह प्रसारम्भे न ह सनेन पुनर्न तिङ्-तं ना नुदा तम्॥
प्रतिषेधपुनर्न आरंभः प्रसारम्भः न ह भोन्तासे। प्रसारं भे किम्। न ह ये स्मि
होके इन्ति रा मि छति। सत्प्रश्ने। सत्पुनर्न तिङ्-तं प्रश्ने। सत्प्रभोन्तासे।
प्रश्ने किम्। सत्पिछ। उत्तयपमि ङ्ङ्-स्तथा मः। अगा प्राति सोम्ये। अगे स
नेन पुनर्न तिङ्-तं ना नुदा तम्। अत्र कुरु। अप्राति सोम्ये किम्। अगा कुमति
यत्र यः। आनभिमेतमसौ कुर्वन् प्रति सोमो भवति। हिच-हिपुनर्न तिङ्-
तं ना नुदा तम्। आहिष्मापाति। आहिरुह तम्। चूर्णस्वनेकमपि साकाक्षम्।

५९

एतदेव सापकमनिसः समासा नो भवतीति पदपि च समासा नः क्रियते तथापि
 बहुव्रीहिका प्यथा तदेकदेशत्वाच्च समासा नो रातत्प पन्दो भवसेव । द्वि मूर्द्धः ।
 द्वित्रिभ्यां किं । कल्याणामूर्द्धी । बहुव्रीहौ किम् । द्वो मूर्द्धि । द्वि मूर्द्धी । सक्थं चाक्रा
 नात् । गो एसक्थः श्वन्तरा सक्थः । अक्रान्ता किम् । चक्र सक्थः । समासान्तस्य
 घञश्चि लान्ति समेवा नो हर्षं भवति । प एदिश्छन्सि बहुलम् । छन्सि पा
 त्यसक्थशब्दस्यादि हरातो वा । अजि सक्थमा भवेत् । अत्र वा त्तिकिम् । प ए
 दिश्च पान्तश्च पूर्वा न्ताश्चापि ह्रस्वते । पूर्वा ह्रस्वश्च ह्रस्वन्तो व्यस्यो बहुलं
 अन्त हादिति ॥ तु विजाता । उरुन्तपाः । प एन्तः न पेन । मुच्छि ह्रस्व पापस्त्रि चक्रिः ।
 पूर्वा न्तः । विश्वा पुर्दे हि । इति समास स्यारः । ः । तिङो गोत्रादि नि कुत्तना
 भिन्तरापयोः । तिङन्तात्पं गोत्रादि न्यन्त हाता न्येतपोः । पचन्ति गोत्रम् । एवं प्र
 पचन प्रहसन प्रकथन प्रत्यापना ह्यः । कुत्तनाभिन्तरापग्रह सा पाठवि

राप्

हयवतु-

सिकोरा०

५६

कमजिनंचानोरातंततुहवेगौरादीन्यर्जयित्वा उपदेवः। उपेन्द्रः। उपाजिनम्।
अगौरादयः किम्। उपगौरः। उपतैषः। तत्तुहवे किम्। उपगतः। सेमोऽस्य स उपसो
मः। सोऽवन्सेपरो। सुप्रसवसितः सुरत्रपूजायामेव वाक्यार्थस्य त्रनिन्दः॥
असूपपातथाभिधानात्। सोः किम्। कुशाक्षराः। अयवन्सेपतो किम्। सुकषराः।
विभाषोऽयम्। तत्तुहवे। उत्क्रान्तः। प्रव्यादुत्तुम्भः। पशुतुप्रव्यामुदस्यति
उत्तुम्भपते पृथ्वीत्तुम्भः। तदाथाथादिस्य रेणानितमनोरातले प्राप्ते वि
कलोपम। सेपमुभयत्र विभाषा। तत्तुहवे किम्। उपस्तस्य तं प्रव्यं पेन स उपसु
व्यः। द्वित्रीयां पादन्मूर्ध सुवडुधी हो। आभ्यां परे व्ये व्यनोरातो वा। द्वितीया
वतुः पादरथापत्रिपादुर्धः। त्रीमूर्धनं सपरसिं। मूर्धनित्यक्तसमासा
नरायणः। मूर्धशब्दः तस्यैतेषां जने सत्यसि समासान्तोऽनोरातसंप्रसारणः॥

५६

॥

परिज्ञातोऽन्तः। उपरिस्थं किम्। अधिकाराम्। अनोरप्रधानकनीपसि। अनोः प
रमप्रधानवाचिनीपश्चान्तोऽन्तः। अनुगतयेकं अनुयेकः पूर्वपदार्थविधानः
आदिसमासः। अनुगतः प्रधानार्थचकनीपोऽहंराम। अप्रेतिकिम्। अनुगतो
येकः। पुरुषश्चाव्यादिषुः। अनोपरोऽन्योदिकवाचीपुरुषोन्तोऽन्तः। अन्या
दिषुः। पुरुषोऽनुपुरुषः। अन्यादिषुः किम्। अनुगतः पुरुषोऽनुपुरुषः। अतिः कृत्ये॥
अतेः परमकृतं पदशब्दश्चातोऽन्तः। असंकुशो नागः। अतिपदागायत्री।
अकृत्ये किम्। अतिकाः। अतेर्धनुः सोपदिति वाच्यम्। इह माभूतशोभनो गा
येति गार्थः। इह च स्यात्। अतिः कान्तः। काहूकमिति काहूकः। नेरं धाने. नि
निधानम् प्रकाशता ततोऽन्यदनिधानं काशनमिष्यर्थः। निमूखम्। न्यूनम्।
अधिधानं किम्। निहितोऽन्तोऽन्तः। प्रत्येवंश्चाप्यस्तत्पुरुषे। प्रतेः परंश्चा
दपोन्तोऽन्ता। प्रतिगतोऽशुः। प्रसशुः। प्रतिजनः। प्रसिरागा। समासा
तस्याग्नि सत्वाब्जद्वयं॥ उप्राधजनिनमगोरापः। उवाच रं पद

धनमः१

सिकौल्य०

५६

समन्तः। ननिविभ्याम। न्यन्तः। व्यन्तः। पूर्वपदप्रकृतिस्थरेपातिचकते। ५ तत्स्वरि
तयेधरा इतिस्वरितः। परेरमितोभातिमराधम। परेः परमभिः उभयतोभावोपस्था
सितत्कुलादिमराधं चान्तोराताम। परिकूलम। परिमराधम। प्रादस्यां गं संशापा
म। प्रउहम। अस्यां गकिम। प्रपदम। निरुद्रकादिनिव। अन्तोरातानि। निरुद्रकम
निरुपधम। अभेर्मुलम। अभिमुलम। उपसर्गि त्यां गमिति सिद्धे वदुध्री ध्वमधुपा
र्धमस्यां गार्थि च। अभिमुलाशाशा। अपाश्च। अपधुधम। योगविभागात्तात्पार्थः।
सिङ्गपूतवीशांजो धकुन्ति सारनामनामच। अपादिमान्वा न्तोरातानि। अप
सिङ्गम। अपपूतम। अपध्वीराम। अगात्। अपाज्जः। अध्वन् अपाधा। उपसर्गि
ध्वन् इत्यस्याभावे इहमा। एतदेव च शापकम। समासा नानित्यम। अपकु
न्ति। सारनाम। अपसारम। अपनाम। सिङ्गपूतकुन्ति ग्रहणमवदुध्री ध्वमधुपा
धुधार्धमस्यां गार्थि च। अध्वे रूपरिस्थम। अध्वारुढोदन्तो धि हन्तः। हन्तस्या

५६

पि न अ सु म्मां व डु व्री हो । अ व्री दिकः । सु मा ष कः । पू र्व मि त्त नु वर्त मा ने पू र्व अ ह सां प्र कृ त्ति मे
 दे न नि य मा र्थ म् । इ स्था नो त्पा दे व पू र्व नु दा तं न क पि पू र्व मि त्ति । अ ष कः । क व न्त स्वे वा
 नो दा त त्थ म् । व हो न अ व डु ता ए प द भू मि त्ति । उ ता ए प द र्थ व डु त्थ वा चि व होः पा स्प व द्द स्प व त्रः
 प र स्वे व द्द स्था ता व डु व्री दिकः । व डु मि त्र कः । उ ता रे ति किं । व डु पु मा नो ऽ स्प स व डु सा
 नः । न गु णा द्वा ऽ व प थाः । अ व प थ वा चि नो व होः प रे गु णा द्वा नो दा त व डु व्री हो ।
 व डु गु णा र ञ्जुः । व डु व्छं प द म् । व डु ध्या प न गु णा दि रा कृ ति गा णाः । अ व प थ कि म् । व डु गु
 णो दि त्तः । अ ध्या प न भु त्त स द्वा रा द्वा गो गु णाः । उ प स र्गा त्त्वां गं धु व म प श्चि क ष षः ॥
 प्र ष ष षः धु व मे क र प म् । उ प स र्गा त्त्वि म् । द र्श नी प क ष षः । स्वा दुं कि म् । प्र शा खो क ष षः ।
 धु वं कि म् । उ द्वा डुः । अ प श्चि किं । वि प श्चि व नं स मा से । स मा स मा त्रे उ प स र्गा उ ता ए प द व
 न म नो दा त म् । त स्वे दि मे प्र मा णो । अ न्तः । अ स्मा त्प रं व न म नो दा त म् ॥ अ न्त व
 र्णो दि शः । अ नु प स र्गा प मि द्म । अ न्त श्वः । उ प स र्गा द्वा श व होः नो दा तः । प र्थ न्तः ।

श्रीराम
सकोस

५६१

५५

पूर्वप्रकृतिस्योऽयं। नोमुक्तिवत्सपरस्योपमानं यन्महोपनिषिक्तस्योऽनेन वाध्यते।।
निष्कोपमानादुपपत्तस्वामि। निष्कानादुपमानवाचिनश्च परं मुखं स्यात्। गान्ता
सत्तेवदुद्गीहो। चाक्षितमुखः। पन्सनिष्कोपसर्गेति पूर्वपदानोदात्तसं पूर्वपद
प्रकृतिस्वरेत्येन गति स्वरविभवति। उपमानादिह मुखः। जातिकालसुखादि
भ्योनाद्यादनातु न्तोऽकृतमितप्रतिपन्ताः। शार्दुजधः। मासजातः। सुखजातः।
दुःखजातः। जातिकालेति किम। पूत्रजातः। अनाद्यादना किम। पस्त्रस्रवः। अ
कृतेति किम। कुण्डरकृतः। कुण्डमितः। कुण्डप्रतिपन्तः। अस्मापकान्ति क्तोत्स्य
परनिपातः। याजातेः। जातिकालसुखादिभ्योपरोजातशब्दो नोदात्तः। दन्तजा
तः। मासजातः। नञ् सुभ्याम्। बहुव्रीहायुत्तरपदमन्तोदात्तम्। अश्रीहिः। सुमा
षः। कपिपूर्वमानञ् सुभ्यां पूर्वमुदात्तं कपिको। अश्वत्थवं धुकः। सुकुमारि
कः। रुस्यान्तोऽन्या पूर्वमिह स्यान्तोऽन्तरपदे समासेषान्या पूर्वमुदात्तं क

इष्य गतामिहम। अथ प्रथम एषोते इह प्रथमाः। इह प्रधाना इत्यर्थः। उत्तरपद
 स्वकार्षिणा कार्षि पूर्वमन्तोरात्मन्। इह प्रथमकाः॥ बहुव्रीहो वन्तोरातोः
 द्वित्तना-बहुव्रीहा विस्पर्धिकाः। संख्याप्राप्तः नः। बहुव्रीहो वन्तोरातोः॥
 द्वित्तना-चतुस्तनाः। संख्याप्राः किम। इक्षीनीपस्तना-स्तनः किम। द्विशिराः।
 विभाषा चन्दसि। द्वित्तनां कतेति संज्ञायां मित्राजिनयोः द्वयमित्रः॥
 कृष्णाजिनम-संज्ञायां किम-प्रियमित्रः। अस्मिन्मित्रे धोमित्रे। विश्वामित्र
 अस्मिन्मित्रे। अथवा पिनोरात्मन्। अथ प्रधानवाचकात्। अन्तर्मन्तोरात्मन्। अत्र
 मन्तर्मन्। अथवा पिनं वस्यस्य अन्तर्मात्रः। अथवा पिनः किम। आत्मानाः।
 स्यमावाच्य इत्यर्थः। मृत्युसंज्ञागम। स्नाता किम। स चिमुखाशाला। नाथ
 पदिक शक्य गौमहास्य। अमुच्छिप्युवत्सेभ्यः। उच्चैर्मुखः। प्राङ्मुखः।
 गौमुखः। महामुखः। स्थूलमुखः। मुच्छिमुखः। पथमुखः। वसमुखः॥

श्रीराम
संकौस्य.

५४

उपेयचादपयः। आक्रोशेवनमः। पाएवकान्तोहातावाक्रोशे। अपत्तो जायसः॥
पन्तुंनशक्रोतीसेवमाक्रोशेपते। अविनिपः संज्ञापाम। नमः परमनोहाते
संज्ञापामाक्रोशे। अद्वैतः। एकलोके। स्रुष्टार्थीचादपश्च। नमः। पदेऽनो
हातासुः। अकर्तव्यः। डकः। अनागामुकः। इष्टुव-अलंकारितुः। इष्टुवग्रहणो
विस्तुजेद्यन्तुवन्धकस्यापिश्रुतामिकाएदेविधानसासार्थीत। अनाजंभविस्तुः
वाधदिः। अचरुः। असाधु-राजान्दोष्टुवसि। अराम-अनह। भाषापोनम
स्वरएव। विभाषातन्तन्तलीन्ताश्रुविप्र। तन्-अकर्तार। अन्त-अनन्त्रम-
अतीन्ताम-अशुचि। पन्ते-अप्यपस्यः। बहुधीहाविहमेततम्यः प्रथम
पूरापोः-त्रिपाराणने। एभ्योऽनयोरेतोहातः। इहप्रथमं पस्यसइहप्र
थमः। एतद्वितीपः। तत्प्रथमः। प्रथमपूरापोः-किम। ताजिबहुपस्य
तवड। त्रिपाराणने-किम-अपप्रथमः-प्रधानेपस्यसइहप्रथमः॥

५४

नमः किम्। गदभारथमहति गाईभारथिकः। गुणाप्रतिषेधे किम्। गाईभारथिका
द्वयोः गाईभारथिकः। गुणोहित द्विताये द्विजलितनिमित्तं संपादित्य युज्यते॥
तत्र प्रतिषेधोपपन्नो यते तत्रापि धिः करिषेद्धकाभ्यां न संपादिमुखमिति। सम्य
तिक्रिम्। पातिनीपमधीते पातिनीपः। नपातिनीपः। अपातिनीपः। तद्धि
ते किम्। बोद्धमहति यो ह। अयो ह। यपतो श्वातदधेः यपतो योतद्धितो तद
नास्यो ता रपदस्य नमो गुणाप्रतिषेधे विषयात्परस्यान्तात्। ताः प्राशानां
समूहः प्राशाः। नपाशा अपाशा। अदन्तम अदन्तं किं अपाद्यम तद्धिते किम्। त
अदेपम्। गुणाप्रतिषेधे किम्। दन्पादन्तदन्तम्। तदनुबन्धकग्रहणो ना
तदनुबन्धकत्वेति नेह। अयामदेपम्। अकावशनेन। अजन्तं कान्तं
नमः परमन्तो दाता मशनेनो गम्योपाम। अपवः पन्तु नशन्तः। अवि
लिरवः। अशन्तौ किम्। अपवो हीलितः। गुणाप्रतिषेधे इत्येव। अण्यो

तृतीयापर्वपदप्रकृतिस्वरापवाहोपमा॥ अत्रकोविदर्थे इति स्वहपग्रहणमिच्छन्ति॥ धान्यार्थः
 पुनश्चेन्नत्यर्थनिर्देशायेन ग्रहणमिति प्रतिपद्यते त्वां देवसिद्धे तृतीयाग्रहणं स्प
 षार्थम्॥ मिश्रं चानुपसंमसंध्यौ॥ पलावंधने कार्यं संधिः॥ तिलमिश्राः॥ सर्पिर्मर्मिष्ठाः
 मिश्रं किम्॥ गुडधनाः॥ अनुपसंम किम्॥ तिलसंमिश्राः॥ मिश्रग्रहणं सोपसंमिग्रहणात्
 हमेव सायकम्॥ असंध्यौ किम्॥ ब्राह्मणमिश्रो राजा॥ ब्राह्मणोऽसहसंनिहितं चैकार्यं
 मायना॥ नजोगुणप्रतिषेधे संपाद्यहीहिता नमर्थी स्तद्धिता॥ संपाद्या चर्थतद्धिताना
 न्नजोगुणप्रतिषेधे वर्तमानात्परे॥ तो दात्तः॥ करी वेष्टकाभ्यां संपादिका रीवेष्ट
 किकम्॥ नकारी वेष्टकिकमकारी वेष्टकीकम्॥ द्वेदमहिति र्द्वेदिके॥ न द्वेदिके
 द्वेदिके॥ न वत्सोऽहि तो वत्सीया॥ न संतापापप्रभवति॥ असंतापिकः
 द्वेदिके॥ न वत्सोऽहि तो वत्सीया॥ न संतापापप्रभवति॥ असंतापिकः

तेन प्रलपिताद्यपि कृतं भवति ॥ तृतीया कर्म शीघ्रं स्पष्टा पवाह ॥ अतो भावकर्म विचन ॥ कारका
 त्प रमन प्रसपानं भाववचनं कर्म विचनं वानो दात्तम ॥ यद्यपानं सुखम् ॥ राजभोजनो
 शशास्त्रपः ॥ अन्तः किम् ॥ हस्तहासः ॥ भोजिकिम् ॥ दन्तधावनम् ॥ करणोपुष्टम् ॥ कारका
 किम् ॥ निदिशनम् ॥ मन्त्रनिर्णयः ॥ व्याख्यानशायनासनस्थानयात्राकाङ्क्षितो ॥ कारका
 त्प रण्यतानुत्तरयदन्यनो दात्तानि तत्पुरुषे कृतस्वरापवाहः ॥ रथवर्त्म ॥ पारिनिर्क
 तिः ॥ छन्दोव्याख्यानम् ॥ राजशयनम् ॥ अश्वस्थानम् ॥ व्राणाजायकः ॥ जोक्त्रितः ॥ का
 रका किम् ॥ प्रभूतो ॥ सजितम् ॥ अत्र तादौ वनितीति नित्स्वरः ॥ सप्तम्याः पुराणम् ॥ अ
 नो दात्तम् ॥ अध्ययनपुण्यम् ॥ तत्पुरुषे तुल्यार्थेति प्राप्तिम् ॥ सप्तम्याः किम् ॥ देवेन पु
 राणम् ॥ देवपुण्यम् ॥ उनाथकेलं हं तृतीयाः ॥ माखोनम् ॥ माखविकलम् ॥ वाक्कलं

श्रीरामोऽथ

सिकोस-

५२

उपहृतः। शाकल्यः। परिजग्धः। अनेति किम्। आचितम्। आस्थापितम्। मध्यह्नादिना
अकारकादपि दत्तं श्रुतं योऽपि शिषिः स ह्यपि मन्त्रोदात्तः। देवदत्तः। विष्णुश्रुतः। कोटका
किं समुत्तोरामापणः। दत्तं श्रुतं योऽपि मन्त्रोदात्तः। देवदत्तः। अस्मान्नि यमादत्र स ह्यपि मन्त्रोदात्तः
ना। तृतीयाकर्मणीति तु भवति॥ एव किम्। कोटकावधारणं पथात्पत्तः। दत्तं श्रुतं योऽपि मन्त्रोदात्तः
मन्त्रोदात्तः। अकारकादपि दत्तं श्रुतं योऽपि मन्त्रोदात्तः। देवदत्तः। अशिषिकिम्॥ इदं वैवा
तादेव वातः॥ अशिष्ये वेत्येव मन्त्रोदात्तः। तेनाताह तो न हति देवदत्त इत्यत्र ना॥ स एव वि
शेषस्य संज्ञापम्॥ तृतीयाकर्मणीति पूर्वप्रकृति स्वरत्वमेव भवति॥ इत्थं भूतेन कृतं तमि
निवा इत्थं भूतेन कृतं तमिसेतस्मिन्तर्धेयः समासः। तत्र नाना नमुत्त एव मन्त्रोदात्तं स्यात्। सु
प्रप्रवृत्तयः॥ प्रमत्तं जीतम्॥ कृतमिति क्रिया सामान्ये करोति नाभे तया दुर्भवे॥ एव त

कषराः। अथ विष्णोरोक्तिं। द्यावापृथिवी जनपत्। आद्युहातो द्यावा निपात्यते।
पृथिवी सन्तो दाताः। सोमरुद्रो रोरेति। उक्तेति। गन्तो रुद्रशक्ः। इन्द्रा वृषतो।
१४ ऋग्यजुष निमित्तपूषा अनो दातो निपात्यते। उक्तोपे इन्द्रा मण्डराता।
सवि सुतापद विशेखरा पथा स्वातः। वृक्ष विशेखरा मा भूत्॥ अथ दाता दा
विति विप्रसिद्धे धेवो विप्रविभागा र्थम्। अनाः अधिकारोपमा थाप्यद्य
अन्ता मवित्रकारा म। अथ अथद्य अन्त अथ अथ ५ अन्त कर्षेना
ना गतिकारकोपपदा तपोषाऽन्त उदाताः। प्रमथ स्यापोः अथ सथः। अथ
प्रमेरः। नतः धर्तुध ग्रीव रुद्रतः ७ रुद्रवृद्ध प्रदेशेषु सुतः इति विश्वः। अथ
व्यापः। अथ प्रत्ययः। इत्र ल वित्रम। क जो ऋषः। मूल विभूजा दिवा कः। ग
तिकारकोपपदा दिव्य सु सुतं मधरा ॥ सूपमाना तन्तः। सो रूपमाना म
पां नाना नो म नो दाता म। अत स्पयो नो सुकृत स्या। शश पुतः। संशो प्रा म न
विता ही नाम॥ गतिकारकोपपदा तन्ताना नो दाता मा विता ही न्यज

विता॥

श्रीराम
सकोस

श्री ४

५९
एवमुक्तं न प्रकृतिस्य तत्तुल्ये। प्रकारकः। प्रहरामा शोराभा सुखवाहसाइ
अथ श्वनः। ५७ पहातः ५८ चैः काम। इषाकारः। जेति किम। देवस्य कारकः। शेषे च वि-
स्तारतां स्पष्टार्थम्। प्रपवति त एमि सत्र त एवाद्य नोन समासे कृते आम। तत्र त
ति शिखर्या सामस्य रोभवत्ते के। प्रपवति देशार्थं कृत्वा प्रहरामि सन्ने ५८ मे वन
स्य त्वादिसुप्रगपत्। एष पूर्वेषु प्रगपत् प्रसूता। वनस्य ति वन आ। एहस्य
ति पः। एहस्य को आद्युदातो निपात्यते। हर्ष पाशची पतिम। शास्त्रिणा दिवा
राद्युदातः। शचीभिर्नृपति दशनात्। तन् नृनपात्। नारायण जिनम्। नि
पातना दीर्घः। शुनः शेषम्। देवता इन्द्रे च। उमे पुगपत् प्रसूतास्तः। आ
पइन्द्राव हतो। इन्द्राव स्य तीव्रपम्। देवता किम्। प्रवृत्त न्यग्रोधौ। इन्द्रे किं ५९
अग्नि कोमः। नोता एदेऽनुदाता एव विधीरुद्रपुष्पमं विष्णु। एषि यथा
देवर्जितेऽनुदाता एता ए देवा ग नं न॥ इन्द्रा उभय किम्

र ६

शं ६

५९

श्री राम ०
सि को ल्य ०

५०

कृतसुखस्य कर्षसंज्ञायाम् । आद्युदात्तास्तस्युद्धोदात्तान्तिकूलमाशादिसुखमादा
रापनस्यसी ॥ सन्तिकर्षः । ग्रामसंज्ञायाम् । संज्ञांकिम् । परमकूलमाश्रयकर्म
धारण्येराज्यमाकर्षधायकवर्जितेतस्युद्धोदात्तस्युद्धोदात्तमाद्युदात्तम् । प्रास्तापरा
ज्यम् । अकेतिकिम् । परमराज्यम् । चेत्सराज्यादिस्यराज्यपत्यः पूर्वविप्रतिषेधेन ॥
कुर्वेत्तम् । कुराज्यम् । अर्ज्यापत्यः । अर्जुनवर्षः । वासुदेवपत्न्यः । अकर्मधा
रपत्येव । परमवर्षः । अर्धादिर्हिताद्यन्तर्गताः । पुत्रः पुंभ्यः । पुंशब्देभ्यः परः
पुत्रः आद्युदात्तस्तस्युद्धोदात्तशक्तिपुत्रः । माहिषपुत्रः । पुत्रः किम् । कोनदिमातुलः ।
पुंभ्यः किम् । सन्तिपुत्रः । नाद्याप्यराजर्षिसंपुनः सासायेभ्यः । एभ्यः पुत्रो ५०
नाद्युदात्तः । आख्याग्रहणात्पर्वपातात्तद्विशेषारात्तच्चग्रहणम् । आद्याप्य
पुत्रः । उपाध्यायपुत्रः । शतकटापनपुत्रः । एगपुत्रः । ईश्वरपुत्रः । नन्दपुत्रः ।
सत्तिकपुत्रः । पात्रकपुत्रः । होतृपुत्रः । संपुनः संवत्तिनः । शपालपुत्रः ।

द्विजेनमः १

सिक्तोस-

४६

कः। कल्याणः। सोः। पौ। आद्युपनास्युः। सुकनुः। सुप्रतीकः। सुहृण्यः। सुप्रतूर्तिम
नेहसम॥ आद्युपनां वाच्यन्दसि। पद्युपनां वाच्यतसोहृण्यतरं वहु श्री
लावाद्युपनाम। अधस्यश्वाः। सुरथा। आतिथिरजे। निस्त्योतासुरथावाद्यु
हातो। आद्युपनां किम्। पासुवाहुः। वाच्यकिम्। सुगुरसत्सु हिरण्यः। हिरण्य
शक्यश्च। धीरधीयेच। सोः। पौ। वहु श्रीहो। सुन्दस्याद्युपनासुधीरेरा रणिणा ॥
सुधीर्यस्य गोमतः। धीर्षशकोपप्रसपानतः। तत्रपतो नाव इत्युपनासने
निधीर्यग्रहां शापकम्। तत्रहिसतिपूर्व होव सिद्धं स्यात्। कुमतीरतुल्यम्
अशा। लासममप्यविभावे॥ उपकुलम्। परितीरम्। उपतुल्यम्। उपमू
लम्। कंसमंथसूर्यपाथका रांडु द्विगो। द्विकंसः। द्विभंथः। द्विसूर्यः। द्विप
पम्। द्विकारांडु। द्विगो किम्। पामकंसः। तत्पुरुषेशा सोपां नपुं सके। श

४६

नोऽङ्गं घः। ओ प म्मे रा ए क राटः। गोपलः। अश्वश्रीवः। गोत्रं घः। शंङ्गमव
 स्थापनं च। शंङ्गशब्दोऽवस्थापनं स इति। पम्पकोश्याद्युदात्तोऽधुनी हो। उग्रत
 शंङ्गः। ब्रह्मशंङ्गः। अत्र शंङ्गे गमनादिकृतो गमनादेव कोविशेषोऽवस्था।
 स इति नाम। स ह्यशंङ्गः। उग्रमापाम। मेव शंङ्गः। अवस्थेति किम्। स्थुः शंङ्गः।
 नञोऽङ्गमामि नञः। नञः पर एते आद्युदात्ताधुनी हो। तामेजरा
 वज्रमाम। अत्रि नमः। अत्रोदेह्यमतम। नञः किम्। आस्तामित्रः। जेति
 किम्। अशत्रुः। सोमिनसी अशमे घसी। सोः परं सोमो घसीवर्जपितृमम
 तमसनां च। अद्युदात्ता स्यात्। नञुभ्यामिति स्यापवाहः। सुकर्मिताः। सूपुजः।
 सनोऽधुना इति मासुधर्म। शिवापशुभ्यः सुमनाः। सुवर्चाः। सूपेशस्वर
 ति सोः किम्। कृतकर्म। मनसि तिकिम्। सुराजा अलोमो वक्षो किम्। सु
 सोमाः सखाः। कपितुणरा कपिपूर्वमिति भवति। सुकर्मकः। सुस्त्रात

श्रीराम
सिको हा.

४८

लेषा अमुदा इत्यत्र न सुम्यामि निभयति विप्र तिष्ठे धेन। नरी वन्धुनि। वन्धुश
के तो न घ नै पूर्वमनो दातं बहु धी हो। गार्गी वन्धुः। नरी किम प्रसवन्धुः प्रस
शब्द आद्युदातः। वन्धुनि विम गो री प्रियः पुत्रः। निष्ठे य स मी पूर्वा न्यत एषाम।
निष्ठा नं पूर्व पदमनो दातं वा। प्रधे तपादः। निष्ठा नं किम प्रसवे शक मुखः॥
उपसर्ग पूर्वा किम सुख मुखः। इत एव ददिः। इता एव अधिकार आपा दा न मा। आ
द्यधिकार सुम सुख भ गा इत्यधिकः। करो विती वन्धु रा मा वा विवाचि
नो वन्धु रा वाचि न श्व पदः करी शब्द आद्युदातो बहु धी हो। शुक्र करीः शं
क करीः। करीः किम। श्वेतपाद भवती वन्धु रा मा ल्किम। शो भन करीः। सञ्ज्ञो
पम्यवो श्व। करी आद्युदातः। मरीा करीः। ओपम्ये गो कारीः। कराठ प सञ्ज्ञो
वा नै घं व। सञ्ज्ञो पम्यवो बहु धी हो शिति कराठः। कराठ प सञ्ज्ञो। सू ग्रावः।

४८

कृशकृष्णपरिवहार्थमा आवाप्येपिसर्जनिश्चानोपायिनि आवाप्येपिसर्जनिनोपा
 सिनिषेदिशकः अन्तोदात्ताभवति। पूर्वपारिणीयाः। आचेति किम्। पूर्वीनोपा
 सि। अन्तेयासिनिकिम्। पूर्वपारिनिवेशास्त्रयः। उत्तरश्चैव। सर्वश्च। उत्तरपद
 स्वेत्यधि कृत्यया यद्विहितं तदनुत्तरपदे सर्वं संज्ञेदिशकः। अन्तोदात्तः॥
 सर्वपाञ्चाशकः। अन्तरपाञ्चाशकः। अधिकग्रहणं किम्। सर्वभासः। सर्वकारः। बहु
 श्रीहो विश्वं सङ्ग्राहाम्। बहुश्रीहो विश्वं पूर्वपदभूतः संज्ञापासन्तोदात्तस्यात्॥
 पूर्वपदप्रतिस्वरेणाप्राप्तस्यानुदात्तस्यापवादः। विश्वकस्मीति शब्देऽयः। आ विश्वं
 देवस्य वित्तिः। विश्वे च देवाश्च विश्वदेवाः। संज्ञापां किम्। विश्वदेवः प्राग्व्यविभा
 या बहुश्रीह्यधिकारः। उदाश्वेषु। यवोदाः। हविश्च महेषु। न्तेपेः। उदा
 श्वेषु पूर्वमन्तोदात्तं बहुश्रीहो निन्दापाम्। यवोदाः। कण्डकाश्चः। यसाच

बहुश्रीहो किम्। ३।

श्रीरामः
सिकोस्य०

४६

परोक्तं न प्रसक्तं यद्वा न ज्ञेयं। एतन्मया प्रसक्तं। ब्राह्मणं कुलम्। पुरे प्राचा म॥
शिवरात्रिपुरम्। नान्दीपुरम्० प्राचां किम् शिवपुरम्। अरिष्टगोऽपूर्वे च। पू
रे परोऽरिष्टगोऽपूर्वे समासे पूर्वमन्तो दाता म॥ अरिष्टपुरम्। गोऽपुरम्। पूर्व
ग्रहोत्तं किम् इति विषया स्यात्। अरिष्टं श्रुतपुरम्। गोऽभ्यस्यपुरम्। न हस्ति
न फलकर्मदेयाः। पुरे परो ज्ञेयं नान्दी दाता नि। दास्तिनपुरम्। फलकपुरम्
मोहपुरम्। मन्त्रेण सप्तमिति शुभादिषा षट्। कुसुलकूपकुम्भशाखं विलम्ब
यता न्यन्तो दाता नि वि लेपरे॥ कुसुलविलम्बमा कुपविलम्बमा कुम्भविलम्बं। शा
खाविलम्बमा कुसुलादिकिम्। सर्वविलम्बमा विलम्बे किम्। कुसुलस्यामी। दिक्
शब्दाग्रामभजनपदाग्रामनचानराष्ट्रि। दिक् शब्दाग्रामो दाता भवन्त्ये
षां पूर्वेषु कामशरीरं यत्सु सप्तमितीका जने पदपूर्वपञ्चाशः। ग्राह्या
न पूर्वेषु पातमा पूर्वचानराष्ट्रम्। शब्दग्रहोत्तं का लवाचिनो विदि

(४७)

ब्राह्मणानि काण्डः कुमार्याणां वपसि। पूर्ववदमन्तो दाताम्। कच्छकुमारी। कुमा-
 रेश्वरः पुंसासहस्रं प्रयो गमात्रप्रथं तिनितितमुपाएयप्रजुक्तो कच्छादिभिः
 समासाधिकारः। तच्च वपइह गृह्यते न कुमारस्य मेव वपसि किम्। परम
 कुमारी। उदके के वलि॥ अके वलं मिश्रं तद्वाचिनिसमासे उदके परे पूर्वम-
 न्ते दाताम्॥ गृहोदकम्। स्वरे कृते तत्र एकादेशस्य रितो धानु दातो पदास-
 विति पदस्य रितः। अके वलं किम् शीतोदकम्। द्वितो कृतो। द्विगापुत्तर-
 पदे कृतं वाचिनिसमासे पूर्वमन्तो दाताम्। गार्गीत्रिरात्रः। द्वितो किम्।
 अतीरात्रः कृतौ किम्। विध्यतो मस्य स पूरात्रः। विध्यसंपूरात्रः। सभ्यां नपुं-
 सके। सभायां परतो नपुंसकलिङ्गे समासे पूर्वमन्तो दाताम्। गोपात्रसभाम्
 त्रीसभाम्। सभायां किम्। ब्राह्मणो सेनम्। नपुंसके किम्। राजसभा-प्रसि-

श्रीरामः

शिकोसः

४६

अथ अथ किम। कविज्जलार्थम। अमहन्तवदसेवमहार्थम। नवार्थम। नभ
ताधिकसंज्ञोयम। शस्त्रकंजलम। अमोपेतेयेतामि। धुरातामि। भूतार्थम॥
अधिकार्थम। संजीवार्थम॥ मद्रासग्रहाणं संघातविग्रहीतार्थम। मद्रार्थम॥
अश्वार्थम। मद्राश्वार्थम। कंजलार्थम। अथ धुरातप्रकरतोदिवोदासादिनां
सुन्दरपसंज्ञाजम। दिवोदासापराधुवे॥ अर्तः। अधिकारोपम। प्रागुक्त
रपरादिग्रहाणां। सर्वं गुणाकास्त्वै। सर्वशब्दः पूर्वपदसंज्ञोदात्म।
सर्वश्वेतः। सर्वमहान्। सर्वकिम। परमश्वेतः। अथ अथ प्याप्यापरात्मत्वं श्वे
श्वेतस्येति गुणाकास्त्वैवर्तते॥ गुणोक्तिम। सर्वसौवर्गः। कपस्त्वैकिम। स
र्वेषां श्वेतः। सर्वश्वेतः। संज्ञापाणिनिनिकापयोः। एतयोः परतः पूर्वमन्तो
रात्तमा। अज्जनागिरिः। मोंदुनिकापः। संज्ञापांकिम। परमगिरिः॥

४६

त२

निरुहः। छात्रादयः शास्त्राणाम्। छात्रिशाला। छात्रिशाला। पदातिशालान्त
 स्समासो नपुंसकलिङ्गे भवति। तदा पितृसुरूपे शास्त्राणां नपुंसक इत्येतस्मात्पूर्व
 विप्रतिषेधेनापमेव स्यात्। छात्रिशालाम्। प्रस्थो ऋद्धमक कर्त्तृ शिनाम्॥ प्रस्था
 शब्दे उत्तरपदे कर्त्तृ दिव्यजित्तिमक ऋद्धपूर्वपदमाद्युदात्तं स्यात्। इन्द्रप्रस्थाः॥
 अथ ऋद्धिम्। इति प्रस्थाः। अर्केति किम्। कर्त्तृ प्रस्थाः। न कर्त्तृ प्रस्थाः। मा
 ला शिनाम्॥ ऋद्धिम्। इति प्रस्थाः। शोता प्रस्थाः। अमहन्तं यन्नगरे
 इन्द्रशिवाय। नगरेषु महन्तव्यजित्तिं पूर्वमाद्युदात्तं स्यात्। तच्चोदुशिवाय
 प्रस्थनगरम्। अमहन्तं स्यादिति किं। महानगरम्। नयन्नगरम्। अनुशि
 वाय किम्। कार्त्तिनगरम्। अर्धेधावर्त्तं च। अर्धेधावर्त्तं च। अर्धेधावर्त्तं च। अर्धेधावर्त्तं च।
 मधरातिनामाद्युदात्तम्॥ ऋद्धिम्। कुक्कुलमम्। अवर्त्तं किम्। कर्त्तृ मम्।

श्रीरामः
सकौशः

४५

स्तुतावेवगाऽपमानयाचिपूर्वसिन्धुनेपरेआद्युत्तंउद्युकोशीध्यान्तसधी॥
उपमानग्रहणमस्यपूर्वयोगस्यचविषयविभागार्थम्॥ शब्दार्थप्रकृतौकिम्
कंठधीप्रकृतिग्रहणंकिम्प्रकृतिरेवयत्रोपसर्गनिरपेक्षाशब्दार्थितत्रै
वपथास्यात्इहमाभूतगर्भोच्चारोपुनक्तोत्पद्यश्च०आद्युत्तंपुनक्ता
रोहीआगत्यौधीन्दीरहोता०सिद्धिकाशतुषभाकुवटंजे॥कुहीजःकाश
जःतुषजःभाकुजःवटजःअनक्तसूर्यवकुवः॥वकुवःपूर्वपदस्यांत्वात्पूर्व
मुदात्तमजेउत्तरपदे॥उपसर्गजः॥आमलकीजः॥कहवःकिम्०६०ध्यानित
रामनिग्रमेनिवसन्तः॥ग्रामेपरेपूर्वमुदात्तंतच्छेत्तिवासपदाचिनमः॥त्र
ग्रामः॥ग्रामशब्दोत्रसमूहवाचीदेवग्रामः॥देवस्थानिकः॥अक्षिपसन्तःकिम्०
रन्ध्रियामःरन्ध्रिनिवासः॥दोषादिषुचरन्ध्रिवाचकः॥रन्ध्रिकठः॥

४५।

अके किम। रमणीयकती। जीविकाये किम। इच्छुभन्तिकामे धारयति। प्राचां की
 जयाम। प्रादेशवाचिनां पाकीडा तदाचिनि समासेऽकप्रत्ययान्ते परे पूर्वमाद्यु
 दातं स्यात्। उदाहरकबुध्यमज्जिका। संज्ञापामिति रायु ५० प्राचां किम। जीवयत्र
 प्रवापिका। इयमुदीचां कीडा कीडायां किम। तव पुण्य प्रवापिका। पण्यपि रायु
 ५१। अतिनिपुने॥ अणन्ते परे निपुण्णवाचिनि समासे पूर्वमाद्युदात्तमाद्यु
 त्वाभाः। निपुण्णे किम। काण्डभाषः। शिल्पिनिवाकृजः। शिल्पिनिवाचिनि समा
 सेऽणान्ते परे पूर्वमाद्युदात्तं सचेदणकृजो न भवति। तन्नुधापः। पुण्यवापः।
 शिल्पिनि किम। काण्डभाषः। अकृजः किम। कुम्भकाणः। सञ्ज्ञापाम अणान्ते
 परे तन्नुधापो नाम क्रिमिः। अकृज इत्येव रूपकाणेनाम धातुणः। गोतन्ति प
 यं पासे। गोपालः। तन्तिपालः। पयपालः। अनिपुण्णार्थो गोः। गो इति किम।
 धासपालः। पाले किम। गोरुद्रः। तानि। पुण्य हादी। उपमानं शक्यार्थं प्र

श्रीराम

सिकोस्य.

४४

स्वभार्याप्रधनतपान्तेपः। अन्तेवासीकुमारीराज्ञाः। ओदतपतिनीपाःकुमारी
दि। शभकामापराज्ञादिभिः प्रोक्तानिशास्त्राणधीयतेतेषुंस्तिप्यनो। भिन्ना
मारायः। भिन्नायस्तेषुमि। तिसातायः। भयभ्रातराः। भयेनभ्रातरास्तेषुध
ते। गोत्रादिषुकिम्। सावित्रीत्रिपः। ज्ञेयेकिम्। पामभ्रातराः। अदुनिमैरे
पेसद्यप्रिशोषोमैरेपः। मैरेचेकिम्। उष्यासयः। भन्ताख्यास्तदर्थे। भिन्नाकंसः
भाजीकंसः। भिन्नादयोन्तविशेषाः। भन्ताख्याकिम्। समशशास्त्रपः। समसने
समासइतिक्रियासात्रमुच्यते। तदर्थे किं भिन्नाप्रियः। यदुश्रीहिरपमत्रपूर्व
पदमन्तोहातम। गोविडास्सिंहसैन्धवेषुपमाने। धान्यगयः। गोविडास्त्रः। तदा
सिंहः। सन्तुसैन्धवः। धान्यं गोविदेतिभिन्नहः। प्याद्यादिः गद्याकृत्पासंनिवे
शितंधान्यं धान्यगयशब्देनोच्यते। उपमानेकिम्। पामसिंहः। भ्रकेजीवि
कार्थे। इन्तस्त्रेयकः। पस्पइन्तस्त्रेयनेनजीविका। नित्यंजीवति समासः।

मधुविकारस्वतसमभंगम्

४५

तौ धर्मोऽहो। सप्रमपन्तं हारिवाचिव आद्युदातं धर्मपदे ॥ देवं पः स्वीकरोति
 सहारो लुप्यते। धर्ममि साचारनिपतं देवम्। मुकुटे कार्ष्णीपराः। हस्तो द्विपदि
 का ॥ स रसापामिति सप्रमि समासः। कारनामिने सधुर्क। पात्रिकाश्या। वैषा
 करहति। ध्वचिष्पमाचारः। कुदादिपुकार्ष्णीपरादिदातव्यम्। पात्रिकाश्यानिनासा
 श्यादिनि। चर्मैर्किम्। स्तम्भेऽमः। अहरतो किम्। धाड्यहरणम्। धाड्यावाश्र
 पं धाड्यः। तस्मिन् जनिषेका दुर्लभाकारं शरीरपुष्पार्थं पक्षिपते तच्छरणमि
 लुप्यते परोपि कृत्स्नो हारिस्वरं राधाध्वत इत्यहरण इति निषेधेन साप्यते
 तेन धाड्यहाप्यमिति हारिस्वरः सिध्यति। पुनरेव ॥ पुनर्धाचि निसमासे पूर्व
 माद्युदातम्। गोपश्चयः। कर्तव्ये तस्यो पुनः। विभावा ध्वजो गवाध्वज इति २।
 पापं च शिष्यनिवा। पापनापितः २। पापराके इति प्रतिपदोक्तं यदुत्ता सखिस
 मासेन। गोत्रान्ते वा सिमारावध्रास्तरो पुनरेवे। भार्या सोऽनुतः। सुश्रुतापस

श्रीराम
संस्कृतोक्तः

४३॥

रुसाकर्मधारयोः राजासुताः राजकुमारः राजपुत्रिणा गतार्थः । षष्ठीप्रत्ये
नसि । षष्ठ्यन्तो राजासुतेनसिपदेयाप्रकृता । राजप्रत्येनाः । षष्ठीकिम् अन्य
त्र । न्तं नित्यार्थः न्तान्तेपदेनित्यार्थे समासे पूर्ववाप्रकृता । नित्यप्रहसितः ॥
राकाभा इति द्वितीया समासोपम । नित्यशब्दो रूपवन्तं आधुनातः ॥ हसितं
नित्याथादिस्थरेणा न्तोदात्तः ॥ नित्यार्थे किम् मुहूर्तप्रहसितः ग्रामः शिल्पि
नि ॥ आधुना ॥ ग्रामनापितः । ग्रामआधुनातः ग्रामः किम् परमना
पितः राजा वंपुसंशायाम् । शिल्पिवाचिनिधरेपुसंसार्य राजं पदं वा
कृत्वा । राजं नापितः । राजं कुलात्नः ॥ पुसंसायं किम् राजं नापितः ॥ शिल्पि
नि किम् राजं हंति ॥ आदिरदातः ॥ अधिकारो यम् ॥ सप्तमिहारि

४३॥

इव न्यतरस्याम। इव कृगाः २। इवादि स्यपमनो हन्तः। इव इमे इत्यादौ कृत्स्न एव।
 निरापय रिमातां धने ० सूवरापि रिमाता वाचि पूवपि देवाश्च कृता धने द्वे सूवरो
 परिमाणमस्येति द्विसूवरा म्। तदेव धनं द्विसूवरा धनम्। बहु श्रीहावतिपर
 मादिक एव एवाहिराणेति किम् प्रस्म धनम्। परिमातां किम् काचन धनम्॥
 धने किम्। निष्कमासा। प्रथमोचिरोपसम्पत्तो। प्रथमशब्दे वा प्रकृत्या भिन्नव
 ते। प्रथमवै पाकराणाः। संप्रति व्याकराणामस्येति प्रकृतद्वयः। प्रथमशब्दः प्रथ
 मभ्यन्तः। अचीति किम्। प्रथमोवै पाकराणाः। कत एकोतमौ कर्मधारये॥
 वाचकृता। कत एकदः। २। कर्मधारयग्रहणमुत्तरार्थम्। इतु प्रतिपदोक्तत्वा
 देवसिद्धम्। आप्ये ब्राह्मणकुमारोः। आप्यकुमारः २। आप्यधत्तु राह॥
 आप्योत्पदन्तत्वा इनां स्यरितः। आप्यकिम्। परमप्राप्त्याः प्रते किम्।
 आप्यन् इति पठ। कर्मधारय इत्येव। राज्ञश्च। ब्राह्मणकुमारोः परतो वा प्र

श्रीराम
सिको ल.

४२॥

ज

कारकपूर्वपदस्य सति विशिष्टत्वात्प्रादिस्य एव। इत्येतत्तः तादौ च नितिक्रयतो.
तकारादौ नितितु शब्दवर्जिते कृतिपदेन न तो गतिः प्रकृत्या। अयेरातो न्त
सत्प्रभुतो सं गतिं गोः। कृत्यरापवादः। तादौ किम् प्रस्थाकः नितिक्रिम।
प्रकृती तज नः अतो किम् आगन्तुः। तवे चानां स्वप्रापत्। तवे प्रत्यया
तास्या नाड रातो गतिगतिश्चाननाः प्रकृता प्रापयेत दुभयं स्यात्।
अन्ये तदा दु। कृत्यरापवादः। अनिगतो न्त्यतो व प्रत्यये। अनिगतो गति ४२
व प्रत्ययान्तो न्त्यतो व प्रकृत्या। प्रत्ययान्तान् अनिगन्त इति किम्।
प्रत्ययो पत्तु। बुद्ध्या एव स्यादपमेव। महि कृत्यानि कृणुहि पाव ह। व
प्रत्यये किमा। उर नम न्यधी च प्रत्ययान्तो न्त्यता विगन्ता व पि न्यधी
प्रकृत्या। न्यडु तानेः। उरा तात्सरित पो र्पा इत्यन्ते एका स्य रितः अथ ५०

च
 षष्ठ्ये स्याद्युतः प्रशब्दः। चतुर्थीति दथे तुर्थं न्तापपत्तत् हा विन्युत एपरे चतुर्थ
 न्तं प्रकृताः। पूजयदाहः अर्थः अर्थे चतुर्थ्यन्तं प्रकृताः। देवाय मि। नते च न्ता
 न्ते परे चतुर्थ्यन्तं प्रकृताः। गोहितमः कर्मधारये निष्ठाः। न्ता न्ते परे पूर्वमनिष्ठा न्तं
 प्रकृताः। श्रेती प्रकृताः। श्रेती शब्द आद्युतः पूजकृताः। पूजशब्दोऽन्ते दाताः।
 कर्मधारये किं श्रेणाकृतं श्रेतीकृतमः अनिष्ठा किमः कृताकृतमः अहीनया
 चिनि समासे न्ता न्ते परे द्वितीया न्तं प्रकृताः कळ श्रितं। ग्राम गतः। कळ शब्दो
 न्ते दाताः। ग्रामशब्दो निस्स्येराण अहीने किम का न्ता गतीतः। अनुपसर्ग इति
 धनकमः नेहस्तु प्रमापूः। थाथे सस्यापवादे पमः। तृती कर्मणि। कर्मधा च के
 न्ता न्ते तृतीया न्तं प्रकृताः। तोतासः रुद्रहसः। महा ए गहतः। रुद्रांगतः। कर्म
 णि किमः रथेन पातो रथपातः। गति ए नन्तः। कर्मार्थं न्ता न्ते परे व्यवहितो ग
 तिः प्रकृताः। थाथे सस्यापवादः। पुणे हितमः अनन्त ए किमः अभ्युद्यतः॥

पा

धनमः
तकोसः

२१३

४९

कुरुः कजे रिति वाच्यम-कजिगार्हवतम। कजिगार्हवतः। रिक्तो गुरुः। रिक्त गुरुः।
रिक्तो विभावेति रिक्तशब्द आद्युदात्तः। असूता गार्हव्ये। अश्लीला दृक् रूपा। अश्ली
ल दृक् रूपा। अश्लीलं न आत्मा सत्त्वात् आद्युदात्तः। श्रीर्पस्यास्ति तत्तु श्लीलम्
सिद्धादिता एव॥ कवि एकादिता एव तन्म-पादेव इवा इव पादेव इवा। निपातना
दिवाथे समासो विभक्त्योपशब्द-पाशब्दो घटादिपादन्तोदात्तः। तेति एव नो
कद्रुः तेति एव कद्रुः तितिलिनोऽपलं वात्रोवा इतरां तः। पणपशब्दोप-नत्पादा
द्युदात्तः। पणपकम्य एः। संसापामिति वक्तव्यम्। अन्यत्रापि तथेकम्यत्वे समा
सा नोदात्तत्वेव प्रतिपद्यते समासे प्रकृत्या इत्येव स्यो विहितः। स्यामा एव
साभाः। देव इति-वस्यत्त्वरूपस्य पूर्वपदप्रकृतिस्य एव मिष्यते विशिष्य
चनविहितं स-उदासीभा एदिषु द्रव्यः॥ स एवे सपुरं धाम पुरं शरीरं धीप
तदस्या मितिकर्मण्यधि कातो चेति किमप्यपः अलुक् छान्दसः। नद्य

४९

अन्तेवासिकं आशिषा लपाणि नीपेशास्त्रेः कार्तिके जघा दपश्च पृथो द्वे
 रघपं प्रकृता कार्तिके जघो कृतसिंदु जघपस्त्रे द्वि सगाना जेतो सावशि
 मारुके पो. महा श्री सपरास्त्र गच्छिच्छा सजावा लभार भारते हे हि हि लरो
 खप्रकृतेषु। महच्छ प्रकृता श्री सादिशु दशगु महाविहिः महा वै ह्तां महा गच्छिः।
 महेश्वासः महच्छ केऽनो दाताः। सन्त ह दिति प्रतिपदे न्त समा सपवा पं स्याः नेह
 महतो श्री हि मिह हा श्री हिः गुरुकेश्व ये श्व देवे वा न्महान् गुरु श्वक ये श्व देवम
 महवि श्व देवम गुरु वं लातीति गुरु श्वम तस्मा दसा ता दिशु केऽनो दाताः। उक्कः सा
 दिवाम्योः। उक्क सादि उक्क वामी उक्के कुनि उक्क आ घुरताः। गौः साद सादिसारथिषु
 गो सादः गो सा दिः गो सारथिः। कुरु गार्हपत रि न्तु र्व सुत गार्हपत श्वी सह हं र
 पापारेव उपाते ति एक द्र वप कम्। गो सा सा भाराणां च। एषां समा सा ना दा
 सा भार देश्व पूर्य पदं प्रकृता॥ कुरु गार्हपतं कुरु गार्हपतम्। उग्र सपा न्तः।

हेयनमः

सिकोख-

४०

नामन्धककसिपुधर्तसानेद्वन्द्वे पूर्वपदं प्रकृताः श्वाफरकवेत्रकाः शिनि
धासुदेवाः शिरिराघुसतोमन्हायायात इवसेवर्तते राजन्येति किमहेय
भैसापनाः द्विषेभवाहेयाः भैभैरथसंप्रयाभैसापनः अन्धककसपर
तेनतुएजन्मः एजन्मग्रहाणिमिहामिषिन्तुवशेषानोन्हात्रिपाताम्यहता
धर्मनैतेतथा-वदुवचने किमसंकर्षणधासुदेवो-द्वन्द्वे किम-कस्मिन्
कुमाएअन्धककसिपुकिमकुरुप-आधाः संख्या संख्याधाचिपूर्वपदं प्रत
द्वन्द्वे द्वादश-त्रयोदश-त्रेखपसादेशो-तोरातोत्रिपासते-आवाप्येपस
मनिश्वा-तेवासा-आवाप्येपिर्जना-तेवासिना-द्वन्द्वे पूर्वपदं प्रकृताः पाणि
नीपरैठोपाः-द्विष्टोएअमधोरातावेतो-आवाप्येपिसर्जनग्रहाणोद्वन्द्वे
विशेषणाम-शर्कानोद्वन्द्व-आवाप्येपिसर्जनोपथाविशेषेततेनेहज
पाणिनीपदेव-एतो-आवाप्येति किम-स्वा-द्वन्द्वेपाकाराः

४०

पत्तिससुरात्तस्यरितयोरितिभवतिरिद्वितितस्योश्वाएतयोःपत्तःपूर्वपदे
प्रकृत्याधादितोपश्चादितिः२सप्तमीसिद्धशुक्लपक्षवधेखकात्त॥अका
शवाचिसप्तम्यन्तंप्रकृत्यासिद्धादिषुसांकाशपसिद्धःसांकांशेतिरणन्तःआत
पशुष्कःधाप्रपक्षःधाष्टेतिष्टुन्तःचक्रवंधःचक्रशब्देऽनोदात्तःअकाश
किमपूर्वस्तिष्ठःकृत्यरेणधधितस्सप्तमीस्य२प्रतिप्रसूयतेपरिप्रसूय
योवर्ज्यमात्राहोरात्रावपयेषुएतेप्रकृत्यावर्ज्यमानवाचिनिअहोरात्रावपवा
चिनिचोत्तरपदेपरित्रिगतंछेदेवःप्रतिपूर्वस्तिमत्रत्यपररात्रमप्यपू
र्वरात्रम॥अपत्रिगतमिऽपसर्गःआद्युदात्ताःबहुव्रीहितसुह्रवयोःसिद्ध
पादव्यतिभावाधमिस्मअपपयोरेवर्ज्यमानोत्तरपदमतेयारेवर्ज्यनार्थ
एतंअहोरात्रावपवाअपिवर्ज्यमानाएवतयोर्भवतिवर्ज्येतिकिमय
अत्रप्रतिरात्रन्यबहुवचनहन्तेधकस्मिषु।रात्रन्यवाचिनोबहुवचना

नमः
सिद्धोत्तमः

३६

कम गमन गमनः गमना गमनः गमन कनिलम गमन पापिलम श्रेति किम
गमन शोभनमः भावे किम गम्यते पुनर्नति गमनं श्रेयो गमन श्रेयः केति किम
वसि समा मा भूत कुमार श्वः कर्मधारये कुमार श्रमणा कुमार श्वोऽनो ह
तोः। आदिः प्रत्येन सि। कुमार स्यादि ह्रस्वः प्रत्येन सि परे कर्मधारये प्रतिग
तमे नोऽस्य प्रत्येनाः कुमार प्रत्येनाः। पूजे छान्यतर स्याम पूजा गरा स्ते पुनं
या कुमार स्वातकाः कुमार जीमूताः आद्यु हातला भावे कुमार श्वे तेव भवति
इग ताका लक्ष्मण गाल शरावे बुद्धि गोः पृषु परे पु पूर्व प्रकृता पंचा रत्नपः
प्रमारा मस्य पञ्चा रत्निः पञ्चमासा न्भूतः पञ्चमास्यः तमधी छ इत्यधिकारे
दि गोर्प पञ्च कपालः पञ्चम गालः पंच शरावः ग्रसे रणा पा इति पञ्चने शब्द आ
पुरातः इगं तादि किम पञ्चाश्वः दि गो किं पामारत्निः पञ्चन्यतर स्याम वहुश
दस्तथा वक्र रत्निः वहुमास्यः २। वहु कलापः प ह शक्नोऽनो हातः तस्य

३२

३६

उक्त विषये भुवनपतिः भूतधर्मस्ति जगत्पतिः कृत्तु नो भुवनशब्दः । आशंका
 वाधने हीपस्सुसंभावने ० अस्ति साध्यवसायः संभावने म. गमनो शंक्यस्ति.
 गमनो वाधने गमनेने हीपः गमनमा शंक्यते. आवाधते निकटतममिति
 वासंभाष्यते संभावने किम् परमने हीपः पूर्वभूतपूर्वः आद्यो भूतपूर्वः आद्य
 पूर्वः । पूर्वशब्दो कतिविषये भूतपूर्ववर्तते । भूतपूर्वः किम् परमपूर्वः । सविध
 समीप समर्प्य सवेशसदेशेषु सामीप्ये । पृथु पूर्व प्रकृता. सद्र सविधम गंधा
 ही सनिर्दुस कश्मीरसमर्प्य इम. विस्पष्टा इति गुणवचनेषु. विस्पष्टकदुकम.
 विस्पष्टशब्दो गतिरनन्तर इत्याद्युदात्तः विस्पष्टेति किम् परमस्वयशास ग
 रोति किम् विस्पष्टप्राप्तिराः विस्पष्टविविचयान्न संपन्नपशितकुशल
 चपलनिपुणा । अजगदमकन्यापवत्सुभाषे कर्मधारये । अजगदन्तरादेश
 पति अवसपापवाचिनिचोत्तरापदेशभाववाचिपूर्व परंप्रकृता. गमन अ

श्रीराम

सिकोस्य०

३६

पेनपुंसकेमात्रादिपुणस्तोत्रपुंसकवाचिनितत्पुरुषेतथाभिन्नापास्तुत्यप्रमा
ताभिन्नामात्रंभिन्नाशब्दो गौश्वहृत् इत्यत्र सपानाः पातिानुपसम्पाति
निशब्दश्चापु सातः। नन्दापक्रमनन्शब्दपचाद्यजन्तः इषु छापम। इषु
शब्दोऽधु सातो निसान् नपुंसके किमकुल छापा सुखप्रिययोहिते एतयोः
परपोहिते वाचिनितत्पुरुषेतथा। गमनप्रियमगमनसूखमगमनश
ब्देति स्वरः हितेति किमपरमसूखमश्रोतोवश्रोतोगम्यापां प्रागुक्तम
आह्वरासूत्रं पापसमच्छात्रप्रियोऽनध्यायः प्राह्वराच्छात्रशब्दो प्रत्ययस्य
रेरान्तो सातो श्रोतो किमसूखमसंस्वामिनि। स्वामिनिशब्दे परे स्व
वाची पूर्वपदतथा गोस्वामि संकिम एवमस्वामि पसावे स्ववे इमुना गेहप
तिदिमे॥ नभूया कचिदिधिषुपति शब्दपरे देशवर्षवाचिनितत्पुरुषे न
तानि प्ररुखाः। भुवः पतिः भूपतिः वाक् पतिः चित् पतिः सिधिषुपतिः वाभूव

एतयोः॥ जातिवाचिनित्युत्तरेष्वपि प्रकृतिस्वरम कदाध्वः होचारिककथा
 यम-कटशब्दः यवाद्यन्तः तस्मादेसंपादनात्तो वासिभ्यश्चेति तिनैकव्य
 रकाधुनितिलुक् द्यौनिपुन्तइतिठक्वन्तोऽतः जातोकिम-परमाध्वः
 सदृशप्रतिरूपोः। सादृश्येअनयोः पूर्वप्रकृता विरुसदृशः सादृश्येकिम-प
 रमसदृशः समासाथेऽत्रपूज्यमानतानसादृश्यमादिगोप्रमारो-दिगापुत्त
 रपदेप्रसारावचिदित्युत्तरेष्वपि पूर्वप्रकृतिस्वरम-प्राच्यसप्तसप्तः सप्तसप्ताः। प्र
 मारास्यप्रमारो लोदिगोनि समितिमात्रबोलुक्-प्राच्यशब्द-प्राच्यशतः प्रा
 च्यश्वासो सप्तमश्चप्राच्यसप्तमः। दिगोकिम-धीहिप्रस्थः प्रमारो किम-परमस
 प्तसप्तमः। गन्तव्यपरांवातिजै। वातिज शब्देपोतत्युत्तरे गन्तव्यवाचिपरा
 वाचिच पूर्वपदप्रकृतिस्वरम। मद्रवातिजः जावातिजः सप्तमिस्मासः स
 दृशब्दोरकप्रसपान्तः। गन्ते किम। परमवातिजः। मात्रोपशोपक्रमश्च।

होमनमः
सिकोस्त

३७

गमनं करणं विकल्पतया चिरकालमायिकं चूषेति वा प्रतिवक्षि जायते प्रति
थक्षि किममूत्रकृच्छ्रमपदेऽपदेशोऽप्यन्यादि निवृत्तश्च उत एव पूर्वपदं प्रकृ
त्वा तत्सुखेन मूत्रपदेन प्रस्थितः उच्चारणं न मूत्रशब्दोच्यते नतः तस्याप्यादिस्त
रेणानोदात्तः अपदेशो किमपि सुखं निवाते वा तत्रातो निवाते शब्दे वा वात
त्राणावाचि नित्यं सुखे पूर्वपदं प्रकृत्वा कुटीनिवातमकुप्रनिवाते कुटीशब्दो
नोदादि लिप्यन्तः कुप्रशब्दो प्रमन्तः पन्तन्त इत्यन्ये वातत्रातो किमप्यन्ये नि
वाते यस्येति निवाते शब्दो बहूः पार्श्वे शब्दे नार्तके असतो भव्यमार्तवन्त इत्य
याचि निशाब्दशब्दे परे तत्सुखे पूर्वपदं प्रकृत्वा स्थात् रज्जुशब्दसुख
म-शाब्दशब्दो नत नार्थः तस्याः स्वपदविग्रहः रज्जोः सद्य उत हतम् रज्जुश
ब्दः सजे रज्जोत्वाद्युदातोऽप्युत्पादितः अनार्तके किमप्युत्ता शब्दस्य अर्थात्

३७

इमीतसुहृवः शस्त्रीश्यामा। अथवेन भकु-नीपातानाम् अथजोपा एषः परिगणाने
 किं स्नायाकायकः मुहूर्तस्वरामभो ज्योत्समा। धर्तोविरोधिनो ज्यो- धर्तिकाचिमुत
 रपदे एत एवजिते ये दीयाचि पूर्वपदे प्रत्यात्तसुहृवे कृष्णसादुः शोहितक-स्माधः
 कृष्णशब्देन कप्रत्ययान्तः शोहितशब्देऽनन्तः धर्ताः किं परमकृष्णः धर्तोषु
 किम कृष्णतिष्ठाः भवनेते किम कृष्णैतः गाधत्नयरायोः परिमातो॥ पतयोह
 त एवदयोः प्रमाराधाचि नितसुहृवे पूर्वपदे प्रकृत्वा अरित्रगाध मुहूर्तमतत्प्र
 मातामिसर्धः जोषवातां पाध ६ जेहा पतेतावदिसर्धः परित्रशब्द-ज्ञानोमधो
 दत्तः प्रमातामिपतापरिच्छेदमात्रमनपुनरायाम एव प्रमातो किम परमा
 धम- दत्ताद्ये दत्तादे तसुहृवे प्रकृत्वाः धनरापाह-धनशब्दः कुप्रत्ययान्तः प्रत्यय
 १२ चोरोणाद्युदत्तः पाद्यं किं परमदत्ताह। प्रतिबंधि चिरकृष्णयोः। प्रतिबंधिधा
 चिपूर्वपदे प्रकृत्वा एतयोः पातस्तसुहृवे गमन चिदमथा हकाराकृष्णम्॥

२५७५

35

शिशवे अङ्गुलिः विम-नुते पदधीते चिह्निं धि सिद्धिभो नेति वक्तव्यम् । इन्धे राजा-
 एतच्चानुज्ञातस्य च पत्रेति सूत्रे भाष्ये स्थापितम् । आदिः सिद्धोऽन्यत्ता स्यात् । सिद्धो
 न स्यात् इह ह्यतो वा पा सिद्धं वर्तिरिति नो यत् लिख्येति । इतो वा सेदित्वा नो पदे
 इवुदात्तः अन्तीया आदिर्ह्यस्यात् पदनेते न पत्तत्वा लितीति प्रत्ययात् पूर्वमुदात्तं
 तुल्यं लिख्य अत्र च स्यादेति वक्तव्येति तो दा भाः । इवेत्ता मरिति । इत्यस्य सर्वस्योपोत्त
 ममुदात्तं स्यात् पदहव्यं योः । इति प्रत्ययस्यः । समासस्य अन्तःपदात्ताः प
 दाभिप्रेतम् बहुव्रीहौ प्रकृत्या पूर्वपदम् । इहात्त्यरिते यो गि पूर्वपदं प्रकृत्या स्यात्
 समपादः । तत्पूर्ववे तुल्यार्थत्वे तो पा सप्तम्युपमाना अपादि तो पा प्रकृत्याः । सप्तमे
 पूर्वपदभूता तत्पूर्ववे प्रकृत्याः तुल्यं श्वेतः कृत्य तुल्यारण्या जायेति तत्पुरुषः कि
 रिता काताः किरिकाताः पतयन्मरुत्सत्त्वम् मंदपतिं मास्के इन्द्रे सत्त्वति स

॥

۳۴

32

पदुत ए परमनोदात्तमेकाद्य ततः परास्तीयादिर्विभक्तिरन्तोदात्तायास्यात् परमवा
 या-अन्वेष्टुस्य सर्वनामस्थानम् अन्वेष्टुः पराविभक्तिरुदात्ता इन्द्रोदधीचः वाचि
 ति पूर्वपदान्तोदात्तसंश्रामस्तुतीयादिरित्यनुवर्तमानः सर्वनामस्थानग्रहणान्
 शस्यदियहार्थमप्रतीचोवाहून दुडिं पदघमुमेद्युभः पधोसर्वनामस्थानवि
 भक्तिरुदात्ता प्रकौहः प्रकौहा पुद्युपधाग्रहात्कर्तव्यम् इहम्भूत अन्वेष्टुअन्त
 पुवेष्टुम एभिर्नतमः अन्वादेशेन अन्तोदात्तादित्यनुवर्तते न च तत्रान्तोदात्ताप
 लीति धाद्यम् इहमेऽन्वादेशे शतुदात्तस्तुतीयादिति सूत्रेणाद्युदात्तस्य अस्मा
 दिधानात् प्रते मभूमाभ्यागा अन्तु पदन्तोमास्त्वन्तिर इति च व्युत्पत्त्यः पधु
 भूमिः एभिर्न जिह्वा जचते मासिमासि मनसि नैह दया अप अणकेनेन पु
 म् अन्वातेवपुंसः तैरावाययम एवो धर्त दिवदिवदिवे अल्लनोदीचीत
 शसादिविभक्तिरुदात्ता अल्लभिर्दशभिः शतुरनुमानद्यमासा अन्तुमप

सिद्धौ

३४

दिवो इति शान्तनवाव्यप्रसीतेषु किं सूत्रेषु तुरीयाऽप्याहः । आद्युदात्तश्च प्र
 तप आद्युदात्तस्यात आग्रः कर्तव्यम् अनुदात्तौ सुषितौ वशस्य न प्रोपुष्टि
 शप्तिवोरनुदात्तस्येति प्रथमौ चितः अननुदात्तः चितः सप्रकृतेर्वृक्कज
 धमि चित्तिप्रसवे सति प्रकृतिप्रसवस्याननुदात्तौ वा व्यस्यर्थः नमन्तो मन्व
 के समेष के सरस्वतीम् तत्कसुते तद्धितस्य चित्तस्तद्धितस्याननुदात्तः । पूर्वोत्तापिके
 अित्यरेषा धनाधीमिदम् कौगतापवाः कितः कितस्तद्धितस्याननुदात्तः प्रह
 नेपः तिस्रभ्यो जसः । अननुदात्तः तिस्रघातः चितुः सायेकावस्तीपादिभि
 भक्तिः सूत्रप्रमीयदुच्यते न तत्र य एकवर्तत परांतीपादिभिर्भक्तिरुद्युदा
 तौ वा चादिरूपः सौ किमरासेत्वाकायेकावोपि शब्दात्प्राप्तमाभूत् रासोनूते
 एकावद्विधे विधते रासुनिधे स्तीपादिः किमनहर्शवाच्यम् अतो हा
 तादुत्तरापहादन्वतरस्यामनित्यसमासे निराधिकारविहितसमासादन्वत्रे

स५

३४

गजन्त्र

जन्ममनुस्मरणामन्तःस्वरितस्मात् तिथानां भवनेन त्रैलोक्यमप्यतो नाव
 इति प्राप्ते विद्यमानस्य धीर्वाता सुन्दरसि भन्तस्वरितानि यत्समासिमेत्वनु
 धानि स्वरितानि उक्तं पश्यन् न भवतामन्यके समे सिमसे सिमस्याप्यवशिष्ट
 इति उक्तं आध्यात्मिका इति प्रायिकं तत्र ह्यस्यैव पत्रं वा तेन वा सस्तनुते
 सिमसे इति सन्नेहमेव निपाता आद्युदात्ताः स्याहाः उपसर्गश्चामिव
 मृमिष्यादिनामन्तः। यद्यमादिनामिति कदा नास्मय एवमन्यमन्तः
 ह्येते पूत्रसतिभिः सह स्पष्ट इति प्रकारेण सह शब्द आद्युदात्त इति प्राश्नस्त
 चिन्तयन्माधादिनामुभायुदात्तोऽभ्यो ब्रह्मामनुदात्तं पदमेकवर्जमित्य
 स्यादधनापचादयोऽनुदात्ताः पथेति पादान्ते तन्नेमिमभवो यथा पादान्ते
 किमप्यथानोऽदितिः कर्तुं। प्रकारादिहिरुक्तोपास्यान्त उदात्तः पदुपदु
 शेषसर्वमनुदात्तं शेषमित्यादिहिरुक्तस्य परमित्यर्थः। प्रशयं हि

अथ वक्तुं
सि को
स्य
३३

राव हृदय हिर रावा रत्न पत्त देव राताम्. पद्मा मा दु स त स्यात्. मदि स्या छठ ये
जीवे छ का रत्ना चेत. आदि रु स तः। मदि वि जा पा आ सा छठ डि प र ध ति। ॐ नु ति
र ती प दु पा ६ः। ॐ श क छि श क छो र न्द र म न्द र प र्ण वे रा। ॐ श क छि ३
श क छि ३। गो छ ज स्य प्राप्तां नाम धे प स्या। अ न्द र म न्द र प र्ण वे रा। स त म
गो छ गो धा त्प राः अ न्द र गो छ जः प शुः क ह त र प र प्र कृ तिक स्य रे रा। नो स
तः पा ए व त स्यो पो त्त म व ३ ज मि शेषं क्र मे गो रा त्त म पा रा व तः धू म्र जा नु मु
ज केश का ल वा १ स्या १ पी पा का च न तं म भु ज १ स्या नाम। प वा च तु र्गी ध
प्र भ त्ती श्व तु रो व र्ज ति सा शि क्क नि क्र मे रा तो रा ता नि धू म्र जा ५ः। मृ ग
केशः। का ल वा १ स्या १ पी पा कः ३। क पि केश ह रि केश पो श छ व र सि। क पि केशः
ह रि केशः। ॐ नु ति स्य तै स्य रि तो स्य छ म न्द र ५ः। अ नः प च न्द र प र्ण वे रा। ॐ नु ति
द य र्क श पो रा रि तः॥ स्य रि त स्या त॥ ति स्य शि क्क का स्य र्क धा न्य क न्य रा

३३

ना
दि

आदिमानुषानुपम-द्वयानुनीपमाप्रताम्यरपन्ताजाम-पुतप्रपुतंअनि
 धमनिःअस्तिविपत्तिःमकावरुडपादेवतविततसोत्ताजिद्दिन्दाकाशोमाका
 पाकाशतिनामादिर्वा-यषामादिर्दितीयोयोपेताःमकरःवरुडइतिचुन्दसिव-
 अमकाराद्यर्थआममःअन्पानुसारादिर्दितीयोयोरातंयेपमकईमासिवा
 य॥आदिर्दितीयोयोरातमसुगंधितेजनस्यतेवाआदिर्दितीयाजेशक
 शेतिअपःपर्कयेतोराताःसुगंधितेजभाःअपडकान्तानाम-आदिर्दि
 तीपयोरातम-राजादनप-अमपान्तस्यान्पात्पूर्वमेकुलपःधातस्यववे
 नाअधुनीशजेअधुवडरातोस्तःसनाथासभा-विशुमारोन्दुवरवली
 पईपुहपुहखासाअ-अन्पात्पूर्वमिहातंदितीयोयोसाकाशपकांपि-यना
 सिक्पारर्ध्यादानाम-तिपष्टरातंवा-इवान्तस्यह्यादेरादिर्वा।होलीषा
 आहुलीषा-इशिराशोरकपाअप-आशेवाअश्यामाकेशतिरश्याव

श्रीराम
सिद्धोक्त

३२

सोमो हरीणी अन्तुशर्कसूखेपेवांतेऽन्तुपूर्वतएन्तुः। शकुनीनां च लघुपूर्वमि-
 पूर्वलघुउदात्तं स्यात्। कुक्कुटः तितितिठि- ननु प्राणारण्यपाम- वधाः यन्ताप्राप्सुहा
 तस्यन्त वसंतः कृकलासः धान्वा नाञ्चक दुन्ता ना नाम आदिहृताः का ता नां
 शय्याकाः वा ना नाम मावाः मनपदशकनामवा ना नाम के कपः। हवादीनां
 सुसंपुर्णता ना नाम नतः पूर्ववा। हपिति हलस्वरता पल्लम हवादीनां किम
 एकवः असंपुर्णतेति किममर्थः दुगना नाञ्चवापाम आदिहृताः कृषिः। ३० इति द्वितीयः
 पादः। ३० अथ द्वितीयं प्राणी वात् इवां तस्य हृत्पादे रिपतः प्राग् द्वितीयार्थविकारः॥
 अथाप्राग्मकारात् मकरव रुढे सतः प्राक् अथा मिस्यधिकारः। स्वदुना नाम कुर्वीति
 नाम्। कवर्गरेकवकारादिनिवर्जयित्वा अचो स्वादुना नां द्वितीयं सुदातमे ल-
 लाटं कुर्वीति ना न्तु कवो लः रसनावहनं मादिनाञ्च मखपः प्रकारः शादिना
 शाकानाम शीत व्या- शतप्रव्या- पाता नां गुर्वीति नाम- पादपः आतपः। ३१

३२

सप्तमस्तुत्याद्योः सप्तमं हस्वोऽस्मादिभूतं हस्वमुदात्तं स्यात् मुनिः अन्तास्या
 देव नस्य आदिहस्तः तस्य नास्तः देवनेतु अन्ते मी दी व्यः । अर्द्ध स्यात्सप्त
 चातनेः अर्द्धी ग्रामस्य शमेशकेतु अर्द्धी विषयाः । धातु इधी नाम आदिहस्तः
 धातुः स एतः ग्रामादीनाम् ग्रामः सोमः पामः पुवन्त स्यात्पमे वनामधेयस्य
 चञ्चेव चञ्चा फि गन्त स्येति पाठात्तामः फि भित्तितु लुपः प्राचं स्पृश्यात्ता
 वन्त पवन्ति विशेषया च सिंह महिषाणाम् एषामुपमेव नाम्नादिहस्तो न
 तोल्यद्वन्ता लः मेरु विमरः व्याघ्रः सिंहः महिषः एत विशेषस्य पमन्वा चेत
 पमन्वा कः अङ्गुः उदाहाणाम् एद्यावन्तो द्वयोश्च व ह्वो गुरुः । अन्ते ल ह्वो
 वोश्च ह्वो स्ततोर्ध्वं वृक्षस्य गुरुहस्तः कल्याणः को साहसः । आ विष प
 यतीति नु पूर्वो नाम एषात्रपाणामाद्युदात्तः आ विष पमा द्वित्रका धरीः

श्रीशः

श

सिकोस-

३१

दा

३१

तोवाभनपोरनस्वरितोवास्वत्यन्ते (उत्तः १०ः इति हिट् सूत्रे प्रथमः
 पादः १०ः अथादिः शकशकदेष्टु ॥ अधिकारोपमे शकटिकेवोति ति पावत् ह
 स्वातस्यस्त्री विषयस्य आदिहृत्तातः स्वातयतिः तनुः न धिषं प स्वातिस् तस्य
 यजेनवापः इत्तस्य तु सविनपुनपु सकम्-रताधान्पानां यद्यजाम ॥
 द्यावामित्यर्थः कुशाः काशाः सावाः तिलाः बकुचांतुमोयूमाः च संरम्भायाः प
 यः स्वादुः शि मरुतानाम शिद शर्वनाम कसिाभ्यां युयुकादधि ओका
 विवमधु विश्वो विहायाः प्रातिनांकुर्व कयति सर्व आदिहृत्तातः काकः
 कः कः शुके शुमे प्रातिनां किमः इत्तमे लय्यवर्ती कृत्रिमाख्या चेत-त्यपि
 पदेडव तामिस्तं स्वात कनुकः ॥ इत्तवन्त नानाम-इत्तव हतां वोति शा
 रसम-सस्यसां कृत्वा रोवे धन पीकानं मेधम-प्रातिनां त रातिनिता
 नानाम-आदिहृत्तातः यतः हरि राः शितिः पस्मिः हरित-हृत्वा न्त स्पष्ट

नृस्यन्त उदात्त स्यात् धामावाधाम-पठम-अर्जुनस्य स्वरूपाख्या चेत् इव न र्च
 नानामिसा घुदात्त स्यापधाः अर्चस्य स्वाम्याख्या चेत् पा न्त स्यान्ता सूर्य मिति
 पतो नाव इति वा घुदात्त स्यापधेय च नमः अशाया अदिगा ल्ये चेत् दिगा ल्या व्या
 यत्पथमिहम् अत एव सापकादिक पथापस्या घुदात्त ता इन्द्राशाम्यस्यति
 नन्तत्राणामाधिवपाराणाम-अन्त उदात्तः स्यात् श्रेष्ठानुराधा हीनो लघवावना
 इति प्राप्ते ज्येष्ठा अविष्ठा धनिष्ठा नामिह नन्त लेना घुदात्त प्राप्ते च नमः नकु
 पूर्वस्य कृत्तिका ल्या चेत् अतो दातो न कृत्तिका नक्षत्रं केचित्तु कुपूथेपि आपृ
 दिवातामिति व्याख्याप अर्धिका वहुलिका इत्यत्राप्यतो दातो ज्येष्ठा दुः। घता
 हीना च-अतो दाताः घतं मिमिक्षे आकृतिगणोपम ज्येष्ठकनिष्ठा योर्ववसि
 अन्त उदात्त स्यात् ज्येष्ठ आह च मसा कानि च आह चतुरः वपसि किम्
 ज्येष्ठः श्रेष्ठः कनिष्ठो ल्यिष्ठः इह नित्यत्वा दचुत एव। विद्यति योस्वरि

[illegible]

द्युदात इभ्यश्चः न त्रिषश्च लुपो तस्यान्त्यात्पूर्वमिति मध्योदात्तः । एता- तस्याश्मादेः ॥
 न एवम- उदा सु एवम- इ- एवम न एवम- उ- शिष्ठा- पाद्युदातये प्राप्ते उदा- नामभारा-
 विशेषः ॥ तस्य कृत्रिमत्वात् त्वयुपवर्त्तक- त्रिमात्रा- चेति सुवर्त्तस्योदातये प्राप्ते सु-
 एव- इ- एवो- न- द्विषयस्येति प्राप्ते अशमादेः किम् शिखा- मुखम्- मुखस्यस्या- दु- शिष्ठा-
 तिन- ए- विषयस्येति वा- आ- द्युदातसं- शिखायास्तु शि- इ- लो- नि- त- स- श- चेति- उ- रा- दि- ॥
 पुनितो- न- के- र- न- र- दु- पा- हा- प- प्रा- ते- व- स्या- दु- शिष्ठा- मिति- वा- बो- ध- म- हे- क- व- त- स- र- ति- श- ॥
 एता- ना- नाम- ए- व- म- नो- दा- त- स्या- त- अ- ति- श- चे- न- व- ह- उ- बो- ध- हि- ष- नि- त्या- द- द्यु- दा- त-
 ये- प्रा- प्ते- व- हि- ष- र- श- चे- स- ध- ता- र- थो- न- य- व- हि- ष- स- ना- ति- वि- धे- इ- सा- दो- य- स- द- द्यु- दा- त-
 सं- य- त- स- र- अ- ध- य- प- पूर्व- व- द- प्र- कृ- ति- स्य- रो- क्त्वा- ध- त- इ- सा- हु- ॥ स- प्र- ति- अ- श- ती- ति- ए- चा- य-
 न- इ- ति- प्रा- प्ते- च- ला- रि- श- त- इ- हा- पि- प्रा- व- अ- भ्यु- स- वि- ना- प्र- म- य- स्या- यो- अ- ध- य- प- पूर्व-
 प- र- प्र- कृ- ति- स्य- रो- क्त्वा- ध- त- इ- सा- हु- धा- धा- दि- स- त- रा- गा- ता- थ- मे- त- त- इ- ति- रा- स- म- सा- ध- यो-
 अ- न- त- उ- दा- त- स्या- त- सा- ध- वा- चि- य- भा- वे- भु- य- व- =

स. को. स.

२६

खं २ ग २

वा

२७

इत्यस्याः। इत्यस्य तस्यापि प्राग्वत् अहीवती। अथ पिदसूत्राणि। पिदोऽनडरातः
प्रातिपदिके पिदसूत्राणां तडरा तस्या तडराः। पाठलापोकांथासोराथीनामः।
तडराथीनामन्तडरातः पाठलाफले रूपासुरूपपाकलेतिवर्णपाः। अद्यावन्तेतिप्रा
प्रे अलंककाद्युद्युत आरेवत आरेव ध्येतिवर्णपाः। अद्याथीमाताऽनवन्तित
नामिसाचुसतले प्राप्ते सागरसमुद्रः। जोहारीनामस्त्रिपां जोहंनय विषयस्येतिप्रा
अस्त्रिपां किमशाखा आद्युद्युतोपमः इहेयपर्व ससात सावकात गुदस्य वः अन्त
डरातः स्यान्तं तुस्त्रिपां गुदमः अस्त्रिपां किमः आत्रेभ्यसे गुदभ्यः स्वाडः शि
का नामदन्ता नामपि संतर दुःमाद्युद्युतलम तत छापः भापूर्वस्यस्त्री विषयस्य
धकारपकारपूर्वयोऽन्योऽवस्युद्युतः अन्तर्ही स्त्री विषयवर्तानाम्नामितिप्र
वेः स्त्रिया मायाः जाया पान्तस्यान्वा पूर्वमिसाचुतले प्राप्ते स्त्रीति किम वाद्यम
पञ्चन्तसापद्युद्युतसं विषयग्रहणं किम इभ्यां न्दस्त्रिपाः पतो नावदसा

गङ्गापितृवच्छंरसिः आधुपतेवास्तः पुच्छं देधेमः तिसंमंत्रेः परतत्सूत्रं कर्तुमिशा
 कामः गङ्गादेमनाः पक्षर आह रचितमिषा देः पूर्वै रौधसिं देः छन्दसि पाठस्य व्यव
 स्थितं तियाविपरीता पाद नोद्योगात् अर्थिताः छंछिर्न चचाया सप्तत्रा नो सत्त
 र्शना चः पुष्परस्मदे इति आदिहस्त तस्यात् नहिष्ठस्तयो मम इति वक्तुं भव
 हिन्धानः मसंवातः पवताम पतो नायः पत्रस्य पातस्य हव आदिहस्ततः नावधिना
 पुनर्जनस्य काम्या कमेरिदिता एवोपत इद्वन्द्वकशं सदुहाराणतः एवोपतद
 ता नो आदिहस्ततः इति नूतनै हस्त आठुहोन इति वन्द्यश्च श्रेष्ठ नोदे हिवायं
 इकथमिन्द्रोपशंस्यम विभाषा योसि वन्द्या नयोः आदिहस्ततः इन्धानोऽग्रिमः सा
 गागहासकुहश्चक्रुधानाम आदिहस्ततो धाया आद्यास्त्रयो घृजना अपः पवा
 घेचनो मतोः पूर्वयात्संरापो स्थिपाम मतोः पूर्व आका इहातः श्रिनामि
 उड्म्वएयती अतो वसाः अवती शर्वस्या न उहातः वेचयती द्विपः पिषादन्

इति पृष्ठम्

श्रीदेवेनमः

सि. को. स.

२८

ॐ

नृयेप्रवृत्तिप्रतः। यः करणात्। कर्ता वा ची भवशब्द आधुना तः स्यात्। गपत्यनेन ज
पेक्षः। यथासि नां च आदिह तः स्यात्। आकृति गतो यमः काजिभिर्गजिनीय
ती निष्ठा च घनना त निष्ठा तस्य घनः संसायामादिह ततो नत्वा कारः। दातः।
घनक्रिय चिन्तितः। अनात किमः तः। संसायामित्यनुक्त तेनेह कृतं हृतमः
शुद्धधृष्टोः यथावाधुना तोस्तः। असं सार्धमिदम् अतस न्त शुद्धम् आशितक २८
ती कर्तृवाची आशितशब्द आधुना तः स्यात्। यन्नेकचं ची। कनोत्र सुप्र. पत
देवसायपसिद्धचित्तरविधो प्रत्ययः न्दातो नेति संसायां कि॥ अग्निर्मसा
यकः। उपमानं किमः चेन्नः। रिक्तविभावा रिक्तशब्देधादिह तः स्यात् रिक्तः।
संसायां तु निष्ठा च घनना दितिनित्यमाधुना तत्त्वं पूर्व विप्रतिषेधेनेति॥

सर्वशब्दं छादित्वा नो दातः सर्वस्वविकाः सार्वभौमस्य च ततोऽन्यथा ॥ १ ॥
 ॐ नमः शिवाय ॥ त्रिवर्गभ्यो नमः ॥ त्रिवर्गभ्यः ॥
 भूभुवः ॥ २ ॥

कनिनता-१

अथ भूमिः पृथ्वीः नवमिती तेन विती च सप्तमो जापमान आदंशमि विवि स्यतः ॥
 (उपोतमं किम-आद्यं हि पमानः ॥ विश्वे देवैः सिद्धिभिः ॥ भूतिभिः नवानाम-नवती
 नाम-विभाषाभाषायाः ॥ उत्तं विषये-सर्वस्वसुपि-सुपिपो सर्वस्वादिरुदातः स्यात्
 सर्वे न नरतिपशसा-मित्रादिर्नित्यम-मित्रता स्पति इना स्वचादिरुतः स्यात्-प
 सिन्निश्चानिपो स्याः ॥ पुंसः कर्मणि आसत्तादित्यात् ॥ सूते दधि छान्न श्वनः ॥
 कोपते रसुर्-चापे रणे-रस्यस्येति चकारादं सुनो नु गगमः ॥ पथिमथो संवर्णनाम
 स्याने-आदिरुतः स्यात् ॥ अपेय-योः ॥ सर्वनामस्थाने किम्-ज्योतिष्यतः ॥ पथोर
 ग्ना-उत्तं निरुति स्यरेता नो दातं पदम्-अन्तश्च तवै-पुगापैत-तवै प्रत्यका
 ता स्याद्यनौ पुगापु दातौ स्तः ॥ हवे ते दातया ॥ ३ ॥ नृकोनिवासे-आद्युतः स्यात्-स्य

अथ उदात्तस्य च नो दातः सोको विमनिरुदाता २ पुगापदग्रहतां पथीयनि ॥ सर्वे अथवा एकवर्षमिति वचनात्

प्रत्यपन्ना चूराते प्राप्ते ॥

अथ वचनस्यार्थः २

सकोस्य

२७

का

कोमलहोत्रंमुहोति ममनुनः परिष्मा माताप हिरं ६ धनत गा गवि लम सिति प्रत्यपात्पूर्व
मुहातं स्यात् विकीर्षकः आदिर्त्तमुल न्यतरस्याम अथ स्ताना मा च तं वा स्यात् तामुलि
परे सोऽपम २ पन्ते लिः १८ अथ ५ कर्तृ वकि उपदेशोऽमता नो कर्तृ वकि परे आ चुरातो वा
१८ पते के राः स्वपमेव च घनतरस्याम च घने धाता युक्ते तममुहातं माहि वीकरताम
धात्वा इहातः वन्तानां रेव दुहातः १९ इति धातु सारः ६० कर्त्तृ धतो घ जोऽना उहातः क
वर्तते धीतो एका एतश्च घमन्तो स्यान्त उहात स्यात् कर्त्तृः शपान्ति देशा तु दाहे रा चुरात्
यव कर्त्तृः पाकः उच्चा सिना च अन्तो हात स्यात् उच्चादिषु पु गशको घमन्तोऽगोपि वा सते
काय विशेवे रथा घव यवे च ये स्यान्तः कुशिके भिर्गुने पुगे अन्व च को नो नो तय सत्वं
भन्त शको घमन्तः गाव स्तामस्य प्रथमस्य भन्तः उता मश शत मायपि उ हुता मं वरु
गाश श्वत ममी लते वतु रशशसि वतु रो नो उ हात शशसि परे चतु रः कः यवन्तः अवि
इति एदेश स्य पूर्व विधौ स्यान्निर्वया न्नेह चत स्रः वश्य चते हान नित्या दाचु हातता
भ्यः च वेत मम वदत्रि चतु भ्येपि भस्सादिभि निरु स्ता दन्ते व हे उवात ममु हात स्या

२७

[illegible]

सुप्रहस्यकोपाम देवप्रहस्योताभ्रगच्छतस्वरितासंदितापामनुसुतानाम स्वरितासरेवामनु
 सतामोसंदितापामेकमुत्तिस्थित इममेगंमेयमुनेस्वरस्वतिउदात्तस्वरितवरस्यसन्नतर
 उदात्तस्वरितोपरोवस्मात्तस्यानुदात्तस्यानुदात्ततरः स्यात्सरस्वतिश्रुतुद्रिअर्थेनय
 ल्यः तस्य परमाश्रितमश्रुतुदात्तं वदितुं सपरं रूपमनुदात्तं स्यात् दिजेदिजे ॥ इति सा
 धारतास्वराः ॥ धातोः अतोदात्तः स्यात् गोपावतनः ॥ अक्षिसन्धः स्वपादिहंसामअनिदि। स्वपा
 दीनांहिंसे श्वानिद्युमाहोयसार्धधातुके परे आदिहृदातो वा स्यात् स्वपादिरहाद्यन्तगीताः
 स्वपन्ति २ श्वसन्ति हिंसन्ति यन्ते प्रायपस्यदेणमधुदातः दि। तेवेदमिद्यतेनेह स्वपानि
 हिंसानि अभ्यस्तानामादिः अनिद्युमाहोयसार्धधातुके परेऽभ्यस्तानामादिहृदात्तः पेद
 इतिप्रियाय सुपरत्वाच्चित्स्वरमपेकाधते ६ धनपदे अणुदाते व अणुपमाने दाते यसार्ध
 धातुके परेऽभ्यस्तानामादिहृदात्तः ६ धासिरानं इतिरां व राशुषे ॥ भीहिभृदुमइजनधन
 इति ॥ राजा गतं प्रत्ययात्पृथिविति ॥ भीप्रभृतीनामभ्यस्तानामपि तिस्रसार्धधातुके परे प्रत्य
 धीतुदातः ततः तिङ्-तिनिघातः ॥ स्वसिन्धः स्वते स्वरिताविति स्वरितस्तस्मिन्पदेपकाराकारस्सन्नतरः ॥ ८

का पूर्वमुदतां व्यान.

[illegible][illegible]

उभयस्यैव देवा ब्रह्मण इति पञ्चतन्त्रं प्रथमं स्यादिति स्वरः स तत्त्वे प्राप्ते नानुसृतो विधीयते ॥ देवा ब्रह्म इति द्विप्रसंगो यैर्विधिकारतो द
 यो रप्यानुसृतं ततः परस्य अनुसृतस्य स्वरितः तस्यानन्तानुसृतः ॥ इदमशङ्कः प्रातिपदिस्य देवातो सतः विभक्तिरनुसृता तदा स
 यो रकारोऽस्य ततः स इत्यनुसृतः तस्य परस्य अनुसृतस्य स्वरितः तस्यानन्तानुसृतः ततोऽनन्तानुसृतः ॥ २॥

अत्र प्रथमं ब्रह्मण इति पञ्चतन्त्रं प्रथमं स्यादिति स्वरः स तत्त्वे प्राप्ते नानुसृतो विधीयते ॥ देवा ब्रह्म इति द्विप्रसंगो यैर्विधिकारतो द
 यो रप्यानुसृतं ततः परस्य अनुसृतस्य स्वरितः तस्यानन्तानुसृतः ॥ इदमशङ्कः प्रातिपदिस्य देवातो सतः विभक्तिरनुसृता तदा स
 यो रकारोऽस्य ततः स इत्यनुसृतः तस्य परस्य अनुसृतस्य स्वरितः तस्यानन्तानुसृतः ततोऽनन्तानुसृतः ॥ २॥

सुब्रह्मण्येव देवा ब्रह्मणोऽगच्छन्त्यस्वरितः संहितायामनुसृतानामस्वरिता सरेकामनु
 सृतानां संहितायामेकैश्वर्यं तस्यात इमं मे गं मे यमुने स्वरस्वरितः स तत्त्वे प्राप्ते नानुसृतो विधीयते ॥ देवा ब्रह्म इति द्विप्रसंगो यैर्विधिकारतो द
 यो रप्यानुसृतं ततः परस्य अनुसृतस्य स्वरितः तस्यानन्तानुसृतः ॥ इदमशङ्कः प्रातिपदिस्य देवातो सतः विभक्तिरनुसृता तदा स
 यो रकारोऽस्य ततः स इत्यनुसृतः तस्य परस्य अनुसृतस्य स्वरितः तस्यानन्तानुसृतः ततोऽनन्तानुसृतः ॥ २॥

अत्र प्रथमं ब्रह्मण इति पञ्चतन्त्रं प्रथमं स्यादिति स्वरः स तत्त्वे प्राप्ते नानुसृतो विधीयते ॥ देवा ब्रह्म इति द्विप्रसंगो यैर्विधिकारतो द
 यो रप्यानुसृतं ततः परस्य अनुसृतस्य स्वरितः तस्यानन्तानुसृतः ॥ इदमशङ्कः प्रातिपदिस्य देवातो सतः विभक्तिरनुसृता तदा स
 यो रकारोऽस्य ततः स इत्यनुसृतः तस्य परस्य अनुसृतस्य स्वरितः तस्यानन्तानुसृतः ततोऽनन्तानुसृतः ॥ २॥

धीनु सतः ततः तिङ्-तिनिघातः स्वरितः स तत्त्वे प्राप्ते नानुसृतो विधीयते ॥ देवा ब्रह्म इति द्विप्रसंगो यैर्विधिकारतो द
 यो रप्यानुसृतं ततः परस्य अनुसृतस्य स्वरितः तस्यानन्तानुसृतः ॥ इदमशङ्कः प्रातिपदिस्य देवातो सतः विभक्तिरनुसृता तदा स
 यो रकारोऽस्य ततः स इत्यनुसृतः तस्य परस्य अनुसृतस्य स्वरितः तस्यानन्तानुसृतः ततोऽनन्तानुसृतः ॥ २॥

हे अग्ने इति संवेदिनं प्रतिकाकलं सामर्थ्यं चापि मि
 त्तस्य नास्तीत्यर्थः ॥ २५ ॥

२५
 सकोर

सामान्यवचनं किं पृथगे प्रमाणवत् अग्नौ देवि सरस्वति विभाषितं विशेषवचनेन तु
 यवनम् ॥ अत्र भाष्यकृता यदुक्तं नमिषि पूरितं मूर्धस्त्रे सामान्यवचनमिति योजितं तम् ।
 आमंत्रिता ते विशे षतो षडे पूर्वं यदुक्तं नमो तं मविद्यमानं यद्वा देवीः षडुक्तीरुहः
 कृतो नु अत्र देवीनां विद्यो षतां षडिति देवाः शरणाः इह हि तीर्थस्य निष्ठातो वै करिष्यकः ॥ सु
 त्तमंत्रिते षडुक्तस्य रे सुवत्तमामंत्रिते षरे षरादुक्तस्य स्वरैर्कर्तव्ये इव स्यात् षडमस्य तीर्थम्
 इति शुभेः द्विवत्तात्पञ्चनाम तस्य शरीरा नु यं देशे वा छिन्नमात्रतां घृता तत्पमनवाक्य
 मिको निघातः शंकाः पूर्वमंत्रितस्याविद्यमानत्वेन वा ददित्वा तं पते द्यो दुहितं मूर्तं भोगनम्
 इह हि यश्शब्दस्याकमिको निघातः परशुना कश्चन । षड्यामंत्रितकारका यवनम् ॥ षड्यन्त
 मामांत्रितं प्रतिपत्ता एकं तद्वाचकं चेति परिगटानं कर्तव्यमित्यर्थः तेनेह न अवेम अत्रेति ता
 रतेनाग्ने प्रक्षरणा समर्थः नुत्तसाधा सिद्धम् ॥ पूर्वोक्तं यद्येति वक्तव्यं पतेति तस्मिन् तात्पर्यं प्र
 तित्वो दुहितं स्वः अयं पाना न ॥ ५ ॥ धीवानः अयं कीमा यदस्य लिख्यते ॥ ६ ॥ वाग्म्यं ॥ ७ ॥ वानः ॥ ८ ॥
 तात्पर्यादितयोर्विरुद्धादितोऽनुदात्तस्य ॥ ९ ॥ तात्पर्यानेत्यदित्यने च यो वरा रतः परस्य

धृति २
 २५

तात्पर्यानुदात्तस्य प्रति
 शब्दं वाच्यता २

यन्तमिति युक्तं मामंत्रितान्ते षरे पूर्वोक्तं यत्पतेति
 ते इति अत्र तात्पर्याशब्दं दुदात्तता ३

त्रि

तेनोक्तो सहरतो गुणे धी उच्यतेः अप्रसपस्यरस्य न शिष्यते अन्यत्र किमप्यं पश्यं पश्यं मयि
वेगदत्तः अत्र सति सिद्धो विस्तार इत्यस्य स्यो न शिष्यते किं तु तस्य एव। अत्र सति स्य च यत्रो दा
तः होयः पश्यन्तं उच्यते परे उच्यते उच्यते स्यो दा तस्यो दा देवी धावम अत्रो दा तां उच्यते
॥ उच्यते उच्यते परे उच्यते स्यो दा तां उच्यते उच्यते स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते
नः अत्र सति इति धावम। सध्वः माध्वः प्रसपस्यरस्य एव। अत्रो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते
त विमं किं न स्यादिति स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते
परा स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते
स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते
तं पूर्वमविद्यमानवत्। अत्रो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते
स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते
अत्रो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते स्यो दा तां उच्यते

रुद्र-रा.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a textured appearance with numerous small dark spots, possibly foxing or dust, scattered across its surface. A faint, horizontal, light blue-grey smudge or stain is visible across the center of the page. A vertical crease or fold line is present near the right edge. The overall color is a warm, off-white or light cream.

रामनमः
सिकोवे.

श्रीगणेशायनमः ॥ दुन्दुषिपुनर्वस्योरेकवचनम् ॥ दुन्दुषेकवचनं वास्यात् पुनर्वसु
नं च त्रम ॥ पुनर्वसुवा ॥ लोके तु द्विवचनमेव ॥ विशालयोश्च ॥ प्राक्तं विशालयो
नमः ॥ विशालयोश्च ॥ वकीपुनर्वसुश्च ॥ दुन्दुषिपुनर्वसुश्च ॥ दुन्दुषिपुनर्वसुश्च ॥
द्विसंस्तोवास्यात् ॥ त्रस्यपतिनाथपम् ॥ इहवेतिपोगंविभज्यपुनर्वसुत्पनुव
र्तितेनेनसर्वेविधापश्च ॥ दुन्दुषिपुनर्वसुश्च ॥ दुन्दुषिपुनर्वसुश्च ॥ दुन्दुषिपुनर्वसुश्च ॥
नमोऽगिरोमनुवावसुसंस्तानमः ॥ नमस्तु ॥ नमस्तु ॥ नमस्तु ॥ नमस्तु ॥ नमस्तु ॥
स्तुत ॥ अगिरोमनुवावसुसंस्तानमः ॥ नमस्तु ॥ नमस्तु ॥ नमस्तु ॥ नमस्तु ॥ नमस्तु ॥
यस्यारवस्यश्चयोः ॥ यस्यारवस्यश्चयोः ॥ यस्यारवस्यश्चयोः ॥ यस्यारवस्यश्चयोः ॥ यस्यारवस्यश्चयोः ॥
श्वः ॥ इह ॥ अतर्वर्तिनिविभक्तिमाश्रित्यपत्येसतिनलोपः ॥ प्राप्नोमत्याद्यर्पिते ॥
तत्पद्यं तस्येतिशालनिवेधेयिन ॥ अत्रोपोनइतितुनअनदुःसात् ॥ अपस्य

इत्येनमः
सिकोपे

२
वसमापवारः गामस्य तद्दहः सभायां दीप्येयुः। चतुर्थं चैव ह्यं च नृसिख कीर्त्तयत्॥ पुरुषस्य गम
नमसो गोधा कायका रवी घ्रादत्ते वनस्यातीनाम वनस्यातीनाम इत्यर्थः वसमापे चतुर्थं चैव
प्रम। पातयेत्तापि गतिरस्यै त्वर्थः। यजेत् शकरो। इह च नृसिख ह्यं वकी घृतं स्पष्टं तेन
यावज्जते॥ वहुलं च नृसि। अहो च श्चदेशः। घस्तां नूनम। सुदि। मे त्रे घसेति श्चैर्लु कभ्य
भावः सञ्चिखमे॥ हेमन्त शिशिरावहोरात्रे च नृसि॥ इन्द्रः पूर्य वद्वलिङ्गः हेमन्त श्च शि
शिरश्च हेमन्त शिशिरावहोरात्रे च नृसि॥ इन्द्रः पूर्य वद्वलिङ्गः हेमन्त श्च शि
तिव्रज्या। अहिः पतुः पतुः च नृसि। अहो च श्चदेशः। घस्तां नूनम। सुदि। मे त्रे घसेति श्चैर्लु कभ्य
लादिभ्यः श्चु॥ वहुलं च नृसि। इति शिपाणि विदुः अन्वयापि पूर्णविषयि। मन्त्रे च
सकृत्ता शक इहा इव गमिन निभ्योः एभ्योः लुक् स्यान्मन्त्रे अन्वयापि पूर्णविषयि। मन्त्रे च
नहि च स्यादेशस्य गमहने सुपधा। सोपेशासिखसीतिषः माहमि च स्य धर्तिः प्राण

तम३ पादिनिष्ठुन्सि। एतानि चं दसि साधुनि। भवदस रसाधिकाराद्यथा योगे स रसाद्वयं
 बोधमा। तथा वधाति किम। उभयस रसान्वयीति युक्तमिति॥ ससु कुभास स संकता
 गतो न पदालुं भलाज्ज शलाभायः। ते प्राधातोः। च्छुन्सि पदेपि। यव हिता श्वं ह
 रिभां पाद्यो क आ आमन्त्रे रिन्नु हरिभिर्पीहि। इति भवति भावः। आभां प रोसिद कि
 त्वात्। समीधे दस्यु हन्त मं पुत्रा इधे अथ च्छिताः भव इदं प त्या रणा तम। इन्धे श्वं ह
 विषयत्वात् भुवो यु को निसत्वात् ताभां सिदः कि द्वा नानार्थक्य मिति॥ इति प्र
 थमो ध्यायः॥ इति पाव हो श्वं च्छुन्सि। उहो तेऽ क मिति। इति पा स्यादिति पाव। पवा
 यथा अहो त्रं उहोति। अत्रि हो त्र शब्दोऽ ब्रह्म विधितेति प स्या अहो त्र मधि भित मे धामा
 पद्य ते पादि प्रवो ग दर्शनात्। अत्र ये गुरु प प त इति अत्यप तेश्व। पवा यथा रणं ह वि द्य
 तो देशे न त्वन्का प्रान्ति पतीत्यर्थः। द्वितीयां प्राप्नोती। प्राप्नोतीति च प्रवो गे दिव स्त इ

स्वस्मिन्सि एतपा स्यात्॥

धर्मस्वयं शोभेति कुलम् सुहृदो येन आह्वानं मान आधुन्य आदि साकांक्षं ग्रहणं मन्त्रा
 ध्यानाद्यधीयीत सर्वं परिभ्रष्टं प्राकृतं वा सत्यं रयिं जातं वा सोऽनुग्रहेन मन्त्रग्रह
 णं प्रहृतं साक्षात्पुनरुत्तराम् । अज्ञातं वा अस्पष्टं वा विभाषां कर्तुं नैह नृता भ्रा
 तृन्नामनि क हिषः ॥ इति धर्मिणा ध्याप्यमाप्तः ॥ अभ्युत्साहं प्रजनयति विकपार
 मयामकः पापं पां क्रियाद्विरामकं नितिष्ठं नृसि ॥ अचेतुर्वतुर्बुद्धिः आम्रं अकरि
 तं प्रयोगश्च ॥ अभ्युत्साहं यामकः अभ्युत्साहं इति लोकप्रजनयामकः प्राप्ति
 जननिर्यथः विकपामकः अचेतुर्विर्यं चित्तोत्तमं द्विचनं कुलं वा । मयाम
 कः असीरमतं पापं पां क्रियात् पादिति लोके विहामकं अचेतुर्व ॥ गुणेश्वरं
 सिद्धेश्वरं जगन्नाथं वा गुणेश्वरं पुण्यं अतो प्रमित्यर्थः ॥ नो न पति धाम पते पते पते
 तिभ्यः पुंश्च दुःखात्पापतो न रितुः काममुनवीः सा सा अभिधनिवीत । कुलं दह
 हिभ्यश्च नृसि । पुंश्च ॥ इत्येभ्यो कर्त्तव्यमः अमरं अहरं पत्नानोः सानु

इत्येतमः
सि.को.वे.

६१

३

मरुहत्। सुन्दरिनि कर्क देवै पप्र रिावो न्नीवो विष्णु मर्षस्तर्षा धर्षा एव न्यते
न्ये देव पप्र पा क च प्रति वी प्र प्र स वा घ भा जो प वा प्य क ड नि ॥ कृ ड नो नि वि पू र्णी
एव वि प्रा पे राय त आ घ न्त यो वि वि र्णी सः नि सः स ल ॥ नि क कं वि न्नी त प श
कामः देव शके उप प दे कृ प ते कु हो ते व कि पू र्णी श्व स्य ड नो या ड देव रूपे ॥ प्र
ड त आ भ्यां न य तेः क्य प्र रा ती पः ड न्नी पः ड त्पू र्णी वि न्नी वेः क्य प ॥ ६ विष्णु मः न म
डः कृ म र्ध र भ्या प त म र्ध स्त र्णी स्त्रि पा मे या प म र्ध र्णः एव न ते प्य त राय
तो एव नः एव नः ॥ प जे र्णः ॥ शं ध धं देव्या व क र्मी तो देव प प्र पा वे ॥ आ ड पू र्णी स्य के
ः क्य प्र आ प कं ध र तां या य र्णी ति ॥ सी य तेः क्य प्र स ल ॥ प्रति वी प्यः प्र स र ता
व दे रा प त प्र स वा घ मे लो के तु य ६ सु वि क्य प य तो म य तेः तो ते श्व राय ते
भा यः स्ता यः ड त्पू र्णी वि न्नी तो राय त आ पा दे श श्व क ड उप प दे ड प वा प्य

यम। हिरण्य इति यत्कथ्यमा। उपचेपकडमेवान्तर मऽसूतेन पडचेत्यस्मादिगु
 पध्वन्यराः कः। कुन्सिधनसनेरन्तिमथाम। एभ्यऽकर्मतपुपपदेइ न्यात व
 स्मधनिंत्वा न्स्त्रयनिमा। उत नो गोषशिंधिपम। वेपथां पथिरन्त्यः चतुर
 न्तोपथि पथिरन्तीहविर्मथीनामभि ॥ कुन्सिसहः। शिवस्पात। फतना
 वाड। धहश्च प्रावत दिसवाह कोमविभाग उत्तरार्धः। कथपुरोषपुरोषो पुत्रपुत्र
 एषुधहेर्धहस्या च्छुन्सिकथवाहनः। हजरोत्तान्तुपादम। अग्निं नोर्ह्यहंनः
 अग्निश्चह्यवाहनः पादमधोर्धुधहश्चे शिवरेव ह्यवाडभिरजः पितानः। ज
 नसनरय नक्रस गमोविड। वि ॥ इ नो रिपात्तम गो जा अथजा गोषा इन्द्रो
 वा अथसिनोतेरन इतिवत्तम। इपशु छेभिर्वि सखा इवाहुर्नत आदिभि
 कासेव शोपञ्चकुलीः अग्रे ग्राः। मन्त्रे श्वेतवहो यथा शस्योऽशो शिवनर

नमः
कोवे

४

श्वेतवहादिनां इत्यप्येव नक्त्यम् प्रत्र पदस्यं भावितत्र शिव नोपयाहो इत्यप
 नक्त्य इत्यर्थः श्वेतवा ८ श्वेतवाहो श्वेतवाहः इत्युक्त्वा निःशेषं सति उक्त्या
 शाः प्रजमानः इत्युक्त्या शासोऽक्त्या शासः पुरोदाशते दीपते इति पुरोडाः ॥ अ
 येनपाः अथ पाजौ अथ पाजः अथ पाः श्वेतवाः पुरोडाश्व एतं सम्युद्धो
 न्दसि कृतदीर्घानि पात्यन्ते चाऽुक्त्वा शाः विजुपे च्छन्दसि उपे उपपदे
 प्रजे विच उपपद ॥ आतोमनि न्दनिधनि पश्वः सुण्वसने चोपपदे आव
 नेभ्यो धातुभ्यश्च च्छन्दसि विषये मनिना इत्यस्त्रपः स्युः चादिव सुहमा सु
 धीया भूरिवा चत पावा विच किला लपाः ॥ इह लं च्छन्दसि उपपद नोर ४
 पिह ते य इह लं च्छिप्वात् पोमात् हा चित् हा ॥ च्छन्दसि लिट् भूतसा मान्ये
 अहं चावा वविपी आततान् लिटः कान् व्या ध्वलुश्च ॥ च्छन्दसि लिटः

कानवक्कसुवास्तः चक्राणाधुस्त्रिम वोन्तो आग्ने अरिया ॥ अघापुः कुन्दसि
 परे छापा मपि कच अन्तः ॥ कवा क्कुन्दसि उपपत्तया त अघापुः ॥ परज धिका
 रेजवसा यो कुन्दसि वा यो ॥ दुवेत्ति मेजवः देवस्य सवितुः सवे ॥ मन्त्रे कवे
 पचमना विस्मृतीरा उदातः ॥ धृषा हिमः निरुन्त्या त्रयोदातः क्किं दिवः सुज
 मिळवे पथात्पन्तीरुदातः ॥ इपेतेन प्पसीमतिः वितिः भूतिः अन्नप आपा
 हितीतये दातो स्या मोनवा सः ॥ कुन्दसि उरु-सु-सिः ॥ धाएप र्थान्तां सं
 पन्धे सर्वका सेवेते वासुः पन्ते पथात्पन्तयाः देवो देवे मि राग मता ॥ से
 ये उरु ॥ इहं ते भ्यो क एन्नमः ॥ सु-ये-सिः ॥ अग्निमघ होता एम क रीता ता पं प
 नमानः सि-अघममार अघमि पत इत्यर्थः ॥ सि-ये-सि-ये ॥ विधा दे हे तु हेम

नमः
देवे नमः
सि.को.जे.

५
६२
भावाद्यैव वातोऽरेहस्याच्छन्सि॥सिधुदुर्लभं जे टि दूत श्वलोपः परस्मै पदेण॥
लेटस्तिष्ठामि तो सोपोवासा परस्मै पदेण॥लेटोडादो लेटः अट् आट् एता वा गमो
त्तस्तौ वचितो। सिधुदुर्लभं सिद्धकृपः। कृद्भिः प्राणा आपूषिता रिषत् सुपेशसस्व
रीति जोषिषद्भिः आसाविषत् अशसानापयिषद् सोपस्य वाभावे पताति विष्णु
तृप्तिपः सूयेति विष्णो अग्ना भवाति। स्वडातामस्य। लेट उत्तमसका रस्य वा लो
पस्यात् करवापः देदेत् अत वेः लेट आकारस्य वेस्यात् सुतेभिः सुप्रत्यप
सामाद वेते आतामिसा कारस्य वेका रविधान सामर्थी दृष्ट वेत्तन्त अण
धाहि वेट मेधा विधात् पोप जाति पजाते इति। वेतोऽन्यत्र। लेट एकारस्य
वेस्याद्वा आत वेदस्य विषयं विन्न पशु नमीशे। अहा गृह्यातेः। अन्य

चक्रिमसुप्रपसामादेवेते ॥ उपसम्याहं कपोश्व ॥ पणवन्धे आशंकापां वल्लेह
 स्यात् अहमेव पशुनामीशे ने जिज्ञासापतो नरकं पतामहः शतः शान्तः भोक्तु
 नृसिंहाय जय ॥ अविशब्दाच्छान्व ह गहोर्भं कुं हसीति हभः गभाप जिह्वाम
 धुवधानदेवयवितः अनिदितामिति वन्धातेर्न जोपः गभाभिते मध्यात्र
 भार ॥ पयसो वहुलम ॥ शवादि विकरणा नो वहुलं पयस्यार्तं कुं हसी
 आराडा शुक्लस्य भेदतिमिनतीति प्राप्ते जसा मरते पतिः म्रियते इन्द्रो वस्तो न
 नेषतु नपते ह्येह शयसि को दो विकरतो इन्द्रो रापुजात रुखे म ऊ न म तरते
 विध्यादोलिङ्गः शयसि पचेति त्रयो विकरणाः ॥ सुपतिः उपग्रहलिङ्ग नराणां
 कायहलचरं स्वरकलं पञ्चवज्रपमिच्छति शास्त्रकृद्देवांसापि च सिध्यति वा ॥

॥ इन्द्रो वस्तो न ॥

नमः
देवे नमः
सि.को.जे.

५
६२
भावादीवधातो (ये) हिस्याच्छन्दसि ॥ सिद्धदुलं (ये) टि इतश्चलोपः परस्मै पदेषु ॥ ५
ये टस्तिङाभि तोलोपोवास्या सरस्मै पदेषु ॥ ये टाडादौ ॥ ये टः अट् आट् एताया गमो
स्ततो वचितो ॥ सिद्धदुलं तिङ्कण्यः ॥ क हिः प्राण आपूषिता रिषत् सुपेशसक
रीतिजोषिषदि आसाविषत् अशसानापयिषत् लोपस्यवाभावे पतातिविद्यु
तप्रिपः सूवेतिविषो अज्जामधाति ॥ स्वउतामस्य ॥ ये ट उत्तमसकारस्यवालो
पस्यात् क रवापः टेदेवं आत वेः ॥ ये ट आकारस्य वेस्यात् सुतेभिः सुप्रत्य
सामाद वेते आतामित्पाकारस्य वेकारविधानसामर्थ्यादटवेत्यन्त अण
धाहि वेटमेव विधातु पोपजातिवजाते इति ॥ वेतोऽन्यत्र ॥ ये ट एकारस्य
वेस्याच्चा आत वेइत्यस्य विषयं विना पशुनामीशे ॥ ग्रहाण्यतेः ॥ अन्य

अकिमसुप्रपसामादेवेते ॥ उपसम्याहसं कपोश्च ॥ परावन्धे आशंकायां च ॥
 स्यात् अहमेव पश्यन्मीशो ने जिज्ञास्यतो नरकं पतामह ॥ शतः शान भू ॥
 नृसिंहाय जपि ॥ अपिशब्दाच्छानव ह गहोर्भं हुं हसीति ह भः ॥ भाष जिह्वा म
 धुधधानदेवयितः ॥ अनिदितामितिवन्धातेर्न ॥ यः ॥ भाषामिते मध्यात्र
 भार ॥ यत्पयोवहुक्षम ॥ शवादि विकरणा नो वहुलं यत्पयस्यार्तं छन्दसि
 आराडा शुक्लस्य भेदतिमिनतीति प्राये जसा मरते पतिः म्रियते इन्द्रो वसो न
 नेषतु नयते ह्रीं शपसि चोदो विकरतो इन्द्रो यज्ञात रुखे म ऊ व म तरते
 विध्या हो लिङ् ॥ शपसि चोदो विकरतो ॥ सुपतिङ् ॥ उपग्रह लिङ् ॥ नराणां
 कायहल च स्वर कर्तव्यं जव यत्पयमिच्छति शास्त्रं कृदेवां सोपि च सिध्यति वा ॥

संस्कृतः
सिद्धिः

६

धुरिद्विस्त्राणां पाः दन्तिरास्यामिति प्राप्तेः च वा संचे अश्वपुपापतन्त्रं तितन्त्राती
ति प्राप्तेः उपग्रहः परस्मैपदात्मनेपदे प्रत्ययान्तराणि मित्युक्ते इत्यतीति प्राप्तेः प्रतीमन्वदु
मिर्गु धातिप्रधाने इति प्राप्ते मधोस्तुवा इवा सते मधुन इति प्राप्ते नरः पुरुषः अ
धासवीर्ये ईशमिर्गुवाः विप्रपादिति प्राप्ते कासः कासवाची प्रत्ययः श्वो अग्नि
नाधास्यमानेन लु लोविषये लृट् तमसो गग अदुन्नात् अधुन्नादिति प्राप्तेः
मित्रपपञ्च शूरपः मित्रावपमिति प्राप्तेः स्वर व्यत्ययस्तु व्यत्यये कर्त्तृशब्दः का
रकमात्रपरः तथा च तद्वाचिनां कृतं द्वितानां व्यत्ययः अन्तादायः अस्ति च
येऽर्चं अर्च्यहे विशेयः प्रज्ञेयशब्दादस्ति लिङ्गा शिष्या लिङ्-तिङ्-कारे
राप्रत्याहारः तेषां व्यत्यये भेदतीत्यादिपुनरुक्तं लिङ्गा शिष्याः अस्ति लिङ्

६

परोधातो ११६. स्याच्चरुसि॥ अथ उम। मंत्रे वो वे मा गूवे॥ दशेरवस्तुः। पितरं च
 दशेवं मातरं च अदि-तु-सहशोर इति गणः स्यात्॥ चन्द्रसुभयथा॥ धातुधिका
 रोक्तः प्रत्ययः सार्वधातुकार्कधातुको भवसंज्ञः स्यात् अर्धनुत्यासुकुतपः अर्ध
 पंतित्यर्थः आर्कधातुर्कलोसिरोपः विशदशिवरे सार्वधातु कल्पात् स्तुः शतभा
 यश्च दशनुवोरिति परा॥ आहुगमहनजनठु किकिनोलिदुत्॥ आहनादधराणि
 तात्तु गमादेश्व किकिनोलिदुत्तय मित्रं म पविः सोमम हरिगीः
 जग्मिर्पुत्रा जग्मिर्कत्रम मित्रपम जग्मिः लिङ्गभावादेव सिद्धे स च पृता
 मित्रिगुणा धाधनार्थं कियम बहुलं चं हसी तुल्यम ततुरिः नजुरिः॥ तु
 मथे से सेन से असे नसे कसे न ध्ये अध्ये न कध्ये कध्ये न शध्ये शध्ये न त
 येतये डतयेनः॥ सेवन्ते रायः सेनतयामेव असे शरदा ग्रीवसेधाः असेनर

२०० नमः
सिको जे०

७॥

मित्रा हा घुसतः को प्रेते कसेन गवामि व भिषसे अघो अघेन जठरं पलाधो
पन्ने आघुसतम कधो कधेन आधुवधो पन्ने निस्तरः शधो राधसः सहमाद
पधो शधेन पापये पिवधो तथे हात वाडत वेइ सुतये तयेन कर्तये ॥ प्रमैरो
रुखे अघाधिये एते तुमर्थे निपा सन्ते पवातु रोहु अघाधितुमित्यर्थः ॥ ६०
विलेख ॥ इहुं विरगातुमित्यर्थः शक्तितामुक्तमुक्तो ॥ शक्रो ताधुपपदे तुमर्थे च
तौस्तः ॥ विभाजं नाशकर्तु अघपुपन्ताशकर्तु ॥ विभानुसपलो पुमित्यर्थः ॥ ६१
रेतो सुक्त सुनी ॥ ईश्वरे विचरितोः ईश्वरे विचरितुं विलेखितुमित्यर्थः ॥
रुपाधितये केन केसुनः नमो दितये अवगाहेदि ॥ इन्द्रे रापः ॥ भूर्पस्पक
लमा ॥ अघचन्ने धारिपुता नापचन्ने ॥ अघचरणात अमित्यर्थः ॥ भावस
रातो ल्ये रा कुरवदि च रिडत मिज निभ्य स्तो सूर ॥ आसंस्थातोः सीदंति

७॥

आसमापुः सिद्धन्ति सर्वः उदेतोः अंशक र्तेः प्रवर्तितोः प्रवर्तितोः होतोः आतमि
 तोः काममाविर्जनितोः संभवाप्र॥ सपित्तोः कसुन॥ भावः नारायणसेव पुएकू
 रस्यविष्णोविरपि न पुए जह्मप्रातः ॥ इति तृतीयाध्यायः ॥ १०० ॥ एतरे श्वज
 सो॥ रात्रिशब्दाङ्गीक्यादजस्य सवेकं न सिद्धिप रात्रीयस्य सपंती॥ लोकेतुं कदि
 कारदन्तिः दीप्यन्ते सतः॥ निसंख्यन्सि॥ यद्वादिभ्यश्च न सिद्धिषवे नित्यज्ञिप
 यद्वापुहि सानित्यग्रहामुतरार्थं भुवश्च॥ दीप्या च न सिद्धिष्विभीः प्रभीः
 विप्रसंभ्य इति उग्रस्य पयानां सूत्रेऽनुक्रियते उग्रस्य नुयते॥ उग्रदेशस्तु
 सोचः॥ मुग्धला च न सिद्धिष्व दीपोल्लिखमानुकागमः लिख्यः रथिरभू
 मुग्धला नी॥ दीर्घजिह्वी च न सिद्धिष्व दीपोल्लिखमानुकागमः लिख्यः रथिरभू
 आसूतये दीर्घजिह्वी देवानां पशवाह॥ कडक मराडः योश्च न सिद्धिष्व दीपोल्लिखमानुकागमः लिख्यः रथिरभू

इयेनमः
सिकोये

१५

टी॥

न

कद्रुश्चये कमराः। गुग्गुलुमधुजतुपतपाः। नमितिवाच्यम्। गुग्गुलुः मधुः
तैः पपाः। अथ पातपप॥ आविष्म स्योपसंख्यानम सईसि॥ आविष्मोपसं
ते। चंद्रसिद्धिः। वषीभ्यश्च कोषधाः। सरे मेदः। धार्मिकम्। वसनाद्यु। उ-स्पाय
नसिधासन्निकम्। हिमनाद्यु। चन्द्रसिद्धिः। हेमनिकम्। पोतविभाग। उत
रार्थः। शोणकादिभ्यश्च चन्द्रसिद्धिः। निःप्रोक्तो घातोपधाः। शोणकेन प्रोक्त
मधीपते शोणकिनः। सनेपिनः। चन्द्रसिद्धिः॥ शोणकीपाशिन्दा। चव
श्चन्द्रसिद्धिः। कारेमपट्ट्यात्। शरमपंधहिः। पस्पपारि मपी जुहः। नोप
ध्विर्विख्यात्॥ उलानुकोरवान्। मों। शिकाम। धध्वं चर्म तस्यैविको रो
याध्विर्जुः। येयोः पूपः। समापापुः। उश्चन्द्रसिद्धिः॥ समेपोपुया। भवे चंद्रसिद्धिः॥
सप्रम्यानाभ्याध्वेयत्। मेधायवचविचुत्प्रापवप

टी॥

पापपंशोधिकारामरादिनां घातिनां वापवाहोपं पत॥ पन्तेते पितृंति। सर्वविधि
 नां चन्द्रसिद्धे कल्पिकत्वात्॥ तद्यथा मं जया न्नाम पतिः सोमस्य व मे जयत
 स्वभन्तः श्रावतुर्थसमाप्येच्छन्ते अधिकारः। पाथो न हि भ्यां प्रता। तमुत्पापाथो
 क्वो वनोऽधीतनाघो। जिते मे॥ पाथसिभवः पाथः नद्यां भवो नाघः। जे स
 तहिमवभ्यामरा भवे वेशन्तिभ्यः स्वाहा॥ स्त्रोतसो विभावा प्रदो॥ पन्ते पत॥
 प्रत प्रोत्पास्ये मेः॥ स्त्रोतसिभवः स्त्रोतः स्त्रोतस्यः। सगर्भस्य पथसनुता
 चन्द्र। अनुभ्राता सगर्भः। अनुसरा सपथः। पानससुता पतवो जितघ
 तुः। नुतिनुतिम नपुंसके भावे न्तः। सगर्भे इतो विकर्म धारपाः समानस्य
 चन्द्रसीतिसः ततो भवाये पितृ पतोऽपवादः तु माच्छन्। भवेऽपे पन्ते प
 दपि। श्रावः न्तमं क्वमं तु ग्राह्यति व ह्युच। तु श्रावास्वतिसाखान्तर॥
 धनाकाशपरपरिच्छेदुत्तुग्रशब्द इति कतिः। अग्राद्यरघो व वा इ चन्द्र॥

देवेन सः
सकौ वै

६

अग्ने भयोऽग्रः अग्निपः अग्नीपः। अग्निपः॥ समुद्रप्राज्ञः॥ समुद्रिवा अक्सरसो
मनीषिराम॥ जानस्तोमिषस्येव चोसुः पार्हिषितम प्राग्विद्यता च हितेव य हि
येषु निषिषु इतस्य भागकर्मिणी॥ भागोऽशः इत्यम। एतौ पातूनां हननीपाते।
अग्ने एतस्य पातूनां देवता गजती हविषाभ्यः प्रशस्ये॥ प्रशंसने पत्न्या र
देवताज्ञानं प्रशंसनं देवत्वमत्र गत्यम हविष्याम। असुरस्यस्यम असूज्यम
देवेभिर्धर्तुमिच्छाम। मा पापामाणा। आसुरीमाया। तद्वा नासामुपधानाम
अइति ककासु पुकचमतोः वर्चस्यानुपधानो मंत्र आसामि ककानां वर्च
स्याः सतप्याः अश्विमानरा अश्विनीरूपं धाति॥ ययस्यासूज्यमिति तु प
तद्वा नासामिति सूत्रं सर्वमनुवर्तते मतो रिति वदमावर्त्य पंचम्यन्तं यो धा
म॥ मतुपयन्तो यो मूः कुत शक्यस्ततो मतुप्या र प्रथमस्य मतुपोऽनुक
पशशक्यन्मत्रोपधेयाः सिद्धकासूय सिन्धु मंत्रे मूः क्वयः शक्यो तासे

६॥

६४

नोपधासुमूर्ध्व्यातीह्यधातीतिप्रयोगः। मथयेमासतन्योः नमोभ्रंतद
 सिमन्तस्तीति नमस्योः मासः श्रोगत्स्यातनः। मधोर्ग्वमधुपः। माधुपः
 श्रोगत्साहनिपात्तौ श्रोगत्स्यमहः श्रोगत्सीनम्या। येशोपश आर्द्धगाघ
 त्तौ। पथासंख्येनेष्टते येशोपसंतदेव भगद्वकर्मधारयः येशोभपः।
 येशोभगीनः येशोभपः येशोभगीनः पूर्वैः कृतमिन्नपौच गंभीरे
 मिः पूर्वैः तोमिः येशोपेथाः सवितः पूर्णसः श्रोगत्संस्कृतम्॥ पश्येदम्
 प्यंहविः सहस्रिणासंमितौ चः। सहस्रिणासो अथां नोर्मपः सहस्रिणातुल्याद्
 त्वर्थः। मतौ च शहस्रशब्दान्मथे चः स्यात् शहस्रमस्यास्तीति सहस्रि
 यः सोममहतिपः॥ सोमो धास्यराः पश्चाद्दित्यर्थः। मपे च। सोमशचास्या
 नमपः च सोममधु सोममपदित्यर्थः॥ मधोः। मधुशब्दान्मपः च स्यात्

६० नमः
१६ को.वे.

१३

१०

मधुपः। मधुमपदस्यार्थः। पसोः समूहे च॥ चान्मपदस्येति रयस्यः अन्तसमू
हे संसिद्धवसंख्या नमः। कुन्देशात्तदन्तसमूहेयत्मानास्त्राथेति रयस्यार्थः
शोभापदेति चतुरन्तरमस्तु शोषादिति चतुरन्तरमपजेति चान्तरम्
येन यामहे चान्तरायष द्वाः एव ये सप्तदशांशरश्चन्द्रस्यः। नन्तत्राद्यः
स्याथेति॥ नन्तत्राद्येभ्यस्त्वाहा॥ सर्वदेवातातिरस्याथेति सवितानः सुपतु सर्व
तातिम् प्रदत्तिसिद्धिदेवतातिमुराराः। शिवशमरिखल्यकरे। करोतीति क
शिवं करोतीति। शिवतातिः पाभिः संतातिमय दसशुभे। अथोऽरिखता
तये॥ भावे च॥ शिवादिभ्योभावेतातिरस्याथेति॥ शिवस्य भावः शिव
तातिः। शन्तातिः अरिखतातिः॥ इति चतुर्थः। सप्तमोऽङ्गश्चन्द्रस्य। तदस्य
रिमारामिति। पर्व इति च सप्तसाधुनि॥ अष्टमोऽङ्गः शनशतोऽङ्गिनिश्चं

१०॥

दसितदस्यपरिष्कारमित्यर्थे वाच्यः पञ्चदशिनोऽमासाः त्रिंशिनो मासाः विंश
 तरेति वाच्यमत्रिंशिनोऽमासः पञ्चदशदस्यसादृश्येन वाच्यः अपावतः पुरुष
 सो न तथाप्यत्र न्यः परं विप्रस्य भावतः चन्द्रसिच० प्रातिपदिकमात्रातर्हति
 परे सादृश्यं विदधम। वत्सराणां च चन्द्रसि। निर्भूतदिष्वर्थे बुद्ध्यासीत्
 संपरिपूर्वत्वेन वाच्यः संवत्सरीयः संवत्सरीयः परितस्तदीयः॥ चन्द्रसिच
 र॥ सतु शब्दात् दस्यप्राप्तमित्यर्थे भागः सति पः उपसर्गोऽसिधात्वर्थे
 धात्वर्थे विशिष्टसाधने वर्तमानात्साधेयं तिः स्यात् पदुद्धतो निवतः
 उद्धतान्तित्यर्थः॥ पदुद्धत्तं दसि। नानादसंख्यादेः परस्य उदः पदस्य नम इ
 पञ्चमम। पञ्चमम॥ चन्द्रसिपरिपन्थिपरिपरितोषव्यवस्थातरि॥ म
 पसंपरिपंथिनमा मासापरिपरितोषविदन्। बहुलं चन्द्रसि। मत्वर्थे

सिस्यार

इत्येनमः

सि.को.

५.

११

सुन्दरविनिप्रकारो। अङ्गमेतत्तद्विषयमपह्नुताहृदयानां शिष्टं श्वेतिवन्तव्य
मिति शिष्टः मंहिष्ठमुमपाविनम शुनमङ्गाप्यवर्त सुन्दरीव निचोचवन्त
यो॥ इति रम्यं सुमंगलमिदं धर्ममद्ययानमीमहे। तपोहीहि लोचन
न्दसि। इदं तपोही धर्मसंख्यं स्तः इति हि वदपस्तुतिम त हि॥ याहेतो सुन्दरसि।
किमस्या स्याद्वहो प्रकारे च कथाया मं न पछुति कथा दाशेम। पश्चपश्चा
न्दसि। अथ रस्या स्तात्पथे निपात्यो। पश्चहितः नोतपश्चा। तुश्च
सि। तजन्तात्तनन्तात् इच्छन्ती वसुनोस्तः आसुतिं करिष्ये। इति पक्षि
नुः। प्रत्यपूर्व विश्वमात्मा सुन्दसि। इति धर्मं प्रत्यथा पूर्वथा विश्वधेम
था। अमुचे सुन्दसि। किमेति धर्मो ध्यादि त्येव। प्रतनपप्रतरम॥ धर्मक
काम्याति यताति लोच सुन्दसि॥ स्वार्थे यो नो पूरे यो यं कतिः ज्येष्ठ

११

तातिवर्हिषदम। अत्र स नाना पुंसका च नृसि॥ तत्पुरुषाद्व्यात्समासाना
 धर्मसामंभवति हेयं छंदसानि बहु प्रजाश्च नृसि। यत्पुत्रानि सतिमावि
 येश च नृसि च तत्तत्स्य दत्तं स्याद्बहु व्रीहोऽभयोदतः प्रतिगृह्णाति॥ सत
 नृ५ छंदसि सदेता बहु व्रीहो हतामाता पत्युस्तमाता। इति पञ्चमः॥ एका
 यो द्वे च नृसि च तिवक्तव्यम। यो जागारा। सतिप्रियाणि। तु जाही नोदीर्घा
 ध्यासस्य॥ तु जादिराकृतिगणाः। प्रभरातु जातः। सूक्ष्मा महानम स
 धारपः पवित्रीम सत्ताय। बहुलं च नृसि। हः संप्रसारणं स्यात् इन्द्रमाहवे
 उतथे। सावत्रे रूतार वरादिलोपश्च नृसि। सक्तं शब्दपरेत्रेः संप्रसारणं
 मुतरप सदेवोपश्च तिवक्तव्यम॥ रुवं साम च नृसि किमत्र यानि
 रपेर्मतो बहुलम देवानरविमान् पुष्टिर्वर्द्धनः॥ चापः कीं अयं चि

६५५
१५५५

५५५

कुर्ननिचिक्कुरवम लिचुसिरूपम॥ वहुग्रहणानुत्तेनेहा आग्रयेति नि
पापम॥ अथस्यधे थापान् चुरान् हुश्च युवेति ताजश्चातगप्रतमाशीरादि
तीः। एते च न्दसिनिपातंते। इन्द्रश्चति सोपदपस्यधे थामस्यर्द्धेर्द्राथाम
अर्कसा न्द वः चसूया न्दुः अर्चं ते श्वसि च्युसि व युवे च्युडे लिटि थसि पति
पाजस्यने र्तासि श्रतास्तः इन्द्र सध्या। श्रितो नो ग्रहाः। श्रिभपाके निष्ठापाम
नाशिरंदुहे मध्यातः आश्रितः श्रिभदयद्विपि निष्ठापाचं। श्रिदृश्य न्दसि। श्रि
इदंने अथे च आस्यात चिवा दचिखे देव र्कः। शीर्षं च न्दसि। श्रिदृशक स्य र्शि
र्षस्यात शिखे जिगतः। वाक्च न्दसि। शिर्षा ग्रासि इवि व वरे पूर्व र्ता शिर्षा
स्यात वा राही धाराद्यो मानुषी र्शिखते विशः उता रसूत्रे पीदं वाक्च मे देन सवध
ते तेनामिपूर्व रूपत्वं वा स्यात शमी च सम्य च सूर्य सुधिरामि व सं प्रसारता

अमिपूर्वः सं प्रसारता च॥

सव

१२

चेति पूर्वस्मिन्मपि वा इत्यमानः पञ्चमानः शेषश्च न सिद्धस्तथा माः रोपस्यात् पाते गात्रा
 सामता ताविराणां नाम् ॥ एमन्नादिषु च दसि परे पंचा च म् ॥ आपां ते मन्तुम् अ
 पां तो दृन् । मन्त्रप्रथये च छन्दसि विभेत्तस्यादिति मन्त्रः प्रेतेः प्रथया इति स्त्रिया
 मेव निपातनम् प्रथे पमि सन्त्यत्र छन्दसि किम् भेवं प्रथेयम् ॥ इदं व्याप्य उपसं
 प्यानं ज्योत्स्नाम् ॥ इदं भयाह द्या आपः भवे च न सीति पत् ॥ प्रकृत्या नः पादमध्य
 परे ॥ सकृत्पादमध्यस्थ एव प्रकृत्या स्यादिति पदेन तु वकार पकार इति उपप्रवन्तो
 अधरे सुजाते प्रसूयन्ते अन्तः पादं किम् एता स एते वन्ति ॥ अथ परे किम्
 तेव इन्द्र । अथाद्वयघाद्वयक्रमुरधतापमवस्य सुप्रव ॥ एतेषु परे पतिषु
 प्रकृत्या अवसुभिर्नेति अवंतुं कुसिकाशे अवस्यः पद्यपि वहुवे स्तेनोऽवन्तुर
 यतः सोपमगात् ते ह्योभिरित्यादिषु प्रकृतिभाषो न क्रियते तथापि वाहु

अथात विन्तमहो अवधारं मासि वा सो अवर्कमु तेनो अवप्रत शतधारो वंमसाः तन्तो २३

इयवतु-
सकोवे

५२

कुर्नत्रिचिकुरन्म लिचुसिरूपमा॥ वहुग्रहणानुत्तेनेहा आग्रयेति नि
जायम। अपस्यधे थपान्दुपुनहुश्च युवेति ताजश्रातगप्रतमाशिराशि
तीः। एतेचन्द्रसिनिपातंते। इन्द्रश्चति सोपदपस्यधे थामस्यर्द्धसिधाथाम
अर्कमाग्नयुःयसून्यान्हुः। अर्चते श्वलिद्युसिच युवे युडेनलिठियासिपति
ताजसनेरासि श्रतास्तः इन्द्र सपमा। प्रितो नोग्रहाः। श्रभवाके निष्ठापाम
नाशिरंदुहे मध्यातः आश्रितः श्रभदयद्विपिनिष्ठापाचं। सिदिश्चन्द्रसि। रि
इहेन्ये अयेत आस्यात चित्ता दचिरोहेत यः। शिवं चन्द्रसि। शिरः शक्यस्य शि
र्वस्यात शिमेजिगतः। पाकु चन्द्रसि। शिर्वाज्जसि इविच वरे पूर्वसि शिर्वा
स्यात पादही पादयो मागुवीरीयते विशः उत्तरसूत्रे पीहं पाक्यमे देनसवध
ते तेनामिपूर्वदपलं पास्यात शमी च सम्यच सूर्मसुधिरामिच संप्रसारता

सव

१२

आमपूर्वः संप्रसारता च ॥

छेतिपूर्वद्विपमपिथा इत्यमानः पञ्चमानः शेषस्यैवद्विपमपिथा इत्यमानः पञ्चमानः शेषस्यैव
 सामताताविराट्नाम ॥ एमन्नादिषु च दसिपरस्य पञ्चाधम ॥ आपो ज्येष्ठमन्म
 पञ्चोद्यन् । मध्यप्रथमे च दसि । विभेयस्यादिति मध्यः पञ्चोद्यन् । प्रथम्या इति स्त्रिया
 मेवनिपातनम प्रथमे पमिसन्यत्र च दसिकिम भवे प्रथमे पम ॥ हृदया आप उपसं
 पानमोध्यम । हृदे भया हृदया आपः भवे च हृदसीति कर्त्तुं प्रकृत्यान्तः पादमध्य
 परे ॥ अक्षपादमध्यस्य हृदः प्रकृत्यास्यादिति परे ननु वकार पकारे इति उपप्रवन्तो
 अधरे सुजाते अक्षसून्ते अन्तः पादं किम एतास एते वन्ति ॥ अथ परे किम
 तेव हृदः । अथादय घादय क्रमुरधतापम वं सधस्युपुव ॥ एतेषु परे पतिरु
 प्रकृत्या अवसुभिर्नेति अयं तु कुसिकाशे अवस्यः पद्यपि वरुवे स्तेनोऽयं नुर
 थत हृदोपमगात् ते हृदोभिरित्यादिषु प्रकृतिभाषो न क्रियते तथापि धातु ल

अथात विन्नमहो अवधारमासिवालो अवर्कमु तेनो अवप्रत शतधारो वंमरिाः तनो २

द्वेनमः

सिकोवे

१३

कात्समाधेयम् प्रातिस्नात्येतुवाचनिकव्याप्यः पञ्च बुरः ॥ ६२ ॥ शक्यदः नोऽति
प्रकृत्या पञ्च वि ॥ ६३ ॥ अन्तरिक्षम् पञ्च विप्रासमाधाः एतः प्रादाथं विचनम् ॥ **प्रापो**
गृवातो कसोवधि के जे वा **प्राभिके पूरे** ॥ पञ्च वि अति प्रकृत्या **प्रापो** अस्मा मातः
गृवातो अग्रि एव स्य य सो अंश भ्या भ्याम धि **के** अधिना के अग्रि अग्र्या
से अग्रि के अस्मा देव शाप कास्मा थे तिह सो न ॥ **अङ्गु** सा हो च ॥ **अङ्गु** शक्य प
इत हो हो च अकते पण्ड पूर्वः सोति प्रकृत्या पञ्च विप्रातो अं गे अं गे अक्षि यत् ॥
अङ्गु हाते वकु धपरे कव र्ग धकारे पारे इनु हाते इति पारेण्ड प्रकृत्या पञ्च वि अग्रि
अग्रिः अग्रसे अग्रः अग्रहाते किं अधो गे रुद्रे अग्रशक्य आद्य हातः कधपरे किम्
सोपम अग्रि मन्तः अग्रपथा सिवा अग्रहाते अकारा हो अग्रपथाः शक्य पदतो प
गृवि एड प्रकृत्या त्रिरुद्रे भ्या अग्रपथाः ववे था सिख डि तिड तिड इत्य हात एवम्

१३

इमेनमः

सकोपे

१४

१४

१४

जा। कवपथः कावथः कुपथः ॥ साह्यैसाहासाहेतिमिगमे ॥ सहेः काप्रत्यवे आ चं दपनरु
नितितृतीये निपात्यते । मरुभिर्ह्रयः पथ तना सुसाह्य आचोर्मि धास्यः ७ स्य
१४ श्वेति प्रातिशाख्ये विहितः आह हि द्वयोश्चास्य स्वरयोर्मध्यमे त्वसं पचते सडकारो एका
१४ ॥ १४ कालतामेति सपयचास्य ७ कालः सन्तुष्टाणां संप्रपुनरिति ॥ चन्द्रसिवा । यस्तन
आत्तं स्यादुत्तरपदे अकारपरि । मन्त्रे सोमाश्चेन्द्रियविश्व देवा सामतो दीर्घः स्यात् अशा
वती सोमा वतीम । इन्दी प्राधान्यमदितामः विश्वकर्मरा विश्व देवा वती । ओष
धेश्व विभक्तवप्रथमायां दीर्घस्यामन्त्रे पक्षधीभ्यः आधा ओषधीषु । सचि
पुण्यमनुत्त ३. कुत्रोह्याराणां दीर्घस्यात् आत्तन इन्द्रमर्तः ७ तया चास्या
नात्तमन्त्र गोमन्तमीमहे भरता जातये ६ सम तदिति पादेश स्यदित्य वन्दे म
हताम तेनेहन् ॥ शततोत आधाणाः कूमजाः अजाते भद्रा पचो नश्वन्ता ३ रुक्माणाः ।
इकः सुजि ॥ सचि दीर्घ इत्येव । अमीषुताः सतीन्द्र । सुज इतिषः । नश्व धातुस्योह

पुण्यद्वितीयाः। छात्रो तस्मिन्ः। मन्त्रे दीर्घः विरहितः कृष्णसमः॥ निपातस्य वा द्वाहितो। च
 सुभयथा॥ नामिदित्येवाधातुधातुतामिति वदुः। तेतिरोपास्तुहमेव पठन्ति। वाचपू
 र्णस्य निगमे। चपूर्वस्याच उपधायादीर्घोऽसंयुक्तो सर्वस्थाने स्मृतोऽपि निगमे
 किम तन्ना तन्नापि। जमितामन्त्रे। इगदोऽद्विदित्येव निपातते योनः। यिता जमिता
 शमितायते॥ शमितेत्यर्थः। पुलुयो दीर्घश्च नृसि। स्यपी स्युवर्तते विपूष विपूषा। आ
 इगदीनामश्च नृस्यपि दृश्यते। आनमा दीनामिप्यर्थः। आन इ आनः नमादुच्यते
 पठुलं च नृस्यमात्रो जेपि। अनिका इत्यः स्रुमेमाधः। नृनेत्रे परकी गान्ध्या
 सुः॥ इदुच्यते॥ प्रथमे इध्व आधः रेभाय स्याभीपत्येनासिद्ध्या हातोऽपः अत्र देशक
 सेटि कृते पुनरपि रेभायः तदर्थं सूत्रे द्विवचनात्तन्निर्दिष्टं इदुच्यते॥ च नृसुभयथा।
 भस्वद्विचोर्वासास्यादिपठुं ज्ञेयं च यनेषु चित्रम विभं विभुवं वा सुभ्यो नपमन्त्रे
 सुधीयो वा॥ तत्पादीनां बहुलं च नृसि॥ तन्त्रं प्रथमे तद्वं वा अम्यकमत्रिपम्य ॐ

इति नामः १

वि. को. के.

१५

शु ३

छे ६

तमि वल्लो शकुन्दसिवा ॥ यत पो रूप धा जो पः द्वि त्र स वे चित त्ति रे क थ यः शकु-ना इ य प हि
 म ॥ च सि म लो ह लि व ॥ स वि श्व मे य धा ते ह ति धा ताः ॥ इ म्भ भो हे पिः शु श ट ए पु रु ह
 भ य श कु न्द सि ॥ शु धी य ह म ॥ श ट रा धी गि रः रा प स पू र्धि उ रू रा स क धि अ पा क धि वा क्श सि ।
 हि र पि द्वा ॥ अ डि त श व ॥ हे धि र्स्म ता त रां धि र्मे र्ज त वे न प र स्मे प द म श वः श कुः ॥ मं त्रे
 व्या घ्रा दे रा त्म नः ॥ आ त्म न श क्स्पा दे र्ज पिः स्या रा डि म ना दे ये षु ॥ धि भा घ्रा जे र्
 श कु न्द सि । स नु श क्स्व स तः र स्या द्वा इ मे व स्तू ल र जि क म । नु ने पि स जि क
 म्वा । स र्थ वा स्तू वा स्तू मा धी हि र रा पा पा नि क्श सि । स ते भ व म्भ त ल्म म वा
 लु नि भ व म्भ वा स्तू वा स्तू म म धु श क्स्वा रा ति रा प रा दे शो नि पा स ते मा धो
 नः स ते भ धीः हि र रा प श क्स्वा डि हि त स्वं म प दो म श क्स्व लो पो नि पा स ते हि र रा प
 वे न स वि ता र थे न ॥ १ ॥ इ ति ष कः ॥ ६ ॥ शि लो ह र्द य ह लं क न्द सि । ह र ग म स्या त लो
 प स्त आ त्म न प दे वि ति प दे त लो पः ॥ ॥

१५

धेनयो दुहे मोक्षभावे छतं दुहते अदधमस्य ॥ अतो मिसरे सवहुतं छन्दसि ॥ अग्निदेवि
 भिः नेतरा च्छन्दसि। स्यमो रदुहन् धार्त्र्यमितरम च्छन्दसि किम इतरका छन्दः ॥
 समासेन अपूर्वे लोच्यते कापि छन्दसि ॥ यजमानं परिधापयित्वा सुपुं सुपुं पूर्व
 सवराणि च्छे पाडा प्रापा जाताः ॥ सजयस्सनु पन्थाः पन्थान इति प्राप्ते सुः परमे प्रोम
 न्द्र प्रोमनि इति प्राप्ते दुः सुकृती मती सुकृती धी तामत्या सुकुलेति प्राप्ते पूर्वधतिः
 पा सु रधारथिमादि विस्पृशा अश्विना पौ सु रथौ दि वि स्पृशा वि त्यादि प्राप्ते आत
 नता प्राप्ते एवम नतमिति प्राप्ते आत पादे व विषद्यु ता एव न ७ च्छे पा जयन्धयः
 अस्मे इन्द्रा क स्यती पुष्पा सु अस्मभ्यमिति प्राप्ते शे उरुवा ध सुवा उरुता ध सुने
 ति प्राप्ते पानाभा पविष्ठाः नाभा विति प्राप्ते डाता अनुष्ठा च्छा य पता त अजुलन
 मजुल्ला यवस्था य रव इ- आ जे डा सा धुवा साध्विति प्राप्ते पा च प संता पजे त
 प संते इति प्राप्ते आर इ पादि पा जी काराणामुपसङ्गानम ॥ उर्वि पा दवि पा

इत्येनमः
सिकोरे

नान्तः

१६

उरुता राहते ति प्राप्ते इपासुन्ते त्रिपासुन्ते त्रितौ ति प्राप्ते डिपाच दती न शुष्कं सरसि
शयानम इति कार इसाहः तत्राधु राते पदे प्राप्ते यत्पेना नो रातता यत्तु तत्तु डिष
नान्ते लुकि ईकारे देश स्यात् राहता नरं मत्तम् ॥ आऽ पात्र पारामुप स इमानम
प्रवाह या सिस्तम पाहुने ति प्राप्ते आऽ जे दे पाः चेति नीति गताः स्वप्न पा ॥ स्वप्नेने ति
प्राप्ते अपाच सनसिंधु मिध नाथ पा नावे ति प्राप्ते अपा रित्त्व ॥ अमो मशर ॥
मिधा देश स्यामो मशर स्यात् अकार उच्चारणार्थः शिवा स्वर्ग देश अस्ति सिध इ
तीह य धिं च म प्रध धि य मिति प्राप्ते ॥ नोपत्त आत्मने पदे ॥ सुन्दरि देवा अदुह
अदुहते ति प्राप्ते इति तातः शवेषेते इति प्राप्ते आत्मने तिकिम उत्सहं दुहति ॥
धमो ध्यात ॥ अन्तरे जो ज्ञातां वा र प ध्यात वा र प ध्या मिति प्राप्ते ॥ पञ्च ध्ये नमि
ति ध्या ॥ एनमि स्यमि न्य र धमोऽन्त लोपो निपात्यते पञ्च ध्ये नं विप्र मे धाः य
कारस्य प्रकारे निपात्यत इति कति का रोक्तिः प्रामादिकी ॥ तस्य तात् ॥ म

१६

अमपूरुषयं वचनस्य स्थानेतात्प्रातर्गात्रमस्य नूनं कृणुतात कृणुतेति प्राप्ते सूर्यं च नु
 र्गमिपतात गमयतेति प्राप्ते तपूनपूनथनाश्व॥ तस्येतेषु शब्दतात ग्राधाराः शब्दगुणो
 तिप्राप्ते तपसुनोतनपवतनप्रस्रवाहसे रधातन इति तांतनपमरुतस्तगुं कन
 गुषधमिति प्राप्ते यस्येन यस्येन श्लुश्वयि श्वे देवा सोमरुतोपति कन॥ यत्संख्या
 काः स्येत्तथार्थः यथा यथा सोऽतिः अस्तेस्तस्य धनादेशः इदं तोमसि। मसीत्यधि
 भन्तिको निदेशः इकार उच्चारणार्थः मस इत्यपमिकार रूपचरमावयवयं शिखः स्येत्
 मस इतगमः स्यादिति प्राप्यत नमोभरन्त एमसितमसमाकंतवस्मसि इमः स्मइ
 ति प्राप्ते। एकोपकृदिवंसुपराते गत्याय॥ स्नात्या इपश्च॥ आदिशब्दः प्रकारा
 र्थः आकारस्य इकोति निपात्यते स्थिन्न स्नात्मी मस्यादिव कीली सोतस्य वाक्यधेस्मा
 त्यापीत्येति प्राप्ते। आग्निसंस्तु॥ अथ रातिता सतस्य न सोऽस्तु कृत्वाते देवाः सः प्रा
 निरासः श्रीगामतोऽश्वरसि। आग्ने नुद श्रीगाता मुहोदधिरातो रवीगाता। सूतगाम
 इकीनमिति वाक्काप्रत्ययस्य इनं अन्तादेशो निपात्यते इकीनं देवा न इक्ष्वा इति प्राप्ते

[illegible]

॥ इति काण्डे ॥

१०

पुष्पंश्रीभिर्गोसिताममुग्रतमयिष्काभितेभ्रूत्ररेवेनस्यस्तमितमसत्येनोतमिताभूमिः
 क्षामितेलेवसिद्धेदसूर्ध्वस्यपुनर्निपातनमन्वापसर्गपूर्वस्यमाभूदितिचतेप्रावर्णेक
 सगतेभ्राभ्यान्तरेइभावःचतोइतश्चतामृतःत्रिधाहस्याधमास्त्रिनायिकस्तमउता
 पाहृष्यंपद्विकस्तमनिपातवहुत्वावेन्सूत्रेवहुवचनंयिकस्ताइतितेनेकवचना
 नोपिप्रयोगःसाधुरेवशसुशसुशसुदभ्यस्तवइभावःएकस्यपुरश्चस्याविशस्ता
 न्नावग्राभउतस्ताप्रशस्तापोतातरनेर्कइकभोश्चस्तवइदुदुदस्ताथागमोनि
 पात्यतेतस्तारैरथानामतस्तारमवहतामवहतामवहतामिभिःशुशारतोना
 सुभ्रवर्जिपतनिपातनंप्रवचार्थम॥वहस्तशब्दोहनिपातितस्ततोऽपिवागता
 र्थपातउग्रभादिभ्यश्चतुर्भ्यश्चापइकाएदेशोनिपात्यते।अथदीपोनारसं
 चननेऽथपुनरितोभ्रमतत्पादिषुइहचरितिस्यस्वानन्तरंनृमीतीत्यधिकं
 चित्यतस्तत्रन्तमूवसहनेइतिधातुर्धोध्यःभाषायांनुमस्तस्त्वस्तधोतध

三

३

कविर्द्वितीयोऽनमित्रः कथाव्युत्पत्तिः अपुत्रस्य किमपुत्रीपत्नः सुदानवः अपुत्रादिनामिति
 धाव्यमननिप्रतोयग्रयः जनमिच्छन्त इत्यर्थः। इत्युद्दिष्टास्यैव वरति॥ अपुत्रपति प्रतेक्य
 विनिपास्यन्ते भाषायां न प्रत्ययाभावात् दुष्कीयति दुर्धीरपि पण्य कीयति सङ्कीयति॥ अश्वाद्य
 स्यात्॥ अश्वाश्च सुप्रतपोः कविश्चात्स्याच्चन्दसि अश्वायन्तो मद्यन्मात्माकका अद्या
 मयः न च्छन्दसीति निषेधो न इत्यस्यैव किन्तु दीर्घस्यापीति॥ अत्र स्मेयसुत्रं शापकमरेव सु
 म्प्रोक्तं मुद्रिकाठके॥ अनयोः कविश्चात्स्याच्च मुद्रिकाठशाखायाम् देवायन्तो यजमानाः सु
 म्नायन्तो हवामहे इह पञ्च शब्दान्मंत्रमात्रपरः किन्तु ये देवायन्तकः तेन सागात्मकेष्वमन्त्रे
 यजुर्वेदे स्थे भवति॥ किञ्च अत्र ये देवायन्तस्येव मंत्रः यजुर्विकठशाखायां दुष्कः यजुर्वी
 तिकिमदेवान्मित्राति सुमपुः यजुर्वीनामप्यस्ति कठशाखा ततो भवति प्रत्युदाहरण
 मिति हरतः॥ कथं ध्वरकतनस्यान्विषोपः स पूर्यमानि विदुः कथ्यतापोऽसिद्धं कुं वामधु
 काशामदमपत्तं तन्मम। इधाते हिः गहातश्च त्विभिभावाच्चन्दसि॥ हित्वा शरीरमहिता

۱۱

शोषापहारेकस्यल लंइलाभावश्चनिपात्यतेअत्रविधुध्वजस्तुरंरसिवा निर्देशेन
 तं वम अत्रतिदिहोउर कणातेराइ पूर्वस्यपइ पुगन्तस्यशतरि अभ्यासस्यनीगागमोनि
 पात्यते अत्रानी कणातस्येदेःसंपूर्वस्यपइ पुकिशतरि अभ्यासस्यनिधु धातुसकारस्यप्रत्येक
 रोतेपइ पुगन्तस्यभासस्यचुलाभायः क्रन्देर्नुदिः खेरइ द्विचिन्म अभ्यासस्यचुला
 भायोनिगागमश्च कनिकदग्गनुषम अत्रादिहियथैः विभतेर्भासस्यगश्चाभायः वि
 पोभरिम्भदोषधीपुधरते पइ पुगन्तस्यशतरि अभ्यासस्यविगागमः धातो र्स्कारलो
 पश्च इविध्वतो रस्यपः सूर्येस्यचुरेभासस्यसंप्रसारणाभायोऽलं वि गामश्च इविचुतही
 चव्वो शुचानः तरतेः शतरि श्चो अभ्यासस्यविगागमः स्यपेशतरि श्चो द्वितीयेकध्वचने
 रीगागमो अभ्यासस्यचने शतरि अभ्यासस्यस्रगमजेर्लिटिरा अभ्यासस्यरुक् धातो र्स्वपु
 क गमेराइ पूर्वस्यलरिश्याभासस्यचुलाभायोनी गागमश्च वंइनीयेइगनीगा
 न्तिकलीम॥ सस्येतिनिगमे। स्रतेर्लिटि परस्ये पदं पुगागमोऽभ्यासस्यचात्यं निपात्यते

सिको जे.

१५

20

श्रीरेकोवा अथ यथ अं रेय उध यथ उध रेय अथ यथ अथ रेय । भुवश्च महा व्याहृतेः भुव
 इति भुव रिति । श्रीमभ्यासाने ॥ श्रीमश्वत्थपुत्रः स्यात्तस्मै श्रीमश्वत्थपुत्रो हितम् अथ्या
 सने किम् श्रीमिते का न्तरं ब्रह्म । वेपश्च कर्मणि । वेपश्च नाम हे पश्च किम् वेपश्च नाम हे । प्रताप
 हेः पश्च कर्मणि । देते मद्रादेश स्यात् । अथ रेना सिजिन्वतो मद्राः किम् हवन्तेऽन्यथा
 माभूत् ॥ पात्र्यान्तः । वेपात्र्यमन्त्रास्तेषां पितृभ्यः पुत्रोपशकर्मणि । जिह्वा मयेव हवे
 ह्यथाहाम् अन्तः किम् पत्र्यानामन्त्राया क्य स मुद्रापह्वाणां प्रतिवाक्यं देस्यात्सर्वान्
 स्यजेत्यते ॥ धुहि रेवा श्रीवद्वेपश्च ॥ अथाह नामादिः ॥ एवामादिः पुत्रोपशकर्मणि । अथ
 वेऽनुधुऽहि अथ वे गोमपा नि प्रेऽथ अथु श्रीरे वद सोमस्यान्नेयिहीयोऽवृत् अथिमीय
 ह अथमात्रे वेपनामहशक्रेषु स्यादिषूपसंलोप इत्युक्तम् ॥ तेन कृत्वा वेपश्च कर्म
 रिति सन्नेपा वेदेया स इत्यत्रापि प्राप्नोति प्रसंगो धारित इति ॥ अन्तीये प्रतोपरस्य वा ॥
 अन्तीधः प्रेप्रतो श्रीरेऽनुत सत्त्वा परस्य च श्री ३ आध प ३ ॥ विभाषा प ३ प्रति

रुक्मिणी
सिकोये

हिरेऽक्षम

२१

यद्यनेहेः पुतः अकार्षिः कष्टम अकार्षिः हिरेऽक्षम कष्टं करिष्यति करोमि ननु ॥
निग सानुकोतेव । अत्र या कां पतस्येदेः पुतोवा अचामाव स्यात् ३ अमावा स्ये सेवया
दिनं पुत्तया स्य मतात्प्र चोपय मनु पुज्यते । अमिदितं भर्त्सने । हस्यो ३ हस्यो घात पिष्या
मिलाम् अमिदित ग्रहांदिहू लोपलक्षणा म चोर ३ चोर । अदुपु नं तिङ्का न्म अदु
पने न पु नं तिङ्का न्म अदुपु नं तिङ्का न्म अदुपु नं तिङ्का न्म अदुपु नं तिङ्का न्म अदुपु नं तिङ्का न्म
अमावस्ये अकार्षिः अकार्षिः अकार्षिः अकार्षिः अकार्षिः अकार्षिः अकार्षिः अकार्षिः अकार्षिः
तथ हस्यामि विचार्यमाणानां वाक्यानां हेतुः होतव्यं शिखितस्य ग्रहा ३ इत लोत व्या ३
मिति होतव्यम इति वा चार्पते प्रमातोर्दस्तु तत्पसिन्वरां विचारः ॥ पूर्वतु भाषायां ।
विचार्यमाणानां पूर्वमेव प्रवृत्ते अहिर्नृ ३ गुर्गु प्रयोगे नृत्वं पूर्वत्वं इह भाषा ग्रहणा
पूर्वयोगः छन्दोतिराप्यते । प्रतिश्रवणो ॥ वाक्य स्वदे पुता भुपगमे प्रतिश्राने
अथ सागमि सत्ये व गामे हे हि मो ३ इत तं दसमि ३ नितः शब्दो भविष्यति ३ इत कि

३१

32

अह एतत्तुति नवनक्षत्रम् ॥ वसंतग्रहतां तु कर्तव्यमहमाभूत्तमं कुरु वि
 जो ३ रिति अष्टमसप्तमि मशोभने मासे ३ ॥ अमंत्रिते शुद्धसिद्धुत विकरो वक्तव्यः ॥
 अथा ३३ वली धारयोर्ध्यापवितं हितायाम ॥ इदं तो वकारवकारे तोयसं हितायाम
 पशाध अथा ३ धन ३ धाशा अथा ३ पि ३ पदा ३ धन ३ म अथ विक्रि म अथा ३ सं हितायाम किं
 अथा ३ सं तोयामि ता ध्यापसमाप्रेरधिका १ ॥ इदं तोयसिद्धतायामा रंभः सधर्मी हि
 धीत्यस्य शाकल्यस्य धानि हतयं पयकोरसिद्धतायाम उदात्तस्य रितयोर्वताः सारितो नुह
 तस्य स्य धाधनाथं ॥ मनुष्यसो हसम्युद्धौ शुद्धसि ॥ इदं तोयमि मन्त्रिको निदेशः म
 संतस्य धनस्य वरुः स्यात् अथो सपरिभाष पानकारस्य इन्द्रमहत्त इह पाहिसो
 मम हति को मेदिनं ताम्रं शुद्धसि र इति यत्नम् ॥ दास्यान् साधुन मी दू श्व ॥ एते क
 सन्तानि पात्यते मी दू तोकाय तनाय ॥ धन उपसद्गमनम् ॥ धनि धनि यो सामा
 न्यग्रहणम् अनुध परिभाषा तु नो पति छते अनुवन्धस्ये हनिदेशात् वस्याप

नमः

शिवकोशे

२३

नं वसुना प्रातरित्यः ५॥ धनिः ॥ ५॥ धपथ ॥ अमरेकविनस्यस्य व शुंस्तोश्चजे ॥
दीर्घादिसमानपरे ॥ दीर्घान्तकारस्य रूपी स्यादृति ते वेनादे एकपादस्यो स्यातामदेयी अ
न्धासुमतीमही ५॥ द्रोपत्राभसा ५॥ धपथे सगुणतेनेह आदिसांवागि वामहे ॥ आतेति वि
सम ॥ अदिपरतः तेः पूर्वस्यातः स्थाने नि तपप्रगुनासिकः मही ५॥ द्रः तेति सैव सुअनुस्वा
रमधीयतेत अन्धासुमती ५॥ धपथे इति मा ५॥ धपथे इति मा ५॥ धपथे इति मा ५॥ धपथे इति मा ५॥
को ॥ रूपी भुवस्तस्य स्वतथाः पाप्रये ॥ धपथे इति मा ५॥ धपथे इति मा ५॥ धपथे इति मा ५॥
ऊदोः प्रशब्दमाधेदितं ववर्जयित्वा अन्ते जातस्तत्कविः भिदिर्न विस्वतस्य पुः नेहव
स्तनः पूर्वः पतिः अन्ते जातस्तत्कविः भिदिर्न विस्वतस्य पुः नेहव
नरितेः विसर्गस्य सस्यात प्रदिष्टेः पस्कः पथानोपस्यस्य स्करत सुपेशस्य स्करति उरुता
स्तिष्ठितो धनवत्सुनस्तममन्नदिते रितिकिम् पथानो अदितिः करत ॥ धपथे
म्याः पलायधये ॥ धपथे इति मा ५॥ धपथे इति मा ५॥ धपथे इति मा ५॥ धपथे इति मा ५॥

२३

५६

स ३

प्रथमं पदे अथा किंमदिदं स्यात्पिथीः पथीयः पातो बहुलं। पंचम्या इत्येव सूर्यो नोदि व
स्यात्तु॥ पथ्याः पतिप्रपथकादप्यपथ्यवेगु॥ पावस्यति ति श्वकर्मताम् इत्युत्र
पसूर्या पतिस्तुलं स्यान्मानः तमस्या रमस्य परिधी तश्च स्यदे दिवस्यो दिधिषासाः रा
पस्योचं पत्रमाने पु॥ इडा पाथ्या पतिप्रपादिप्रपरे पुत्रलपासुत्रः इडा पाः पदे॥ निस्त
पताचनासेवने॥ निस्तस्यकारस्यमूर्ध्वपादेशस्यार निस्तुं रस्तो निस्तुपा अरातयः
अनासेवने किमनिस्तपति पुनः पुनस्तपतीत्यर्थः। पुत्रलपातं तन्मूर्ध्वपातः पादमपा
रमध्यस्यस्यमूर्ध्वः स्यात्तत्कारादिप्रपरे पुत्रलपातः संस्तुतं तयाः त्रिभिर्कुदेव
सहितः तेषां अत्रिभिर्ये अस्याने सधिरुय अत्रिभिर्ये अत्रिभिर्ये अत्रिभिर्ये अत्रिभिर्ये
गुः अतः पादे किम तद्विस्तार्यमापन्नमना नित्यमत्रिभिर्ये अत्रिभिर्ये अत्रिभिर्ये
तदेव विचरिषाः तत्राधिरिति पूर्वपदस्यान्तो ननु मध्यमः॥ पञ्चम्ये केवाम् पुत्रलपातं
तन्नुपरतस्तस्यमूर्ध्वोपा अत्रिभिर्ये अत्रिभिर्ये अत्रिभिर्ये अत्रिभिर्ये अत्रिभिर्ये
भित्तमिषादि॥ सुतस्तो मयोश्च अत्रिभिर्ये अत्रिभिर्ये अत्रिभिर्ये अत्रिभिर्ये अत्रिभिर्ये

सर्वे नमः

सिकोवै.

२३

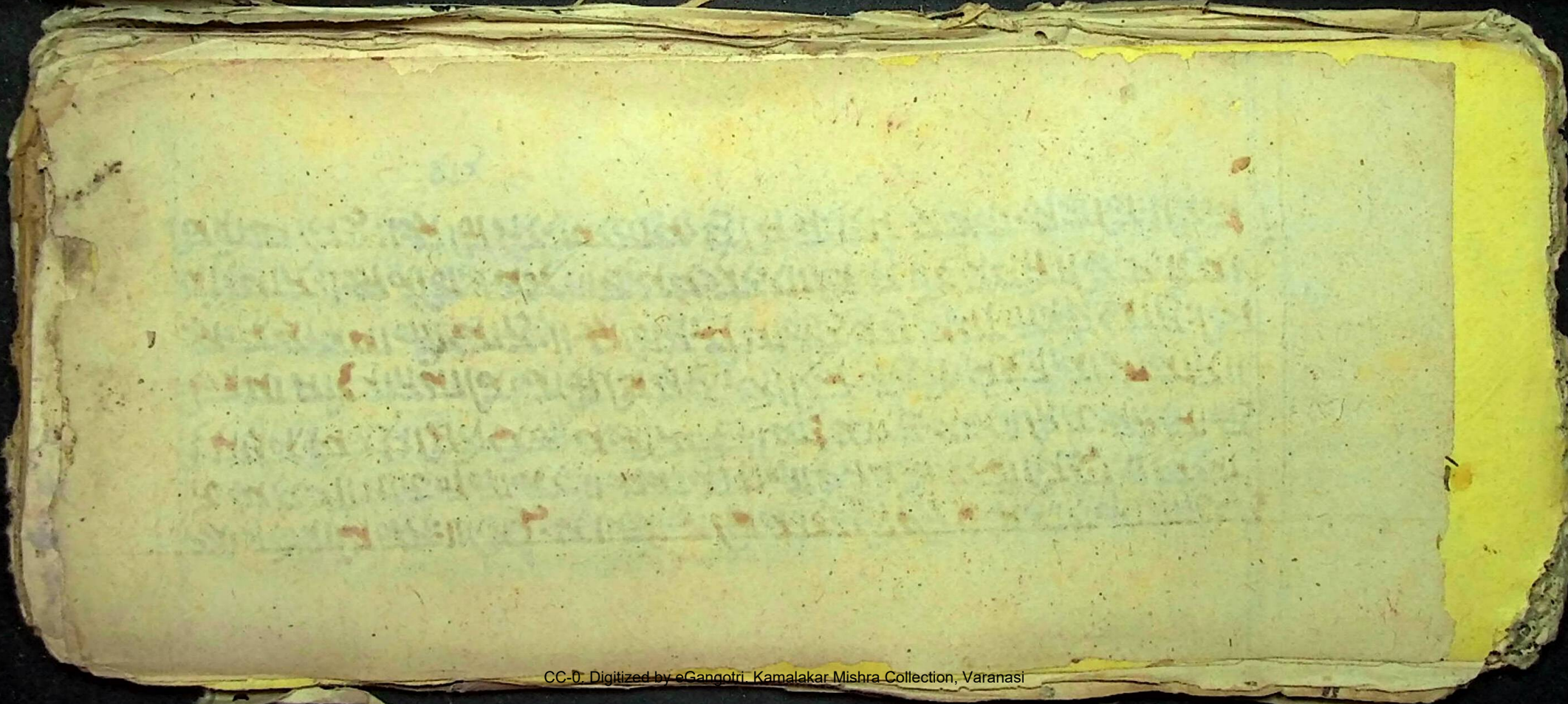
२४

गोस्तोमम पूर्वविदितेय सिद्धे प्रपञ्चार्थमिदम्। पूर्वविदितं ॥ पूर्वविदितं नित्यमित्येव
स्य वाचा स्यात् पदिन्द्राग्नीदीपिकः पुंविदितस्य पूर्वती सन्तः पूर्वविदितं नित्यमित्येव ॥ तत्तत्
सुभो निपातस्य सत्यस्य स्यात् उर्ध्वं उर्ध्वपुत्राः अभिषुताः सन्तो ते दनः गोवा इन्द्रो नद्या
असिअनः किम गोसनि ॥ सहेः यत न तं भ्या ॥ यत ना वाहम सता वाहम वातं सती
वाहम ॥ सस्य स्य ग्रहात् ॥ सकारान्ता इव ग्रहात् सस्य न स्य राः नमराः पिरुपातय
निध्यानिभो यथावेवाहुं रसि ॥ सत्यमूर्ध्वः न्यकीधत् अभ्यहोती नश्च धातुस्यो
रुभ्यः ॥ धातुस्यार्थं अग्ररुद्राः सिन्धारां असिन्ना उद्गता स्य धि अभिषुताः
मोषुताः ॥ ॐ इत्येकमः ॥ ॐ ॥ अथ स्य प्रकाशाम् ॥ अनुपातं पदमेकव ॥ अमिपति
भावेपम स्य विधिविषयापसिमन्त्येयस्यो रात स्यदितो वाविधीयते तमेकं इव
अविद्या शेषं तस्ये अनुपातं स्यात् गोप्यतनः अत्र सना च ना इति धातुलेधा
उत्सरेतावकार उदातः शिखम उदातम् ॥ सति शिख स्य रवन्ती पस्य न्यत्र विकारो

२५

असिवाचम

धातो प्रत्यङ्

सुखे नमः

सुखे नमः

रुते. लि.

२४

श्रीगणेशाय नमः॥ लिङ्ग. म॥ स्त्री अधिकारसूत्रेण ते। अकारानामात्तदुक्ति
तत्त्वस्य गोमातृ नानन्दरः॥ अकाराकारानां एते वै जैवस्त्री लिङ्गाः॥ स्वस्त्रा
दिप्रत्ययस्यैव उन्निधिवेधेनाधर्मीत्यादेर्जायाईकारतत्वात्॥ तिस्रचतस्रोस्तु
स्त्रिया मादेशात्तथा विधाने विप्रकृत्योस्त्रिचतस्रोऽर्द्धतत्वाभावात्॥
अन्वयप्रत्ययानां धातुः॥ अनियमप्रत्ययानां उपप्रत्ययानां च धातुः स्त्रि
यां स्यात्॥ अवनिष्ठा चमः॥ प्रत्ययग्रहणविम॥ देवयज्ञेः॥ किमः देव।
विशेष्य लिङ्गः॥ अनिमरणापररायः पुंसि चः॥ इयं अयं वा अशानिः॥ मित्य

२४

मित्र स्यान्तो निप्र स्यान्त श्वधा तुः स्त्रियां स्यात् ॥ भूमिः श्यानिः ॥ धनिकः स्यात् ॥ पुंसि-
 पूर्व स्यात् ॥ ५६ ॥ भ्रातृणां न्यूनं यः पुंसि ॥ इयं अयं वा भ्रातरिः ॥ नित्यं नतः ॥ स्यात् ॥
 कृत्तिरित्यादि ॥ इकारान्त श्व ० इप्र स्यान्तः स्त्रियां स्यात् ॥ स्यात् ॥ प्रन्त श्व ० निप्र स्यान्तः
 स्त्रियां स्यात् ॥ देवी ० कुरु वरी ॥ गोति ० शार्ङ्ग ० रवी ० दुज्जवन्त श्व ० कुरु विद्या ० चन्त मे काण्डे
 रम ० श्रीः भूः ॥ एकाब्जं किम् ॥ यथु श्रीः वसे लम् ॥ इयत्र माम्भूत ० विंशत्यादि एतवते ॥
 इयं विंशतिः ॥ त्रिंशत ० चत्वारिंशत ० पञ्चाशत ० षष्टिः सप्ततिः अष्टति त्रिंशत ॥ इन्दुमिर
 न्तेषु ० इयं इन्दुभिः ॥ अन्तेषु किं ॥ अयं इन्दुभिः ॥ याद्यविशेषे सुरो जेतथः ॥ नामि रन्तत्रिये
 इयं नामिः ॥ उभावन्तत्र पुंसि ० इन्दुभिर्नामि श्वो ० कृत्विषया इयं पुंसि स्यात् ॥ नामिः ॥
 त्रियः ॥ कथं त हि स मुद्रतय ० इयं यत्र कोमल ० ह्याहित श्रीरूपयनीति नामिरिति भारविः
 उच्यते ॥ दृढं भक्ति रित्यादि विव कोमल ० रिति सामान्येन पुंसकमो धाम ॥ यस्तु तस्तु ॥

सि.को.लि.

2

५. मशिखं लोकाभ्युपत्या द्वित्रंगस्वेतिमा व्याता। पुस्त्यमपिह सार्धः। अतएव नाभिर्मुखे
न्येव क्रमेण धान्वात्रिपयोः पुमान् रूपाः प्राणिप्रती के स्यात् स्त्रियां कस्तूरिकामदमेद
नीरभसायाह मुष्मराहन्त्रिपेनाभिः पुंसि प्राप्य गके रूपोः वक्रमधे प्रधाने च स्त्रियां
कस्तूरिकामद इति एवमेव विधेयत्राविरोधमन० तत्तन्तः। अथ स्त्रियां स्यात् १५२ क
समावः १५२ कता धातुपास्य कर्म धातुराता ग्रामस्य समूहप्रामता देव एव देवता
भूमि विद्युत्तरीयता वनिताभिधानानि भूमिः। विद्युत्तौ दामनी सति निमग्नगा
५२ ता वक्षी वनिता योषितं वादेन पुंसकम् पादशकः सति द्वाचक्रोपि ५२ की व स्यात्
भाः स्रक् स्रगदि गृह्णिगुणनरुः। एते स्त्रियां स्युः। इयं भादुतादि स्युरोपतेन पुंसके व
एते स्त्रियां ५२ की व सः। स्युराण स्युरां डुराणि डुराणि तत्र स्युराकाळमेव द्विकर्तिका
डुराणि तु मेवादि लोम गृहशशभ्यां ५२ की व निपमार्थमिदम्। गृहशशपूर्वे स्युरा

2

८२ तोपिथासंख्यंनपुंसकेस्तः। ७८ हस्पूराम-शशोर्लाम-शशोर्लीशशशोमनीसमरः। प्राकटविपुह
 इत्येतिहविषः। एतेस्त्रिपांसुः। इतिविदिवेदितनिशाणश्रीवेशिस्तुषोषधिकदुःखः
 एतेस्त्रिपांसुः। एतेडीष। इतिः। इतिइत्यादि-तिथिनाडिरुतिविचीनालिधुलिकिकिके
 विनीविरायादयः। एतेप्रवत-इयंतिथिरित्यादि-अमरस्याह-तिथयोद्योगेति-तथाचमा
 रविः। तस्यभुविबहुतिधास्तिपयइति-स्त्रिसेहिवहुतिपयइतिस्यात्। श्रीहर्वश्व-निरिह-ना
 निशिपोर्लीमातिथीति-शब्कुलिरजिकुटिशर्तिवर्तिभुकुटिनुदिवलियनकपः। एतेस्त्रिपां
 सुः। इयंशब्कुलिरित्यादि-प्रतिपद्यद्विपसंपतशरसंसत्यरिषउषःसम्वित-सूतपुतमुस
 मिधः। इयंप्रतिपदिसादि-उषा-उषेती-उषा-प्रातरधिष्ठात्रीदेवता-आशतिर्धुः। पूगीर्दीरः। इ
 पमाशीत्यादि-अमुमनससमासिकतावर्षाणां बहुल-अ-अवाहीनां चानां स्त्रीत्वं स्याद्बहुलं
 च। आषडमाः। इत्यपः। सुमनसःपुत्रम-सुमनामा-तीजातिः। देववाचीतुपुत्सव-सुपवाताः।

देवयनु-
सिकोलि-

३११

विभाषा २

३ सुमनसः। उदृतं विक्रमः एकावसिका तातैरदानेऽसमर्थेति अर्थवत्सूत्रे भाष्यप्रयोगात्-
समां समां विजायत इत्यत्र समापां समापामिति भाष्याच्च। आधेति सूत्रे अघासातां
सुसनासाविति च निष्पाद्यापां हरदतोयेवं। सुकृतकृज्यो वाग्यवागूनो सिद्धः। इपंत-
त्यकृज्यो कृवाकृपंचागूः नोः सिद्धः। तटिसीमा संवध्याः। इपंतटिः सीमा संवध्याः। चुलियेति
एवापश्चि-स्यकम-तादाभाज्ये त्नादपश्च-शाकाकास्त्रिपानित्वम-नित्यग्रहणमन्वेष्टां क्वचि
चमिचार्त्तापपति-इति सूत्रविकारः। पुमान् अधिकारेण च भवन्तः। पाकः। तपाः। क
रः। गारः। भावार्थद्वयम-नपुंसकत्वविशिष्टे भावे न्त्युद्धम्यां स्त्रियां विशिष्टे तु नित्य-
दिभिर्वाधेन परिशेषात् कर्मादौ तु घञाद्यन्तमपि विशेष्यत्वेन न्त्युद्धम-तथाच-भाष्यसम्य
न्धमनुवर्तिष्यत इति-चमनाश्च-विस्तारः। गोचरः। चपः। जपः। इत्यादि-भयसिंहाभगपदा
निनपुंसके-एतानि नपुंसके स्युः। भयं-तिङ्-भगं-पदं-नड-नंतं-नड-प्रत्ययान्तः-पुंसि स्यात्

प्रवर्तुः
विशेषः

४

प

कतुपुरुषकपोरुक्तमवाधिधानानि कतुः अथैः पुरुषः नरः शकपोलः गाराः २ गुल्फः १ प्रैः २
मेधः नीरुहः २ अथैः नपुंसकस्य पूर्वस्यापवादः ३ इकारान्तः १ अथैः पुंसि स्यात् प्रभुः १ इच्छुः हनुः
हनुः १ विजासि नो न सारभ्ये गदेस्त्रिपों द्वेपोरावपयइति मेदनी करेत्पुदिभ्यो स्त्रिा ते मेत्यमः
एवं जातीपकविशेषवचना कानास्तुप्रकृतस्त्रयस्य विषयः ॥ ५ नं वं लिंगशेषविधि जीवोविशेष
पचधाधितइति एवमन्यत्र धेनु रज्जु कुटु सापुतनु करेत्पु प्रियं गवः ॥ स्त्रिपों समासे रज्जुः पुंसि च
कर्कड रज्ज्या कर्कड रज्जुना शशधु मातु वसु स्यादभ्रजनु प्रपुता न निनपुंसके च वसु चार्थि
जी अथवा जीति किम वसु मरु रवाग्नुधनाधियेषु मद्रुमधु शति धुनाधु सानुक मराडुनि
नपुंसके अथैः मद्रुः १ इहं मद्रुः रूपान्तः ॥ मेरुः ॥ सेतुः ॥ हाइ कशेरुजनु वसु मत्तु निनपुंसके
त्यन्त इति पुस्तकस्यापवादः ॥ इहं हाइ सन्तु नपुंसके च सक्तः सक्तः प्राग्ग्रशमेरेका सान्तः ॥ रश्मिः ॥
दिवसाधिधानमिति वन्यति प्राजे तस्मादकारान्त इत्यधि क्रियते कोपधः ॥ कोपधोकारान्तः

सप्त

५

सप्तकम्भकः। चिबुकशालकप्रतिपदिकांशुकोत्सुकानि नपुंसके पूर्वसि-भाष्याहः। के
 रकनीकसरकमोदकचषकचंपकमस्तकपुस्तकतडाकनिष्कयचस्किपिनकभासा-
 कपिराकपुलकानि नपुंसकेच-अपेकएकः। इदंकरकमित्यादि-दोषधेः। दोषधोका
 एतः पुंसि स्यात्-धृदः। किरिटमुकुटसलाहवद्वीदशंगदकरादलोखानि नपुंस-
 के-किरिटमित्यादि-कुटकुटकपठकपाठकवाठकर्पठनदनिकठकीठकठानि नपुंस-
 सकेच-कुटः कुटः-लोपधेः। लोपधोका एतः प्रा-वत्-गुणः-शषाराः। सण-लवणा-
 पती तोरणारोहानि नपुंसके पूर्वसू-भाष्याहः। कार्धवर्तस्वर्तसुवर्तचराधुवरावि-
 जातारुणानि नपुंसकेच-धोपधेः-रथः। काकदहदिको-क्यानि नपुंसके-इदंकाह-
 मित्यादि-काकादिगथिल्लिपाम-इमाः। काकाः। तीर्थ-व्रथपूथगूथानि नपुंस-
 सकेच-अपेतीर्थः। इदंतीर्थम-लोपधेः। इनः। केनः। गंधनानि नपुंसके-ननकानन

जे. लि.

५

ह. रा. वा.

५

पनऊजिनविपिनचेतनशासनसोमनाथिपुनश्मशानरभनिम्विन्हातिनपुंसकेः पूर्वी-
स्यापवादः। मानपा नाभिधानपुलिनोद्यानशयानासनस्थानवन्दना न समानसंभाव
नविभावनवितानविमानानिनपुंसकेच-अप्यमानः। इहमानम-चोपधः। वृषः। शिपः। सर्पः
वावरूपेपतयशिस्यपुत्रशस्यसमिधोतरीतातिनपुंसकेच-इहवापमित्यादि-शर्षकु
तपकुपपदीविदवानिनपुंसकेच-अप्यशर्षः। इहशर्षमित्यादि-भोपधः। स्तम्भः। कुम्भः।
त-यमनपुंसकम्-पूर्व-इह-यमनपुंसकेच-उत्तमः। उत्तमम्-भोपधः। सोमः। भीमः।
रुक्मसिधपुमेधम-माध्यासकुंकुमातिनपुंसकेच-इहीरुक्ममित्यादि-संग्रामशक्ति
मकुसुमाश्रमन्त्रेमन्त्रेसहेमोद्यमातिनपुंसकेच-अप्यसंग्रामः। इहसंग्रामम्-चोपधः।
समयः। रुचः। कि-नशयहृदयेन्द्रियेतरितातिनपुंसकेच-स्युक्तम्-गोमयकषायमन्त्रपात्र
पात्रावानिनपुंसकेच-गोमयः। गोमयम्-सुपधः। वरारः। अकुरः। दातृस्फारतक्रवक्रव
शक्तिमन्त्रादन्तिइतीनीरहृदयध्याश्रयभूसारतिमिर-कुरविचिभकेवाकेहारे

[illegible]

श्रीराम
सिकौलिं.

6

साधाकीपम. अथधीभावः। अधिलि. धैकथम. यासावाइम. अभावायाहेमनाशि
शिरावहोरात्रेव. स्यात्तम. अथअधमधारपस्तसुखः अधिकारोपम. अथअधम. शाच्छा
पम. रात्रोमनुष्यपूर्वसमा. इनसममित्यादि. सुखेनाच्छायाशास्त्राणिशास्त्रिणां च॥ परवत-
अन्यस्तपुरुषः। परवस्त्रिंशः स्यात्. रात्रान्हाहापुंसि. अथपुत्रापाहेनपुंसके. संख्यापूर्वति
त्रिः। त्रिरात्रम. संख्यापूर्वकिं. सर्वरात्रः। द्विगुः स्त्रिणां वधवस्त्रापाः। पञ्चमस्त्रीत्रिभुव
नम। इसुसन्तः। हविः धनुः। अर्धः स्त्रिणां व. इसन्तलेपि अर्धस्त्रिणां नपुंसके व स्यात्.
इयमिदंवा अर्धः। छदिः स्त्रिणामेव. इवंचदिः। छाद्यत्पनेन इति छास्त्रुंरादिपनादर्थि
शुचीइत्यादिनाइस्त्रुंइस्त्रान्नित्यादिनाहृत्तः। पदस्य छदिरित्यमरः। तत्रपदस्यसहवर्णस्य
द्विः॥ श्रीवत्तांवदंतोऽमरप्यात्माताएडपेत्तः। मुख्यनपन. लोहवत्तमांसरुधिरका
मुकविवरजसहृत्तधनात्तामिधानानि यतेषामधिधापकोनि॥ श्रीवत्सुः। मुख्यः
आननं॥ नपनं॥ लोचनं॥ २॥ मोहं. का॥ २॥ अथः॥ पनं. गहनं॥ २॥ मोहं. आमिषं॥ २॥ रुधिरं. २॥ रक्तं॥ २॥

6

कार्मुकं शशसनं विष्टं विष्टं न नं वादि तोषं ३ हलं लादुलं धनं इवि तां अलं अश
 नं अस्यापवा नाह विस्तु आसाएथै दना पुंसि यक्र नेत्राएणं तादीयानि पुंसि व-यक्रो
 वक्रम नेत्र नेत्रं अएणः ॥ अएणम गादिवाः ॥ गादिवां अटवी स्त्रियाम लोपधः ॥ म
 लं एणं तलोपयता कुसुल तल कम्प देव लयवः पुंसि व अतलः ॥ शीलम्
 लमंग लशाल कमल तल मुसल कुलल यल लमलाल गाल निगल पल लाविडल
 तिल शलः पुंसि व शिलं शिल इलादि शतादिः संख्याः ॥ शतं सहस्रं शतादिः किम-
 एकः हो वहुवः संख्येति किं शतशतं नाम पर्यतः शतापु प्रपुताः पुंसि व अवंश
 तः ॥ इदं शतमित्यादि लन्ता कोटि स्त्रियाम इयं लन्ता इयं कोटिः ॥ वालन्ता निपुतं व
 तदित्यमः ॥ १० श्रीवेदि लन्ताम शंकुः पुंसि सहस्रः ध्वजित अवं सहस्रः ॥ इदं सहस्रं ॥
 मन्वा ॥ इ कर्तृ मन्वा पपा नो बध्कः ॥ १० श्रीवं रनतु कर्तृ रि वर्म वर्म बा ध्कः किम-
 अशामा महिमा अकर्तृ रि किम दरा तीति दामा प्रत्तं पुंसि व अयं वल ॥

पको

श्रीराम
सिकोलि.

८

नामो मरीन प्रसके मन्त्र च्छ इत्यस्या पं प्रपंचः। असतो ह्युक्तः। पशः। मनः। तपः।
 ह्युक्तः किम च द्रुता अक्षरः स्त्रियाम पता अक्षरसः। प्रायेणापं धुव च नानाः। श्रोतः।
 सुत्रं अमित्रः। तस्या मित्राणामित्रा स्ते इति माद्यः। स्याताम मित्रो मित्रे वेति च पतु द्विषो
 मित्र इति सूत्रे हर इते नो नम अमे द्विषति चिदित्योणादिक इत्र च अमे मित्रम।
 अमित्रस्य अपथ वेत्यो होम ध्यो हात सुचि न्य न भ्रसता से वेवम परास्त्रिं गतापि
 स्यादिति तु तत्र दोषान्तरमिति। तत्प्रकृत सूत्राण्यो सो वन मूलकम स्यादिति चोभ्या
 वन मपि न भोजार मर मित्र मता इति वाक्य स्मरण मूलकमिति दिक् पत्रपात्रपवि
 त्रसूत्र सूत्राः पुंसि च वर कुसुम सुख पतन रणाभिधानानि वरं वीजं पद्म कमलो
 तलानि पुंसि च पद्म प्राणः शयः कुसुमाभिधानि तेषु विदित्वा स्युः। अमरो ण्यह
 वा पुंसि पद्ममिति वर चार्द्ध वीदिसूत्रे जय जे पद्मं न पुंसक मे वेति कति ग्रन्थो म

नाना रसा ज्ञेयः। आहवसंग्रामोपुंसि आजिः स्त्रियामेव फलजातिः। फलजाति
 याची शब्देन पुंसकं स्थातुं ग्रामरकमं ग्रामरकं स्त्रियामेव फलदेवये
 मं हसितकी विपगागं कृतकृत्यत शरुं चरुं दुदुधितः। एते लीया सुः। नवनी
 तावता नाढता मत्त मिमित चित वित पित्रात राजत कृतप रितानि। श्री ऊ कुलिश
 देव धीठ कुलाद्रु द्रु द्रु द्रु सव्यान्वा स्यात् स काश करवधी जानि- एता नि ली
 ये सुः। देव पुंसि च देवं देयः। धान्या ग्य सत्य ह्य कृष्ण परा पवर्ण धि स्य ह्य कृष्ण का
 य सत्याय तथ मूय शि स्य कु प्र मघु हर्म्य त र्प्य से न्यानि- इंधा न्य मि तादि- इन्धवर्ह
 दुः खवर्दि शपि च धि म्य क व च य र श र क न्हा र का ति। अन्धामिन्द्रिये- इन्द्रिये कि म्
 रथां ता हो मा भ त ॥ इति न पुंस का धि काः। स्त्रियुं सयोः। गो मति प वि पा र वि व
 स्ति शा र म वि नु दि म सि न री च यः। इयमपं गोः॥ मधु सिं धु क र्क ण्ड विष्णु क रण

श्रीराम
सिकोलिं.

रेतावः। इयमप्यंघ्र्या मृत्पुः। गुणावचनमुकारान्तं नपुंसकं त्रिलिङ्गमिर्धः। पदु-पदुः पद्मि-
अपसाधितिकिते ओषगवः ओषगवी इति स्त्रियां साधिकाः। पुंनपुंसकयोः। धृतम्
लमुस्तन्येस्त्रिते रावतपुस्तकपुस्तलोहिताः। अयं धृतः इदं धृतम् शृङ्गाधर्निह
घोद्यमशाल्यदृढाः। अयं शृङ्गः। इदं शृङ्गम् धृजकुम्भकुम्भकुम्भं पुंसद्वयमिर्धर्चि
मृपुष्टाः॥ अयं धृजम्। इदं धृजम् कंठधौषधापुषान्ताः। इत्यमरादखलमंथशवसे
भ्यवपाश्वरिकाशकुशकुलिशाः। एते पुंनपुंसकयोः। कुशोरामसूते इमं पो-ओ
द्विपेकुशं जले इति विश्वः। शाखाकांवाचीतुस्त्रिपामतथा च जानपदसूत्रेणा
पोदिकारेणीवि-कुशति-हस्तितुदाप-कुशाचानस्यत्याः। स्थलाप्रापाते इति श्रुतेः॥
अतः कर्ममिति सूत्रे कुशाकर्णीस्त्रिपोगश्च-प्राससूत्रे च हानौतृपानपन
शक्ते शेष-प्राकु-शां च इति तत्र शास्त्रिकभाष्येण च॥ एवञ्च श्रुतिसूत्रे